

ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
THE EFFECTIVENESS OF ADMINISTRATION OF SUB-DISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION OF CHA-UAT DISTRICT,
NAKHONSITHAMMARAT PROVINCE

พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ (จันทนา)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๖

ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ (จันทนา)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๖

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

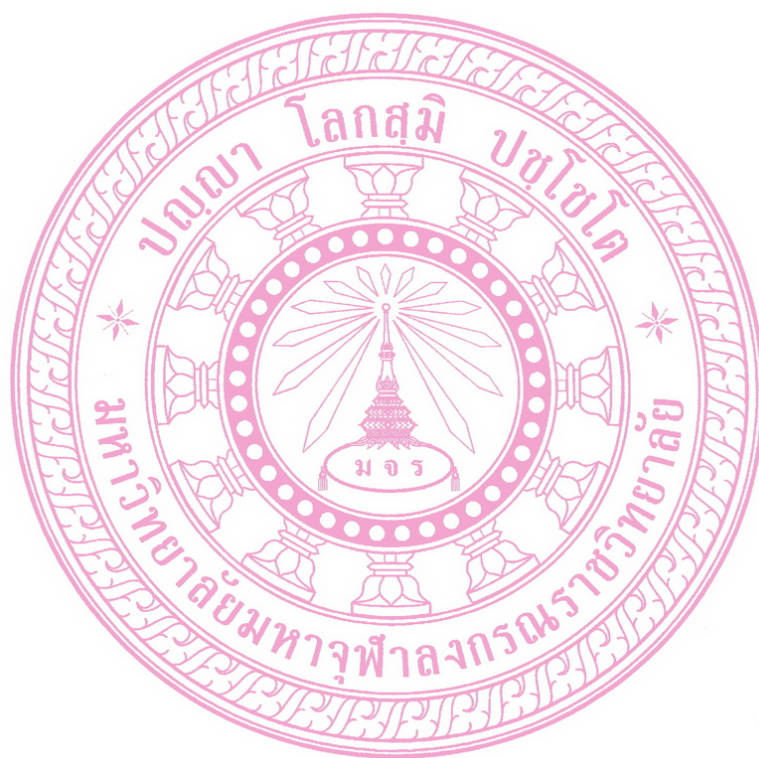
THE EFFECTIVENESS OF ADMINISTRATION OF SUB-DISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION OF CHA-UAT DISTRICT,
NAKHONSITHAMMARAT PROVINCE

PHRA THEERAPONG DHIRAPANÑO (CHANTANA)

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirement for the Degree of
Master of Arts
(Public Administration)

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Bangkok, Thailand
C.E.2013

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ
ชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย : พระธีระพงศ์ ธีรปัญญา (จันทนา)

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: อาจารย์ ดร.พิเชฐ ทังโต พธ.บ., M.A., Ph.D. (Pub. Adm.)

: อาจารย์ ดร.ยุพธนา ปราณีต พธ.บ., ร.บ., M.A., Ph.D. (Pol. Sc.)

วันที่สำเร็จการศึกษา : ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ๒) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๓) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Research Method) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือบุคลากรที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไปเป็นบุคลากรในการศึกษา โดยเลือกบุคลากรจากองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๑๘๖ คน จากจำนวนบุคลากร ๓๖๘ คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยการใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชากร คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ค่าความถี่ (Frequencies) ร้อยละค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบสมมติฐานโดยเพื่อบรรยายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant

Difference : LSD) และการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

๑) ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช บุคลากรมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ ($\bar{X} = 3.91$) ด้านการบริหารทั่วไป ($\bar{X} = 3.84$) ด้านการบริหารงานบุคคล ($\bar{X} = 3.75$) และด้านการบริหารงบประมาณ ($\bar{X} = 3.73$)

๒) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน พบว่า บุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

๓) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า การจัดตำแหน่งบุคลากรไม่ตรงกับตำแหน่งของงานที่ทำ สืบเนื่องจากการใช้ระบบอุปถัมภ์ ด้านการบริหารงบประมาณพบว่า งบประมาณจัดสรรจากรัฐน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานที่เพิ่มมากขึ้นในการบริการประชาชนและมีข้อจำกัดในการใช้งบประมาณในการบริหารงาน ต่างๆ ด้านการบริหารทั่วไปพบว่า ขาดการประสานงานที่ดีทำให้การทำงานไม่ราบรื่นและล่าช้าและการทำงานมีความซับซ้อนและด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ พบว่า วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานต่างๆ และวัสดุอุปกรณ์ไม่ค่อยมีความทันสมัย ส่วนข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรคัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับงานที่ทำ โดยใช้ระบบการคัดเลือกบุคลากรโดยใช้ระบบคุณธรรมในการคัดเลือกบุคลากร และควรจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอ ควรจัดสรรงบประมาณให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานและประชาชนมากที่สุด และเน้นการประสานงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความสะดวกเร็วในการบริหารงานและควรปรับปรุงระบบการบริหารให้มีความยืดหยุ่นและให้มีความชัดเจนและการบริหารวัสดุอุปกรณ์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยสะดวกเร็วต่อการบริการประชาชน

Thesis Title : The Effectiveness of Administration of Sub-District
Administrative Organizations in Cha-uat District,
Nakhonsithammarat Province

Researcher : Phra Theerapong Dhirapañño (Chantana)

Degree : Master of Arts (Public Administration)

Thesis Supervisory Committee

: Dr. Phichet Thangto, B.A., M.A., Ph.D. (Pub. Admin.)

: Dr. Yuttana Praneet, B.A., M.A., Ph.D. (Pol. Sc.)

Date of Graduation : 31th March 2014

Abstract

The objectives of this research were : 1) to study the effectiveness of administration of sub-district administrative organization Cha-uat district Nakhonsithammarat province 2) to compare the effectiveness of administration of sub-district administrative organization Cha-uat district Nakhonsithammarat province by personnel factors (3) to study problems, obstacles and suggestions the effectiveness of administration of sub-district administrative organization Cha-uat district Nakhonsithammarat province. The research were mixed research method both of quantitative and qualitative research. The samplings were 186 from 368 persons who had over 18 years old by Krejcie and Morgan table and used questionnaires both of open-ended and close-ends. The data analysis performed as following statistics: frequency, percentage, mean and Standard Deviation (S.D.) for describing and testing hypotheses by t-test , f-test One-Way Analysis of Variance and Least Significant Difference: LSD and qualitative research used in-depth interview with key informants by content analysis technique.

The findings of this research were as follows:

1. The effectiveness of administration of sub-district administrative organization Cha-uat district Nakhonsithammarat province were overall at a high level ($\bar{X} = 3.81$). Having considered by each aspect were overall at a high level as follows materials management ($\bar{X} = 3.91$) general management ($\bar{X} = 3.84$) personnel management ($\bar{X} = 3.75$) budget management ($\bar{X} = 3.73$).

2. The Comparison of the effectiveness of administration of sub-district administrative organization Cha-uat district Nakhonsithammarat province, classified by personal factors who had sex, age , education level , income found that different sex, age , education level , income had no different opinion to the effectiveness of administration of sub-district administrative organization Cha-uat district Nakhonsithammarat province.

3. The problems obstacles and suggestions for the effectiveness in administration of Sub-district Administrations in Cha-Uat district, Nakhonsithammarat province found that 1) the personel management such as job position was not discrepant present work because using the contribution system and lack of personel the budget management 2) the budget was not enough because more tasks and limited for using the budget 3) the general management that no good co-orperation resulting not smooth in working delayed and duplication the materials management 4) the materials were insufficient outdated and poor saving. The suggestions to Sub-district Administrations in Cha-Uat district, Nakhonsithammarat province should be selected person for appropriate work by using moral system, develop the person for increasing the potential. The government should be given more budget for fast service. The local organization should be supplied the modern materials for easy and fast service to people.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความเมตตาของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อันประกอบด้วยอาจารย์ ดร.พิเชฐ ทั้งโต, อาจารย์ ดร. ยุทธนา ปราณีต ที่ได้กรุณาอนุเคราะห์ให้คำปรึกษาแนะนำ ดูแลเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์จนสำเร็จด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณประธานและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ คือ พระครูปริยัติกิตติธำรง, ผศ.ดร., พล.ท.ดร.วีระ วงศ์สรรค์ และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย คือ อาจารย์ พระมหาสม กลยาโณ, Ph.D. อาจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร อาจารย์ ผศ.ดร.รัชชนันท์ อิศรเดช อาจารย์ ผศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ขอเจริญพรขอบคุณท่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และบุคลากรทุกท่าน ในอำเภอชะอวดทั้ง ๑๐ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยตอบแบบสอบถามทุกท่าน รวมทั้ง

ขอเจริญพรขอบพระคุณ พระมหาศรัทธา สุธสโล, พระมหาปราโมทย์ มหาวิริโย, พระมหาสุพจน์ กิตติวัฒน์, แม่เลี้ยง จันทนา ที่ได้เมตตาอนุเคราะห์สนับสนุนทุนการศึกษา สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอเจริญพรขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ธิดวุฒิ หมั่นมี เพื่อนๆรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตรุ่นที่ ๗ ทุกรูป/คน ที่คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมาทุกท่าน

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาเป็นกตเวทิตาคุณแก่ ครูบาอาจารย์ บิดามารดา ญาติสนิทมิตรสหาย ที่เป็นกำลังใจสนับสนุนในทุกๆ เรื่อง รวมทั้งบูรพาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ร่วมกันสรรค์สร้างงานวิจัยฉบับนี้ให้แก่ผู้วิจัยจนประสบผลสำเร็จลุล่วงด้วยดี

พระธีระพงศ์ ธีรปณฺโณ (จันทนา)

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(๑)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(๓)
กิตติกรรมประกาศ	(๕)
สารบัญ	(๖)
สารบัญตาราง	(๗)
สารบัญแผนภาพ	(๑๑)

บทที่ ๑	บทนำ	๑
๑.๑	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒	วัตถุประสงค์การวิจัย	๓
๑.๓	ปัญหาที่ต้องการทราบ	๔
๑.๔	ขอบเขตการวิจัย	๔
๑.๕	สมมติฐานการวิจัย	๕
๑.๖	นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๖
๑.๗	ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๗
บทที่ ๒	แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
๒.๑	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล	๘
๒.๒	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร	๑๑
๒.๓	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๔
๒.๔	แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล	๓๓
๒.๕	ข้อมูลพื้นที่การวิจัย	
๒.๖	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๓
	๒.๕.๑ งานวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๓
	๒.๕.๒ งานวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล	๔๖
	๒.๕.๓ งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหาร	๕๓
๒.๗	กรอบแนวคิดในการวิจัย	๖๓

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๖๒
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๖๒
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๖๒
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๖๔
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๗
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๘
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	๗๐
๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๗๐
๔.๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการ บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัด นครศรีธรรมราช	๗๒
๔.๓ ผลการทดสอบสมมติฐาน	๗๘
๔.๔ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช	๘๔
๔.๕ สรุปผลการสัมภาษณ์บุคคลเชิงลึกเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช	๙๐
๔.๖ สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย	๙๖
บทที่ ๕ สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	๙๙
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๙๙
๕.๑.๑ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๙๙
๕.๑.๒ ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช	๑๐๐
๕.๑.๓ ผลการทดสอบสมมติฐาน	๑๐๐
๕.๑.๔ สรุปปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข	๑๐๑
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๑๐๔

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๕.๒.๑ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม	๑๐๔
๕.๒.๒ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกเป็นรายด้าน	๑๐๔
๕.๒.๓ การอภิปรายผลตามสมมติฐาน	๑๐๖
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๐๗
๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๑๐๗
๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ	๑๐๘
๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	๑๐๘
บรรณานุกรม	๑๐๙
ภาคผนวก	๑๑๖
ภาคผนวก ก. หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ วิจัย	๑๑๗
ภาคผนวก ข. ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ	๑๒๓
ภาคผนวก ค. หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของ แบบสอบถาม	๑๒๗
ภาคผนวก ง. ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Try out)	๑๒๙
ภาคผนวก จ. หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	๑๓๑
ภาคผนวก ฉ. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๑๔๓
ภาคผนวก ช. หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เชิงลึก	๑๕๐
ภาคผนวก ซ. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	๑๕๙
ประวัติผู้วิจัย	๑๖๒

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๗๑
๔.๒ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม	๗๒
๔.๓ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชใน ด้านการบริหารงานบุคคล	๗๔
๔.๔ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชใน ด้านการบริหารงบประมาณ	๗๕
๔.๕ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชใน ด้านการบริหารทั่วไป	๗๖
๔.๖ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชใน ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์	๗๗
๔.๗ การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ	๗๘
๔.๘ การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ	๗๙
๔.๙ การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา	๘๐
๔.๑๐ การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	๘๒

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๔.๑๑ ผลสรุปโดยรวมการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ตามสมมติฐานที่ ๑ - ๔	๘๓
๔.๑๒ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานบุคคล	๘๔
๔.๑๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานบุคคล	๘๕
๔.๑๔ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงบประมาณ	๘๖
๔.๑๕ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงบประมาณ	๘๗
๔.๑๖ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารทั่วไป	๘๘
๔.๑๗ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารทั่วไป	๘๘
๔.๑๘ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์	๘๙
๔.๑๙ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์	๙๐

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

๒.๑	โครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๐
๒.๒	โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล	๓๒
๒.๓	แผนที่องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช	
๒.๔	กรอบแนวคิดในการวิจัย	๖๑
๔.๑	สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย	๙๗

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖) โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง เพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นระดับตำบลซึ่งเป็นเขตชนบท อันเป็นพื้นส่วนใหญ่ของประเทศได้มีโอกาสเรียนรู้ การแก้ปัญหา และการตอบสนองความต้องการของตนเอง^๑ โดยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้บริหารจัดการกันเอง เพราะประชาชนในพื้นที่มีความเข้าใจในปัญหาของท้องถิ่นของตนเองดี เมื่อเป็นเช่นนี้ หากองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในตำบล มีอำนาจในการบริหารองค์การด้วยตนเอง จึงจำเป็นต้องบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด

การบริหารในรูปแบบการ “องค์การบริหารส่วนตำบล” ที่รับถ่ายโอนภารกิจต่างๆ มาจึงเป็นการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นให้ถึงมือประชาชนในตำบล หมู่บ้านและชนบทที่ห่างไกล ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล มีอิสระในการบริหารงานและเมื่อพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลบังคับใช้อำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริหารสาธารณะให้แก่ชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เพิ่มมากขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีภารกิจ บทบาท อำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังที่ได้กล่าวมาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่และภารกิจมากขึ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหาร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการต่างๆ อาทิเช่น การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา การกำหนดวิสัยทัศน์ การวางผังตำบล การจัดทำงบประมาณ รวมทั้งการบริหารจัดการต่างๆ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีบทบาทในการบริหารและการจัดทำบริการสาธารณะให้แก่ชุมชนได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพหรือขีดสมรรถนะ

^๑ศุภชัย ยาวะประภาษ, นโยบายสาธารณะ, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐), หน้า ๓.

ทางด้านการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสำคัญ แต่เป็นที่น่าสนใจว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังมีขีดความสามารถทางการคลังอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เพราะปัญหามากจากหลายสาเหตุ เช่น มีข้อจำกัดในเรื่องแหล่งรายได้ หรือแม้แต่องค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งจะมีรายได้จำนวนมาก แต่มีขีดความสามารถจำกัดในการบริหาร เนื่องด้วยไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเพียงพอ^๒

องค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องรับการถ่ายโอนจากภารกิจให้บริการสาธารณะจากส่วนกลางไปดำเนินการตามพระราชกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ภารกิจที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องรับโอนไปดำเนินการแทน กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจต่างๆ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมีดังนี้

๑. ภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย การคมนาคมและการขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การผังเมือง การควบคุมอาคาร

๒. ภารกิจด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย การส่งเสริมอาชีพ สวัสดิการสังคม นันทนาการ การศึกษา สาธารณะสุข การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

๓. ภารกิจด้านระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ประกอบด้วย การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน การป้องกันและการบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต

๔. ภารกิจด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวประกอบด้วย การวางแผนพัฒนาจังหวัด การวางแผนพัฒนาเทคโนโลยี การส่งเสริมการลงทุน การพาณิชยกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๕. ภารกิจด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย การคุ้มครองดูแลรักษาป่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ การดูแลรักษาที่สาธารณะ

๖. ภารกิจด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เมื่อเป็นเช่นนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติ เพราะถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจและหน้าที่ที่ได้รับการถ่ายโอนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการถ่ายโอนภารกิจแล้ว

^๒จรัส สุวรรณมาลา, ศักยภาพการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล, (กรุงเทพมหานคร : สุขุมและบุตร, ๒๕๔๒), หน้า ๑-๒.

การถ่ายโอนอำนาจตามพระราชกำหนดและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ย่อมไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ

แต่สภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ถึงแม้ประชาชนจะมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการกระจายอำนาจการปกครอง และให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปัญหาและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และมีความต้องการที่จะใช้สิทธิในการเลือกผู้บริหารท้องถิ่นก็ตาม แต่การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ^๓

องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่นชนิดหนึ่ง ที่ได้รับกระจายอำนาจจากส่วนกลางให้ปกครองตนเอง ซึ่งจากการบริหารที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนตำบลยังมีปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ขาดความมีประสิทธิภาพในการบริหารด้านต่างๆ ทั้งด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงบประมาณ ฯ เป็นต้น

จากปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ของการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ผู้วิจัยต้องศึกษาถึงประสิทธิผลของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช รวมถึงเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคลและศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่แท้จริงของการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไป

๑.๒ วัตถุประสงค์การวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

^๓ปิยะนุช เงินคล้าย, การสำรวจทัศนคติและความพร้อมของประชาชนต่อการกระจายอำนาจ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๔๐), หน้า ๒๔๙-๒๕๐.

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในระดับใด

๑.๓.๒ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลมีความแตกต่างกันอย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชมีอะไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหา โดยการทบทวนเอกสารจากพระไตรปิฎก เอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชใน ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านการบริหารงานบุคคล ๒) ด้านการบริหารงบประมาณ ๓) ด้านบริหารทั่วไป และ ๔) ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑) ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ

๑. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระทอง
๒. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสม็ด
๓. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง

^๔ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, การบริหารและการจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง, (กรุงเทพมหานคร : โพธิ์เพชร, ๒๕๔๖), หน้า ๗๘.

๔. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์

๕. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง

๖. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด

๗. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตูล

๒) ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านการบริหารงานบุคคล ๒) ด้านการบริหารงบประมาณ ๓) ด้านบริหารทั่วไป และ ๔) ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ๓๖๘ คน^๕

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาวิจัย ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ รวมระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๕.๑ บุคลากรมีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

๕.๒ บุคลากรมีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

^๕ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด. <http://th.wikipedia.org/wiki/อำเภอชะอวด>. (เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕)

๕.๓ บุคลากรมีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

๕.๔ บุคลากรมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถ หรือขีดความสามารถในการบริหารงาน หรือการ ดำเนินงานต่างๆ ให้เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยพิจารณาจากผลงานที่เกิดขึ้นจริง โดยต้องเป็นการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยตอบสนองความต้องการของประชาชนและประเทศชาติ

การบริหาร หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการ หรือการดำเนินงานตามนโยบาย แผน และโครงการต่างๆ หรือกิจกรรมพัฒนาต่างๆ ที่กำหนดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ละองค์การ บริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และนำไปปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุด โดยตอบสนองความต้องการของประชาชนและประเทศชาติ ทั้งนี้ได้มาจากความคิดของกลุ่ม ตัวอย่างภายใต้กรอบแนวคิด ๔ M

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖)

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารหรือ ๔ M หมายถึง ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีส่วน สำคัญในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดย ๔ M ครอบคลุมการบริหารงาน ๔ ด้าน ได้แก่

๑. การบริหารงานบุคคล (Man) การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลใน อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้งให้เหมาะสมกับงาน การพัฒนา ใ้บุคลากรมีความรู้ความสามารถ

๒. การบริหารงบประมาณ (Money) หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวข้องกับรายรับรายจ่าย การเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น การจัดสรร งบประมาณที่เหมาะสมกับปริมาณงาน และการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน โครงการต่างๆ รวมถึงการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้เกิดความประหยัด คุ้มค่า โปร่งใส

๓. การบริหารงานทั่วไป (Management) หมายถึง เทคนิคหรือวิธีการบริหารทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่นำมาใช้เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ เช่น การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ การกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน การจัดประชุม ปรึกษาหารือเพื่อกำหนดแผนการทำงานที่เป็นระยะ การมีส่วนร่วมของประชาชน

๔. การบริหารวัสดุอุปกรณ์ (Material) หมายถึง การบริหารวัสดุอุปกรณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น การนำวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน การเลือกใช้ติดตั้งอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยคำนึงถึงความประหยัด คุ่มค่า และประโยชน์ใช้สอย

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบถึงประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๗.๒ ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๗.๔ ผลการวิจัย ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

บทที่ ๒

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาจากเอกสารทั้งจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีหัวข้อการศึกษา คำนวณ ดังนี้

- ๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล
- ๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร
- ๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
- ๒.๕ ข้อมูลพื้นที่วิจัย
- ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - ๒.๖.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล
 - ๒.๖.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร
 - ๒.๖.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
- ๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

๒.๑.๑ ความหมายของประสิทธิผล

ประสิทธิผล หมายถึง กระบวนการซึ่งได้มาซึ่งผลผลิตหรือการบรรลุวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นไปตามแผนการ คือมีความคุ้มค่าและลดความเสียหายในระหว่างขั้นตอนการผลิตน้อยที่สุด โดยมีการคำนึงถึงขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนไปถึงการบรรลุเป้าหมายให้มีความคุ้มค่ามากที่สุด หรือที่เรียกว่าผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น^๑ และยังเป็นตัวการที่เป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายของการบริหารงานหรือการ

^๑ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, ๒๕๔๖), หน้า ๕๓.

จัดการว่าประสบผลสำเร็จเพียงใด^๒ รวมไปถึงการที่สมรรถภาพขององค์การในการที่จะอยู่รอด การปรับตัว การดำรงสภาพ และการเจริญเติบโต ไม่ว่าองค์การจะมีหน้าที่ใดจะต้องทำให้ลุล่วงไป^๓ โดยองค์การจะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ๔ ประการ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในองค์การ (Integration) การปรับตัวขององค์การให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม (Adaptability) การปรับตัวขององค์การให้สอดคล้อง (Social relevance) กับสังคมและผลผลิตขององค์การ (Productivity)^๔

ประสิทธิผลอาจพิจารณาเป็น ๒ ระดับ คือ ๑) ประสิทธิภาพของบุคคล ๒) ประสิทธิภาพขององค์การ ดังนี้

ประสิทธิผลของบุคคล คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถปฏิบัติงานใดๆหรือปฏิบัติกิจกรรมใดๆ แล้วประสบผลสำเร็จ ทำให้บังเกิดผลตรงและครบถ้วนตามที่มียัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลที่เกิดขึ้นมีลักษณะคุณภาพ เช่น ความถูกต้อง ความมีคุณค่า ความเหมาะสมต้งาม ตรงกับความคาดหวัง และความต้องการของหมู่คณะ สังคม และผู้จะนำผลนั้นไปใช้เป็นผลที่ได้จากการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ คือ เป็นการปฏิบัติด้วยความพอใจ ปฏิบัติเต็มความสามารถ ปฏิบัติด้วยการเลือกสรรกลวิธี และเทคนิควิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้บรรลุผลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพอย่างสูงสุดแต่ใช้ทุนทรัพยากร และระยะเวลาให้น้อยที่สุด

ประสิทธิผลขององค์การ เน้นไปที่ผลรวมขององค์การซึ่งกับสันนิษฐานเกณฑ์ของความมีประสิทธิภาพขององค์การ ว่าประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้ ๕ ตัวคือ

๑. การผลิต (Production)

องค์การที่มีประสิทธิผลถ้าองค์การสามารถดำเนินการผลิตให้ได้ผลผลิตทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ตรงตามความต้องการขององค์การ

๒. ประสิทธิภาพ (Performance)

องค์การมีประสิทธิผลถ้าอัตราส่วนระหว่างปัจจัยทรัพยากร (Inputs) ที่ใช้กับผลผลิต (Outputs) มีความเหมาะสมในลักษณะที่ใช้ทรัพยากรได้คุ้มค่า

๓. ความพึงพอใจ (Satisfaction)

^๒ภรณ์ กิริติบุตร, การพัฒนาประสิทธิผลขององค์กร, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียน สโตร์, ๒๕๒๙), หน้า ๒-๓.

^๓กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ, “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๕).

^๔อรุณ รักธรรม, ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่การบริหารองค์การ, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๕), หน้า ๒๕๗.

องค์การมีประสิทธิภาพถ้าผลการดำเนินงานขององค์การนำมาซึ่งความสำเร็จสอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของสมาชิกในองค์การ

๔. การปรับเปลี่ยน (Adaptiveness)

องค์การมีประสิทธิภาพถ้าองค์การมีกลไกที่สามารถปรับเปลี่ยนการดำเนินงานได้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในองค์การและภายนอกองค์การ

๕. การพัฒนา (Development)

องค์การมีประสิทธิภาพถ้าองค์การสามารถเพิ่มพูนศักยภาพและวิสัยสามารถขององค์การให้เจริญก้าวหน้าตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

โดยสรุปความหมายของประสิทธิภาพนั้นมีความหมายครอบคลุมทั้งผลการดำเนินงานที่สนองวัตถุประสงค์ได้ผลดีทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพยังครอบคลุมถึงกระบวนการดำเนินงานที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และใช้วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมซึ่งก็คือรวมถึงประสิทธิภาพนั่นเอง

๒.๑.๒ ความหมายของประสิทธิผลองค์การ

ประสิทธิผลขององค์การคือ ความสามารถขององค์การที่ดำเนินงานให้บรรลุเป้าประสงค์หรือผลสำเร็จขององค์การ^๕ เป็นปัจจัยสะท้อนถึงควมมีคุณภาพ คือประสิทธิผลจะเกิดขึ้นได้หากสามารถตอบสนอง เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามเป้าหมายขององค์การอาจมีความหลากหลาย และต้องมิจิจกรรมที่เป็นองค์ประกอบต่างๆ กันออกไป^๖ และประสิทธิผลองค์การมีแนวคิดที่สัมพันธ์กัน ๓ ประการคือ^๗

๑) แนวความคิดเกี่ยวกับการบรรลุถึงเป้าหมายขององค์การให้ได้สูงที่สุด วัดได้จากจากได้มา และใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่เป็นไปได้ขององค์การ

๒) แนวความคิดเกี่ยวกับการเน้นความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเป็นการเน้นบทบาทของบุคคลภายในสภาพแวดล้อมขององค์การซึ่งมีผลต่อความสำเร็จขององค์การในระยะยาว

๓) แนวความคิดเกี่ยวกับระบบ โดยจะวิเคราะห์และพิจารณาเป้าหมายซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ซึ่งนอกจากนี้ยังหมายรวมถึงสมรรถนะ (Capacity) ขององค์การในการที่จะอยู่รอด

^๕ Amitai Etzioni, *Modern Organizations*, (Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1964), p. 8.

^๖ Broady Preston, *Demonstrating Quality In Academic Libraries*, (Newcastle : New Library World, 1999), pp. 124-129.

^๗ Richard M. Steers, *Managing Effective Organizations An Introduction*, (Boston : Kent, 1985), pp. 440-442

(Survive) ปรับตัว (Adapt) รักษาสภาพ (Maintain) ไม่ว่าองค์การนั้นจะมีหน้าที่ใดที่จะต้องกระทำให้ ลุล่วงไป^๔

จากการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์การสรุปได้ว่า ประสิทธิผลขององค์การ เป็นการวัดผลผลิต (Output) ของงาน ซึ่งถือว่าการบรรลุเป้าหมายต้องคำนึงถึงคุณค่าในทุกขั้นตอน ของกระบวนการ มากกว่า ประสิทธิภาพที่คำนึงถึงแต่เพียงการบรรลุเป้าหมาย ที่ไม่ได้คำนึงถึงขั้นตอน ของกระบวนการมากเท่ากับประสิทธิผล

๒.๒ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ การบริหาร มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย การบริหาร ไว้หลากหลาย ในที่นี้ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างมาเฉพาะที่เห็นว่าน่าสนใจศึกษา ดังนี้

๒.๓.๑ ความหมายของการบริหาร

คำว่า “การบริหาร” นั้น นอกจากใช้คำภาษาอังกฤษว่า “Administration” ยังมีคำอีกคำ หนึ่งที่ใช้แทนกันได้ คือ คำว่า “Management” ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันแต่ทางวิชาการจะ เลือกใช้คำว่า “Administration” ก็ด้วยเหตุผล ๒ ประการ คือ เหตุผลประการแรก เมื่อไม่ต้องการใช้คำ ว่า “ผู้จัดการ” ซึ่งมีความหมายแคบจำกัดลงไปว่าเป็นผู้บริหารงานขององค์การแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือ หน่วยงานในหน่วยงานหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น เมื่อพูดถึงการบริหารงานโดยทั่วไป หรือการบริหารราชการ จึง นิยมใช้คำว่า “Administration”^๕

การบริหาร (Administration) เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานของ องค์การ เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะชี้ให้เห็นความสำเร็จ หรือความล้มเหลว ความมีประสิทธิภาพหรือ ความไร้ประสิทธิภาพของหน่วยงาน การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม ความก้าวหน้าของวิทยาการต่างๆ การบริหารเป็นมรรคที่สำคัญจะนำไปสู่ความก้าวหน้า การบริหารเป็น ลักษณะการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคล ในองค์การซึ่งมีการวินิจฉัยสั่งการ นักบริหารจะต้องคำนึงถึง ปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่างๆ การวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหาร และ

^๔Schein H.E., *Organizational Psychology*, (Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1970), p. 118.

^๕สมฤทธิ ท่าเหล็กเจริญ, “ปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดปทุมธานี”, *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๖).

ความเจริญเติบโตของ การบริหารชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในครอบครัวหรือองค์กรใด ย่อมเกี่ยวข้องกับ การบริหารอยู่เสมอ ดังนั้น การบริหารจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและจำเป็นต่อการที่จะดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม มีนักบริหารนักวิชาการ และนักการศึกษามากมายหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารไว้หลายทัศนะซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

การบริหาร หมายถึง กระบวนการสั่งการและควบคุมกิจกรรมของสมาชิกในองค์การรูปนัย เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำให้เป้าหมายและจุดมุ่งหมายของสถาบันสำเร็จผล^{๑๐} และการบริหารนั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นสาขาวิชาที่มีการจัดระเบียบอย่างมีระบบ คือมีหลักการ กฎเกณฑ์ และทฤษฎี ที่พึงเชื่อถือได้ อันเกิดจากการค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานโดยลักษณะเช่นนี้การบริหารจึงเป็นศาสตร์ (Science) ซึ่งเป็นศาสตร์ทางสังคม ที่อยู่กลุ่มเดียวกับวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยา และรัฐศาสตร์ แต่ถ้าพิจารณาการบริหารในลักษณะของการปฏิบัติที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และทักษะของผู้บริหารแต่ละคนที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นการประยุกต์เอาความรู้ หลักการและทฤษฎีไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมแล้ว การบริหารก็จะมีลักษณะเป็นศิลป์ (Arts)^{๑๑} การบริหารเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินงานและการควบคุม เพื่อใช้ให้กิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยคนและทรัพยากร หรืออาจกล่าวง่ายๆว่า การบริหารคือ กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง^{๑๒}

สรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง ระบบที่ใช้ในการดำเนินการนำเอาทรัพยากรทั้งคนและวัสดุสิ่งของมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์การการบริหารมีลักษณะเป็นกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการคิด การวางแผน การจัดองค์กรการบริหารงานบุคคล การอำนวยการ การบังคับ การรายงาน การงบประมาณ การประสานงานการควบคุมงาน การตัดสินใจ และนโยบาย

^{๑๐}กิตติมา ปรีดีติติก, **ทฤษฎีบริหารองค์กร**, (กรุงเทพมหานคร : ธนะการพิมพ์, ๒๕๓๙), หน้า ๔.

^{๑๑}จันทร์ธานี สงวนนาม, **เอกสารประกอบการสอนบรรยายหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง**, (ม.ท.ป, ๒๕๔๖), หน้า ๔.

^{๑๒}นพพงษ์ บุญจิตราดุล, **การบริหารการศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์, ๒๕๔๓), หน้า ๓.

๒.๓.๒ ความหมายของการบริหารในทางพระพุทธศาสนา

การบริหาร หมายถึง การดำเนินไปได้แห่งกิจการที่กระทำด้วยปัญญา กระทำด้วยความหวัง และต้องทำเพื่อสังคมหรือน้อยที่สุดทำเพื่อตัวเอง ต้องมีการป้องกันและแก้ไขปัญหาลุบลพรรคด้วยสติปัญญา^{๑๓} และ การบริหารต้องใช้ศิลปะแห่งการทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น และนักบริหารมีหน้าที่วางแผนจัดองค์กร แต่งตั้งบุคคลอำนวยการ และควบคุมทรัพยากรต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในทางเดียวกันเพื่อสู่เป้าหมายที่วางไว้ ส่วนความหมายของการบริหารในทางธรรม คือ วิธีการบริหารต่างๆที่ใช้กันทั่วไป พอสรุปได้ ๓ ลักษณะ แต่ที่ดีที่สุด คือ แบบถือธรรมหรือหลักการเป็นสำคัญโดยยึดเอาความสำเร็จเป็นพื้นฐานทำให้งานสำเร็จ ไม่เอาความขัดแย้งส่วนตัวมาเกี่ยวข้อง และยินดีรับคำแนะนำจากทุกฝ่าย เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความสามารถ จะได้ทั้งน้ำใจคนและผลของงานวิธีนี้เรียกว่า “ธรรมธิปไตย” คือ ใช้ทั้งพระเดชและพระคุณ^{๑๔} ส่วนผู้บริหารงานที่ดีจะต้องมีวิธีการบริหารงานที่จะทำให้ชนะใจลูกน้อง ธรรมะสำหรับผู้บริหารงาน คือ จะต้องมีความหนักแน่น มั่นคงและสามารถเป็นเสาหลักในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกน้องได้ มีความสามารถในการแบ่งงานให้ลูกน้องทำตามความชำนาญของแต่ละบุคคลและรู้จักกระจายอำนาจให้แก่ลูกน้องได้ช่วยแบ่งเบาภาระของตนเอง ดังนั้นผู้บริหารงานที่ดีจึงเป็นผู้ที่คอยดูแลภาพรวมในการทำงานของบุคคลในองค์กร^{๑๕}

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความเห็นของนักวิชาการทางพระพุทธศาสนาในเรื่องการบริหารนั้น เหมือนกับนักวิชาการทั่วไปให้ไว้ แต่ในทางพระพุทธศาสนาจะเน้นการนำหลักธรรมมาใช้ร่วมและเสริมในการบริหาร

สรุปได้ว่า การบริหารจะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการที่จะร่วมมือกันทำกิจการขององค์กรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยใช้กระบวนการดำเนินงานซึ่งสืบเนื่องและใช้ทรัพยากรที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการจัดการเพื่อให้เกิดความสำเร็จ การบริหารแบบใหม่ไม่ได้ยกเลิกการใช้ทฤษฎีหรือหลักการในยุคการจัดการแบบวิทยาศาสตร์หรือยุคการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์แต่กลับนำเอาหลักการและทฤษฎีเหล่านั้นมาทำการทดลองและวิจัยเพิ่มเติมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดความรู้และความคิดที่

^{๑๓} พุทธทาสภิกขุ, การบริหารธุรกิจแบบพุทธ, (กรุงเทพมหานคร : เคล็ดไทย, มปป.), หน้า ๙-๑๒.

^{๑๔} พระเมธีธรรมาภรณ์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), คุณธรรมสำหรับนักบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๔๑), หน้า ๒-๓.

^{๑๕} พระมหาจุติชัย วชิรเมธี (ว. วชิรเมธี), คนสำราญงานสำเร็จ, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๕๐), หน้า ๒๕-๓๒.

ชัดเจนขึ้น ส่วนนักวิชาการทางพระพุทธศาสนามีความเห็นในเรื่องการบริหารเหมือนกับนักวิชาการทั่วไป ต่างกันที่ว่าทางพระพุทธศาสนาจะเน้นการนำธรรมมาใช้ร่วมและส่งเสริมในการบริหาร

๒.๓.๓ ความสำคัญของการบริหาร

การบริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่มีความจำเป็นและน่าศึกษาอย่างยิ่ง โดยเฉพาะพิจารณาในฐานที่เราเป็นสมาชิกของสังคม แท้จริงแล้วบทบาทและความสำคัญของการบริหารนั้นมีควบคู่มากับการยอมรับ และการดำรงชีพของมนุษย์ทีเดียว เพราะเมื่อมนุษย์รวมกันอยู่เป็นหมู่เป็นกลุ่มมีหัวหน้าปกครองบังคับบัญชา มีการแบ่งงานกันทำ ตามลักษณะความรู้ความสามารถมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในระหว่างพวกและเผ่าเดียวกัน โดยมีจารีตประเพณีและวัฒนธรรมเป็นเครื่องกำกับความประพฤติของกลุ่มชนเหล่านั้น เมื่อกลุ่มสังคมขยายตัวเติบโตขึ้นมีความซับซ้อนมากขึ้น มนุษย์ก็เริ่มสร้างและวางระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่างๆ ขึ้น โดยเรียนรู้จากประสบการณ์และความเชื่อถือ ทั้งนี้ก็โดยมุ่งหวังที่จะให้เกิดความสำเร็จเรียบร้อยขึ้นในองค์การและเกิดความสงบสุขขึ้นในสังคมนั้น อาจสรุปถึงความเจริญเติบโตและความสำคัญของการบริหารได้ดังนี้ คือ

๑. การบริหารนั้นได้เจริญเติบโตควบคู่มากับการดำรงชีพของมนุษย์และเป็นสิ่งช่วยให้มนุษย์ดำรงชีพอยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุก
๒. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลทำให้องค์การต่างๆ ต้องขยายงานด้านบริหารให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
๓. การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคมความก้าวหน้าทางวิทยาการ (Technology) ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมทำให้การบริหารเกิดการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้าอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น
๔. การบริหารเป็นมรรควิธีที่สำคัญในอันที่จะนำ สังคมและโลกไปสู่ความเจริญก้าวหน้า
๕. การบริหารจะช่วยชี้ให้ทราบถึงแนวโน้มทั้งในด้านความเจริญและความเสื่อมของสังคมในอนาคต
๖. การบริหารมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในสังคม ฉะนั้นความสำเร็จของการบริหารจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมทางการเมือง (Political socio-cultural factor environment) อยู่เป็นอันมาก
๗. การบริหารมีลักษณะต้องใช้การวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ ซึ่งนักบริหารจำต้องคำนึงปัจจัยแวดล้อมต่างๆ และการวินิจฉัยสั่งการนี้เองที่เป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหารและความเติบโตของการบริหาร

๘. ชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในสำนักงานหรือในครอบครัวย่อมมีส่วนเกี่ยวพันกับการบริหารอยู่เสมอ ดังนั้น การบริหารจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและจำเป็นต่อการที่จะดำรงชีพอย่างฉลาด

๙. การบริหารกับการเมืองเป็นสิ่งที่คู่กัน ไม่อาจแยกจากกันได้โดยเด็ดขาด ดังที่กล่าวกันว่า “การเมืองกับการบริหารนั้นเปรียบเสมือนคนละด้านของเหรียญอันเดียวกัน (Politics and administration are the two sides of a single coin)” ฉะนั้นการศึกษาวิชาบริหาร จึงต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมทางการเมืองด้วย^{๑๖}

๒.๓.๔ ทฤษฎีการบริหารงาน

การบริหารมีทฤษฎีและหลักการบริหารหลายรูปแบบหลายประการ แต่โดยพื้นฐานหรือเบื้องต้นของการบริหารจะต้องประกอบด้วย ๔ M คือ Man, Money, Material, management ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้^{๑๗}

๑. Man (การบริหารบุคคล) คือ การบริหารกำลังคนหรือที่เรียกกันในปัจจุบันว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยการจะใช้คนอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วย

๑.๑ การบรรจุแต่งตั้งหรือการใช้บุคลากรให้ถูกกับงาน เช่น การมอบหมายงานตามความรู้ความสามารถ หลีกเหลี่ยงการนำเครือญาติหรือพวกพ้องที่ไม่มีความรู้มาปฏิบัติงาน

๑.๒ การทำตัวเป็นแบบอย่างของผู้นำ เช่น การไม่ทุจริตและไม่เปิดโอกาสให้ลูกน้องทุจริต

๑.๓ การเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพบุคลากร เช่น การให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม ให้มีความชำนาญหรือวิชาการที่ทันสมัยมาให้บริการประชาชน

๑.๔ การเชิดบุคลากรภายนอกมาอบรม ชี้แจง เช่น ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มาเป็นผู้ชี้แนะ

๒. Money (การบริหารงบประมาณ) คือ การบริหารเงินจะจัดสรรเงินอย่างไรให้ใช้จ่ายต้นทุนน้อยที่สุดและให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งประกอบด้วย

๒.๑ การสนับสนุนให้มีการตรวจสอบด้านการเงิน ทั้งจากหน่วยงานภายใน เช่น ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมาย และภายนอก เช่น ประชาชนท้องถิ่น รวมทั้งการชี้แจงการบริหารงบประมาณให้แก่ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง

^{๑๖} สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : ไทยพัฒนการพิมพ์ธนบุรี, ๒๕๑๘), หน้า ๑๑-๑๒.

^{๑๗} วิรัช วิรัชนิการวรรณ, การบริหารและการจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง, (กรุงเทพมหานคร : โพรเพช, ๒๕๔๖), หน้า ๗๘.

๒.๒ การชี้แจงการบริหารงบประมาณของตนให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง

๒.๓ เน้นการบริหารการเงินให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

๓. Material (การบริหารวัสดุอุปกรณ์) คือ การบริหารวัสดุในการดำเนินงาน ว่าจะทำอย่างไรให้สิ้นเปลืองน้อยที่สุด หรือเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งประกอบด้วย

๓.๑ การจัดทำแผนภาพแสดงขั้นตอนการปฏิบัติงานและผลงาน เวลาที่ใช้หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอน พร้อมติดประกาศให้ประชาชนทราบอย่างชัดเจนและง่ายต่อการเข้าใจ

๓.๒ การใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพหรือยกระดับการให้บริการ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร ในการให้บริการหรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๓.๓ การติดตั้งอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างเพียงพอต่อการบริหาร

๔. Management (การบริหารงานทั่วไป) คือ กระบวนการจัดการบริหารควบคุมเพื่อให้งานทั้งหมดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่ ซึ่งประกอบด้วย

๔.๑ การบริหารงานตามแบบของนักการเมืองท้องถิ่น คือ การบริหารงานที่มุ่งความสำเร็จของงานอย่างรวดเร็ว เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน

๔.๒ การประกาศนโยบายหรือวิสัยทัศน์ ในการบริหารต่างๆ พร้อมทั้งกำหนดเวลาในการทำให้สำเร็จให้ชัดเจน

๔.๓ การระดมความคิดเห็นให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชาชน

๔.๔ การสร้างความสัมพันธ์ภายนอก เช่น ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมสนับสนุน โดยการทำกิจกรรมร่วมกัน ให้เกิดประโยชน์กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง

เทเลอร์ (Frederick W Taylor) บิดาแห่งการบริหารที่มีหลักเกณฑ์ได้พัฒนาการบริหารที่มีหลักเกณฑ์ซึ่งมีพื้นฐานอยู่ในหลักการ (Principles) ที่สำคัญ ๔ ประการ คือ^{๑๘}

๑. ต้องมีการคิดค้นและกำหนดวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) สำหรับงานแต่ละอย่างคือ ต้องมีการกำหนดวิธีการทำงานที่ดีที่สุดที่ช่วยให้สามารถทำงานเสร็จจุล่งไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์

^{๑๘} เทเลอร์, อังโน ธงชัย สันติวงษ์, องค์การและการบริหาร, พิมพ์ครั้งที่๑๑, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๓), หน้า ๔๗ - ๔๘.

มาตรฐานของงานจะต้องมีการจัดวางเอาไว้ โดยมีหลักเกณฑ์ที่ได้พิสูจน์มาแล้วว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดจริง และในเวลาเดียวกันการจ่ายผลตอบแทนแบบจูงใจต่างๆ ก็จ่ายให้ตามผลผลิตทั้งหมด

๒. ต้องมีคัดเลือกและพัฒนาคนงาน โดยตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการรู้จักงาน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับคนงาน นอกจากนี้ต้องมีการอบรมคนงานให้รู้จักวิธีการทำงานที่ถูกวิธีด้วย และในการคัดเลือกคนงานจะต้องมีการพิจารณาเป็นพิเศษที่จะให้ได้คนที่มีคุณสมบัติที่ดีที่สุดตรงตามงานที่จะให้ทำ

๓. ด้วยวิธีการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีการทำงาน ควบคู่กับการพิจารณาคนงานนี้ คนงานจะไม่คัดค้านต่อวิธีทำงานใหม่ที่ได้กำหนดขึ้น เพราะโดยหลักเหตุผลคนงานทุกคนจะเห็นจริงถึงโอกาสที่เขาจะได้รับรายได้สูงขึ้นจากการทำงานถูกวิธีที่จะช่วยให้ได้ผลผลิตสูงขึ้น

๔. การประสานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและคนงาน ฝ่ายบริหารควรจะได้ประสานอย่างใกล้ชิดเป็นประจำกับคนงานที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน แต่ต้องไม่ใช่โดยการลงมือปฏิบัติงานที่ควรจะเป็นงานของคนงานเท่านั้น

จากหลักการดังกล่าว พบว่าวิธีการต่างๆ ล้วนแต่เป็นวิธีการที่มีหลักเกณฑ์ตามหลักวิทยาศาสตร์ ทำให้เกิดทฤษฎีการบริหารขึ้นมาและได้เสนอแนะว่า ผู้บริหารต้องมีบทบาทเป็นจุดกลางของปัญหาและความสำเร็จของกลุ่มที่จะต้องรับผิดชอบนำเอาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของกลุ่มมา คัดวิเคราะห์และปรับปรุงหาทางออกให้ได้เป็นผลดีที่สุดสำหรับกลุ่มให้ดีขึ้นและมากขึ้นเรื่อยๆ

ทฤษฎีการบริหารของเฮนรี ฟาโย ได้เสนอทฤษฎีการบริหารโดยมีความเชื่อว่าเป็นไปได้ที่จะหาทางศึกษาถึงศาสตร์ที่เกี่ยวกับการบริหาร (Administrative) ซึ่งสามารถใช้ได้กับการบริหารทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการบริหารอุตสาหกรรมหรืองานรัฐบาล

โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหาร (Management Functions) ซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ทางการบริหาร ๕ ประการ คือ^{๑๙}

๑. การวางแผน (Planning) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องทำการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจ และกำหนดขึ้นเป็นแผนปฏิบัติงาน หรือวิถีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้เพื่อเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต

^{๑๙}Price, Alan, **Human Resource Management**, In a Business Context, 2 edition,(London : Thomson Learning, 2004), p. 110.

๒. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีโครงสร้างของงานต่างๆ และอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องจักร สิ่งของ และตัวคน อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมในอันที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

๓. การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง หน้าที่ในการสั่งการงานต่างๆ ของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งจะกระทำให้ผลสำเร็จด้วยดี โดยที่ผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี จะต้องเข้าใจคนงานของตน จะต้องเข้าใจถึงข้อตกลงในการทำงานของคนงานและองค์การที่มีอยู่ รวมถึงจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิดทั้งขึ้นและลง นอกจากนี้ยังต้องทำการประเมินโครงสร้างขององค์การและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของตนเป็นประจำอีกด้วย หากโครงสร้างขององค์การที่เป็นอยู่ไม่เหมาะสมก็จำเป็นต้องปรับปรุงเช่นเดียวกัน ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาคนใดหย่อนประสิทธิภาพการปล่อยออกเพื่อปรับปรุงกำลังคนที่มีอยู่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำ

๔. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่จะต้องเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้ และกำกับให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน

๕. การควบคุม (Controlling) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่ได้วางไว้แล้ว

ฟาโย (Fayol) ได้กำหนดหลักการในการบริหารจัดการขึ้น ๑๔ ประการเป็นส่วนประกอบสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการ ดังนี้^{๒๐}

๑. การแบ่งงานกันทำ (Division of Labor) ฟาโย ได้เสนอว่า คนงานควรจะได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติมากขึ้น หรือได้รับการกระตุ้นให้มีความรับผิดชอบในผลลัพธ์ของงานมากขึ้น ซึ่งหลักการนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์การยุคปัจจุบันได้

๒. อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility) แวปเบอร์และฟาโย ได้ให้ความสำคัญของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่แบบเป็นทางการของแวนเบอร์จะได้มาจากตำแหน่งหน้าที่ของผู้บริหารในสายการบังคับบัญชา ส่วนอำนาจหน้าที่แบบไม่เป็นทางการจะได้รับความชำนาญงานของบุคคล (Expertise) ความรู้ทางด้านเทคนิค (Technical Knowledge) ความมีคุณค่าทางศีลธรรม (Moral Worth) และความสามารถในการนำ (Leading) และสร้างความผูกพันกับผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนเน้นว่าอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบควรอยู่คู่กัน

^{๒๐} ฟาโย, อังใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ, **ทฤษฎีองค์การ : ฉบับมาตรฐาน**, (กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร, ๒๕๔๕), หน้า ๖๘ - ๖๙.

๓. การมีผู้บังคับบัญชาคนเดียว (Unity of Command) ฟาโย กล่าวว่าคำสั่งสองคำสั่ง (Dual Command) อาจก่อให้เกิดปัญหาในการทำงาน เช่น การรายงานจะมีความเกี่ยวข้อง ในเมื่อผู้ควบคุมสองคนได้ให้คำสั่งกับผู้ใต้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว ทำให้เกิดการสับสนในบางสถานการณ์ คำสั่งสองคำสั่งนี้ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้บังคับบัญชา และทำให้เกิดการสับสนในลำดับชั้นของอำนาจหน้าที่แบบเป็นทางการ (Formal Hierarchy of Authority) การประเมินอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารในระบบผู้บังคับบัญชาสองคนจะเป็นการยาก และผู้บริหารจะไม่สนใจในความรู้สึของผู้ใต้บังคับบัญชา มักจะโกรธและอาจไม่ให้ความร่วมมือในอนาคตถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาไม่เชื่อฟัง

๔. สายการบังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ (Line of Authority) เป็นสายการบังคับบัญชาจากผู้บริหารในระดับบนสู่ผู้ปฏิบัติงานในระดับล่างขององค์การ ความสัมพันธ์ของการจำกัดความยาวของสายการบังคับบัญชา โดยการควบคุมจำนวนของระดับในลำดับชั้นของการบริหารจัดการ จำนวนที่ดีที่สุด ในลำดับชั้นการบังคับบัญชา (Hierarchy) คือความยาวของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บริหารระดับสูง และพนักงานระดับล่าง รวมถึงความล่าช้าในการวางแผน (Planning) และการจัดการ (Organizing) ซึ่งการจำกัดจำนวนของระดับชั้นการบังคับบัญชาให้น้อยลงจะทำให้ปัญหาในการติดต่อสื่อสารลดลง และองค์การจะมีการปฏิบัติงานที่รวดเร็วและมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ภายในองค์การได้มีการแบ่งแยกแผนกต่างๆ ซึ่งแต่ละแผนกจะมีระดับชั้นการบังคับบัญชาโดยผู้บริหารในระดับกลางและระดับต้นของสายการบังคับบัญชาแต่ละแผนกต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้จัดการในระดับเดียวกันในแผนกอื่นๆ ซึ่งปฏิสัมพันธ์นี้ช่วยในการตัดสินใจให้เร็วขึ้น เนื่องจากผู้บริหารจะรู้จักบุคคลอื่น และรู้วิธีการในการแก้ปัญหาเพิ่มมากขึ้น สำหรับการทำงานข้ามแผนกหรือการทำงานข้ามสายนั้นเป็นการสร้างทีมงานข้ามสาย ซึ่งสามารถควบคุมโดยผู้นำของแต่ละทีม

๕. การรวมอำนาจ (Centralization) เป็นการรวมอำนาจของการบังคับบัญชาไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงขององค์การ ซึ่งอำนาจหน้าที่จะไม่ได้อยู่รวมไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงของสาย การบังคับบัญชา แต่เป็นการกำหนดว่า ควรจะมีการรวมอำนาจไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงเท่าไร อย่างไรและมีการกระจายอำนาจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและคนงานในระดับล่างอย่างไร สิ่งนี้ถือว่ามีความสำคัญ เนื่องจากว่าจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของพนักงานในทุกๆระดับขององค์การ

๖. การมีเป้าหมายเดียวกัน (Unity of Direction) เป็นการออกแบบหรือกำหนดแผนในการปฏิบัติงานของผู้บริหารและคนงานที่ใช้ทรัพยากรขององค์การ องค์การใดที่ไม่มีกรวางแผนจะทำให้ขาดประสิทธิภาพและขาดประสิทธิผล ซึ่งจะไม่มีการมุ่งไปสู่กิจกรรมของกลุ่มหรือกิจกรรมของบุคคล แต่การวางแผนจะเริ่มที่ผู้บริหารระดับสูงทำงานเป็นทีมร่วมกับกลยุทธ์ขององค์การ ซึ่งจะต้องมีการติดต่อกับผู้บริหารในระดับกลางที่มีส่วนในการตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรขององค์การอย่างไรเพื่อให้บรรลุ

วัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์ หลักการในข้อนี้ยึดหลักว่ากิจกรรมของแต่ละกลุ่มต้องมีจุดหมายและแผนเดียวกัน

๗. หลักความเสมอภาค (Equity) ความเสมอภาคคือ ความเป็นธรรม (Justice) ความยุติธรรม (Impartiality) และความเหมาะสม (Fairness) สำหรับสมาชิกทุกคนภายในองค์การซึ่งในปัจจุบันพนักงานมีความต้องการความเสมอภาคมากขึ้นเป็นการจัดการที่ใช้หลักความเท่าเทียมกัน

๘. การออกคำสั่ง (Order) วิธีการจัดการซึ่งอยู่ในตำแหน่งนั้นในการจัดหาเพื่อให้องค์การได้รับประโยชน์สูงสุด และเป็นการจัดหางานให้แก่พนักงานโดยใช้ผังองค์การ (Organization Chart) เพื่อแสดงให้เห็นถึงตำแหน่งและหน้าที่ของพนักงานแต่ละคน และเป็นการชี้ชัดว่าตำแหน่งของพนักงานแต่ละคนอาจจะมีการเลื่อนขั้นได้ในอนาคต การวางแผนเกี่ยวกับอาชีพได้รับความสนใจมากขึ้นในองค์การยุคปัจจุบัน เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์ถือว่ามีความจำเป็นที่จะต้องให้การฝึกอบรม (Training) และการพัฒนากำลังแรงงาน (Developing) โดยองค์การจะกำหนดตำแหน่งหน้าที่สำหรับคนทุกคน และทุกคนจะเข้าใจตำแหน่งหน้าที่ของตน

๙. ความคิดริเริ่ม (Initiative) เป็นความสามารถของบุคคลในการกระทำการสิ่งต่างๆ โดยปราศจากการสั่งการจากผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารจะต้องกระตุ้นให้พนักงานมีความคิดริเริ่มซึ่งความคิดริเริ่มนี้นับถือว่าเป็นจุดแข็งขององค์การ เนื่องจากจะสามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ได้ผู้บริหารมีความต้องการทักษะ (Skill) และไหวพริบ (Tact) เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างองค์การและความต้องการของพนักงานและความสามารถ (Ability) จะทำให้เกิดความสมดุล ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้วัดผู้บริหารระดับสูงในการพัฒนาและการบริหารงาน

๑๐. ความมีระเบียบวินัย (Discipline) เป็นการมุ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่อง การเชื่อฟัง (Obedience) อำนาจ (Energy) คำขอร้อง (Application) และลักษณะของการแสดงความนับถือออกมาสำหรับอำนาจของผู้บังคับบัญชา ความมีระเบียบวินัยเป็นบุคลิกลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารหลายๆ คนที่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ปฏิบัติงานทั้งหมดและทำงานอย่างเข้มแข็ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ความมีระเบียบวินัยจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในองค์การกับคุณสมบัติของผู้นำภายในองค์การ และเป็นความสามารถของผู้บริหารในการที่จะปฏิบัติตามอย่างยุติธรรมอีกด้วย

๑๑. ค่าตอบแทน (Remuneration of Personnel) การให้รางวัลประกอบด้วยโบนัส และแผนการแบ่งกำไร เป็นการช่วยกระตุ้นการทำงานของพนักงานได้ การให้หรือการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่พนักงานมีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จขององค์การ ระบบรางวัลที่มีประสิทธิภาพสามารถให้ความยุติธรรมทั้งพนักงานและองค์การ รวมทั้งสามารถกระตุ้นผลผลิตเพิ่มโดยการให้รางวัล เพื่อเป็น

การสนับสนุนให้มีผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยยึดหลักว่าการจ่ายค่าตอบแทนควรยุติธรรมและตอบสนองความพึงพอใจสูงสุดทั้งนายจ้างและลูกจ้างเท่าที่จะทำได้

๑๒. ความมั่นคงในงาน (Stability of Tenure of Personnel) ความมั่นคงในงานมีความสำคัญต่อการจ้างงานระยะยาว เมื่อพนักงานอยู่ในองค์กรซึ่งมีแนวโน้มจะทำงานเป็นทีมเป็นระยะเวลานาน โดยพยายามพัฒนาทักษะ และปรับปรุงความสามารถในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรขององค์กร การจ้างงานระยะยาวเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้อธิบายการประสบความสำเร็จของบริษัทขนาดใหญ่ในญี่ปุ่น

๑๓. ผลประโยชน์ส่วนตัวมีความสำคัญน้อยกว่าผลประโยชน์ขององค์กร (Subordination of individual interests to the common interest) ผลประโยชน์ขององค์กรถือว่าเป็นประโยชน์ของทุกๆ คน หรือของทุกกลุ่มในองค์กร ในขณะที่องค์กรยังดำเนินกิจการอยู่จะต้องมีการกำหนดผลประโยชน์เพื่อให้เกิดความยุติธรรมระหว่างองค์กรและสมาชิกภายในองค์กร

๑๔. ความสามัคคี (Sprit de corps) เป็นความรู้สึกร่วมกันของสมาชิกภายในองค์กรที่ช่วยสนับสนุนการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ในการออกแบบประยุกต์ของอำนาจหน้าที่ตามลำดับชั้นภายในองค์กรและสิทธิในการสั่งการ หรือการบริโภค และความร่วมมือกันถือว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญในการทำให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จและมีการพัฒนาความสามัคคีจะสามารถบรรลุผลสำเร็จได้หากมีการติดต่อกันระหว่างผู้บริหารและคนงาน โดยการติดต่อเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่สำคัญ เพราะความสามัคคีคือพลัง เมื่อสมาชิกมีความสามัคคีกันสูงก็จะทำให้องค์กรมีความแข็งแกร่ง และต่อมาก็ได้เสนอหลักการบริหารระบบราชการที่เรียกว่า POSDCORB Model มีรายละเอียดดังนี้^{๒๑}

๑. P - Planning (การวางแผน) เป็นการคาดคะเนเหตุการณ์การต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งต้องคำนึงถึงทรัพยากรภายในองค์กร และสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อให้แผนที่กำหนดขึ้นมีความรอบคอบและสามารถนำไปปฏิบัติได้

๒. O - Organizing (การจัดองค์กร) เป็นการจัดองค์กรที่เป็นส่วนราชการโดยจัดแบ่งตามความชำนาญเฉพาะอย่าง ออกเป็นกรม ฝ่าย แผนก จะพิจารณาปริมาณงานคุณภาพงาน ขนาดของการควบคุม และพิจารณาแบ่งสายงานหลัก และสายงานที่ปรึกษาโดยคำนึงถึงอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบควบคู่กันไป

^{๒๑}ลูเธอร์ กุลิค, อังโน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ, **ทฤษฎีองค์กร : ฉบับมาตรฐาน** (กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร, ๒๕๔๕), หน้า ๘๖.

๓. S - Staffing (การจัดบุคคลเข้าทำงาน) เป็นการคัดเลือกบุคคลให้เข้ามาดำรงตำแหน่งภายในองค์กร โดยพิจารณาจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมให้ได้ในปริมาณที่เพียงพอจะทำงานสำเร็จได้

๔. D-Directing (การสั่งการหรืออำนวยการ) เป็นการกำกับดูแล สั่งงานผู้ใต้บังคับบัญชา โดยอาศัยลักษณะความเป็นผู้นำ การจูงใจ ศิลปะการปกครองคน และการสร้างมนุษยสัมพันธ์ของผู้ใต้บังคับบัญชา

๕. Co - Coordinating (การประสานงาน) เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดี กับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานทุกฝ่าย ทั้งในระดับสูงกว่า ต่ำกว่า และการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา

๖. R - Reporting (การรายงานผลการปฏิบัติงาน) เป็นการนำเสนอผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานจากผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้บริหารระดับต่างๆ โดยมีการติดต่อสื่อสารแบบเป็นลายลักษณ์อักษร

๗. B - Budgeting (การงบประมาณ) เป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการควบคุมการปฏิบัติงาน โดยใช้วงจรงบประมาณ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ การเตรียมขออนุมัติงบประมาณ การเสนอให้ผู้บังคับบัญชาให้ความเห็นชอบ การดำเนินงานตามงบประมาณ การตรวจสอบ การใช้จ่ายงบประมาณตามแผนที่เสนอขอไว้

การบริหารเป็นวิธีการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น (Getting things done through other people) และกล่าวว่าหน้าที่ของผู้บริหารเป็นกรอบในการพิจารณาของผู้บริหารให้สำเร็จ มี ๕ ประการ ตามคำย่อภาษาอังกฤษว่า “POSDC” ดังนี้ คือ^{๒๒}

๑. P คือ Planning หมายถึง การวางแผน เป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อความสำเร็จที่จะตามมาในอนาคต ผู้บริหารที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลเพื่อกำหนดทิศทางขององค์กร

๒. O คือ Organizing หมายถึง คือ การจัดองค์กร เป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกและสายบังคับบัญชาภายในองค์กร มีการแบ่งงานกันทำและการกระจายอำนาจ

๓. S คือ Staffing หมายถึง งานบุคลากร เป็นการสรรหาบุคลากรใหม่ การพัฒนาบุคลากร และการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน

^{๒๒} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), พุทธวิธีในการบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ ๔.(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๓ - ๕.

๔. D คือ Directing หมายถึง การอำนวยการ เป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการดำเนินการตามแผน ผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและต้องมีภาวะผู้นำ

๕. C คือ Controlling หมายถึง การกำกับดูแล เป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงานภายในองค์กร รวมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาภายในองค์กร

การบริหารงานเป็นการบริหารให้ทุกคนได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีงานทำตามความถนัด ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Put the right man on the right job.” หลักการจัดงานให้เหมาะสมกับคนเป็นเรื่องที่ยาก เพราะงานบางที่มีแผนกจำกัดคนมีจำนวนมากกว่างาน จึงจำเป็นต้องบริหารจัดการให้เหมาะสมและลงตัว^{๒๓}

ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการบริหารอย่างน้อย ๕ ประการ ดังต่อไปนี้ คือ^{๒๔}

๑. การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางแผนหรือโครงการสำหรับการปฏิบัติงานในอนาคตให้ตรงเป้าหมายที่ต้องการ โดยกำหนดงานที่จะทำวิธีการ และวัตถุประสงค์ของงานนั้นๆ ไว้ล่วงหน้า

๒. การแสวงหา การกำหนดตัวบุคคลและอุปกรณ์ (Allocation) หมายถึง การแสวงหา กำหนดตัวบุคคล และวัสดุทุกชนิดที่จำเป็นในการปฏิบัติงานตามแผน เพื่อให้งานนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓. การเสริมกำลังบำรุง (Stimulation) หมายถึง การบำรุงขวัญ กระตุ้น และส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผลงานดีทั้งปริมาณและคุณภาพ

๔. การประสานงาน (Co – Ordination) หมายถึง การจัดให้ผู้แทนของหน่วยงานย่อยทุกหน่วยงานพบปะปรึกษาหารือกัน เพื่อให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือทราบเรื่องการปฏิบัติงานของผู้อื่น และเพื่อให้งานสัมพันธ์ไม่ขัดแย้งกัน โดยยึดเป้าหมายขององค์การเป็นหลัก

๕. การประเมินผลงาน (Evaluation) หมายถึง การตรวจสอบการปฏิบัติงานทุกระยะให้ทราบผลการปฏิบัติงานและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางแก้ไขทุกระยะและประเมินผลขั้นสุดท้ายเพื่อทราบผลการปฏิบัติงาน และปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางแก้ไขทุกระยะและประเมินผลขั้นสุดท้าย เพื่อ

^{๒๓} อิศร เพียงเกษ, ดร., ศิลปะการพูด : วิธีเอาชนะใจคน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๑๑๑-๑๑๒.

^{๒๔} ธีระรัตน์ กิจจารักษ์, เอกสารคำสอนวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย:คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์, ๒๕๔๒), หน้า ๖๗.

เปรียบเทียบผลงานกับผลงานที่ควรจะได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ตั้งแต่ต้นเพื่อวางแผนใหม่สำหรับการปฏิบัติงานในอนาคต

แนวคิดการบริหารได้รับการพัฒนาขึ้นมาตามแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จนเกิดเป็นทฤษฎีการบริหารที่มุ่งจะวิเคราะห์ศึกษาถึงการบริหารอย่างเป็นระบบ โดยเฮนรี ฟาโย นักบริหารชาวฝรั่งเศส ซึ่งได้วางรากฐานสำคัญของทฤษฎีการบริหารทั่วไปอันเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ทฤษฎีอันหนึ่งที่ว่าด้วยหน้าที่ในการบริหาร ๕ ประการคือ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุมต่อมาได้พัฒนาและปรับปรุงจนกลายเป็นตำราการบริหาร เช่น ทฤษฎีของลูเธอร์ กูลิค ศาสตราจารย์การบริหารรัฐกิจชาวอเมริกัน ที่ได้ขยายแนวคิดของฟาโย กำหนดหน้าที่ในการบริหารที่เรียกกันว่า POSDCORB: Planning (การวางแผน) Organizing (การจัดองค์การ) Staffing (การจัดบุคคลเข้าทำงาน) Directing (การสั่งการหรืออำนวยการ) Coordinating (การประสานงาน) Reporting (การรายงานผลการปฏิบัติงาน) Budgeting (การงบประมาณ)^{๒๔}

สรุปได้ว่า หลักการบริหารงานโดยทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน ประกอบด้วยการวางแผน การจัดองค์การ หรือการจัดหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กร การสรรหาบุคคลเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงานผลการปฏิบัติงาน การงบประมาณ เป็นต้น

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นคือหน่วยงานของรัฐที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดในการบริหารจัดการตนเอง มีงบประมาณเป็นของตนเอง อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานอีกด้วยจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตำราทางวิชาการของนักวิชาการหลากหลายท่านจึงได้ประมวลแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๔.๑ ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบของการปกครองตนเอง เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับแนวความคิดและทฤษฎีในการกระจายอำนาจ ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

^{๒๔} สุปรีชา กมลาคณ์, พลอากาศโท, หม่อมหลวง, กลยุทธ์การบริหาร, (กรุงเทพมหานคร :มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๕๕), หน้า ๒

การปกครองท้องถิ่น หมายถึงระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ องค์การนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้^{๒๖} และเป็นการปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้หน่วยการปกครองระดับรองของรัฐหรือกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครอง และดำเนินการบางอย่าง เพื่อประโยชน์ของรัฐและผลประโยชน์ท้องถิ่นโดยตรง การบริหารงานท้องถิ่นจะมีองค์การปกครองที่ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ซึ่งประชาชนเลือกตั้งมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมโดยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสม^{๒๗} รวมทั้งยังเป็นกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ได้มีอำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารงานท้องถิ่นตามแนวความคิดที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมจะเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน^{๒๘} การปกครองส่วนท้องถิ่น ยังเป็นแนวคิดยุทธศาสตร์ การบริหารการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ว่าเป็นองค์กรประชาธิปไตยที่สำคัญมากที่สุดในระดับรากหญ้า มีบทบาทที่สำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน เป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริง สามารถแก้ไขปัญหาได้โดยตรงรวดเร็วมีประสิทธิภาพ การกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันนี้^{๒๙}

ส่วนในมุมมองของนักวิชาการต่างประเทศ เห็นว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นคือ การปกครองส่วนหนึ่งของประเทศ ซึ่งมีอำนาจอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องไม่มากจนมีผลกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเพราะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมิใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย และมีองค์การที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั่นเอง^{๓๐} มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับ

^{๒๖} ประทาน คงฤทธิศึกษากร, การปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พีระพัฒนา, ๒๕๒๖), หน้า ๘.

^{๒๗} อุทัย หิรัญโต, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๓), หน้า ๔.

^{๒๘} ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙), หน้า ๒๑.

^{๒๙} พิเชษฐ์ วงศ์เกียรติขจร, แนวคิด ยุทธศาสตร์ การบริหาร การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท) ในยุคโลกาภิวัตน์, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ปัญญาชน, ๒๕๕๒), หน้า ๓๒.

^{๓๐} William A. Robson, Local Government In Encyclopaedia of Social Science, (New York : The Macmillan Company, 1953), p. 74.

การให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดโดยเฉพาะ และหน่วยการปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง^{๓๑} แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ยังต้องอยู่ภายใต้บังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระ^{๓๒}

โดยภาพรวมของการปกครองส่วนท้องถิ่น กล่าวได้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึงการปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันรับผิดชอบในการบริหารท้องถิ่น แต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง^{๓๓}

๒.๔.๒ ลักษณะของการปกครองส่วนท้องถิ่น

เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเอง เป็นการปกครองที่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น และการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง ภายใต้กฎหมายของรัฐหรือประเทศนั้นๆ ดังนั้น ลักษณะของการปกครองท้องถิ่นที่สำคัญมีดังนี้^{๓๔}

๑. มีสถานะตามกฎหมาย หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย
๒. มีพื้นที่และระดับ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีพื้นที่การปกครองที่แน่นอนและชัดเจน และควรจะต้องมีการแบ่งระดับการปกครองท้องถิ่นว่ามีกี่ระดับ เช่น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เป็นต้น เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดพื้นที่และระดับของการปกครองท้องถิ่นมีมากมาย เช่น สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ ความสำคัญในการปกครองตนเองของประชาชนประสิทธิภาพในการบริหาร รายได้ และความหนาแน่นของประชากร เป็นต้น สำหรับประเทศไทยมีเกณฑ์จัดตั้งและยกฐานะหน่วยการปกครองท้องถิ่น ๓ ประการ คือ รายได้ย้อนหลัง ๓ ปี ไม่รวมเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและขนาดพื้นที่
๓. มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการกระจายอำนาจการปกครองไปให้ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่าง

^{๓๑} John Clark, *Outline of Local Government of The United Kingdom*, (London : Sir Issac Pitman and Son Ltd., 1957), pp. 87-89.

^{๓๒} Harris Mongtagu, *Comparative Local Government*, (Great Britain : William Brendon and Son Ltd., 1984), p. 70.

^{๓๓} Daniel Wit, *A Comparative Survey of Local Government and Administration*, (Bangkok : Kurasapha Press, 1967), pp. 88.

^{๓๔} วิชรา ไชยสาร, *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, ๒๕๕๔), หน้า ๑๔๒ - ๑๔๘.

ชัดเจน ดังนั้น การที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะมีอำนาจและหน้าที่ที่มากนักน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองการปกครองเป็นสำคัญ

๔. มีความเป็นนิติบุคคล หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องเป็นองค์การนิติบุคคลโดยเอกเทศจากองค์การของรัฐบาลกลาง ทั้งนี้ เพื่อดำเนินงานที่ถูกต้องตามกฎหมายและเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เพราะหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีงบประมาณทรัพย์สิน หนี้สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

๕. มีการเลือกตั้ง การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ กล่าวคือ จะต้องให้สิทธิแก่ประชาชนในท้องถิ่นในการเลือกตั้ง คณะเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการปกครองท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง

๖. มีอำนาจอิสระ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องไม่อยู่ในสายบังคับบัญชาของหน่วยงาน รัฐบาลกลาง และมีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย สามารถกำหนดนโยบาย ออกกฎข้อบังคับ เพื่อกำกับควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายหรือความต้องการของท้องถิ่น และสามารถใช้จ่ายเงินของตนเองในการปฏิบัติกิจการในขอบเขตของกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง

๗. มีงบประมาณของตนเอง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ จัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

๘. มีการกำกับดูแลของรัฐ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองระดับรองของรัฐ และอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมและความมั่นคงแห่งรัฐ

๒.๔.๓ ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นทำให้เกิดการพัฒนาประชาธิปไตย เนื่องจาก

๑. องค์การปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันให้การศึกษาการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน กล่าวคือ องค์การปกครองท้องถิ่นเป็นภาพจำลองของระบบการเมือง ของชาติ มีกิจกรรมทางการเมืองโดยเฉพาะการเลือกตั้งเป็นราชการชักนำให้คนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เป็นการฝึกหัดการตัดสินใจทางการเมือง

๒. การสร้างประชาธิปไตยที่มั่นคง จะต้องเริ่มจากการสร้างประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น เพราะการพัฒนาทางการเมืองในวงกว้างจะนำไปสู่ความเข้าใจการเมืองระดับชาติโดยง่าย

๓. การปกครองส่วนท้องถิ่น จะทำให้ประชาชนเกิดความรู้จำแนกแจงทางการเมือง กล่าวคือ ประชาชนจะรู้ถึงวิธีการเลือกตั้ง การตัดสินใจ การบริหาร การเมืองท้องถิ่น การต่อสู้แข่งขันกันตามวิถีทางการเมือง ทำให้เกิดการกลุ่มทางการเมืองในที่สุด

๔. การปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้เกิดการเข้าสู่วิถีการเมืองของประชาชนด้วยเหตุที่การเมืองท้องถิ่นมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงและใกล้ชิด และเกี่ยวพันต่อการเมืองระดับชาติ หากมีกิจกรรมทางการเมืองเกิดขึ้นอยู่เสมอก็จะมีผลทำให้เกิดความคึกคักและมีชีวิตชีวาต่อการปกครองท้องถิ่นประชาชนในท้องถิ่นจะมีความสัมพันธ์และเข้าสู่ระบบการเมืองตลอดเวลา

๕. การเมืองท้องถิ่นเป็นเวทีสร้างนักการเมืองระดับชาติ นักการเมืองท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ทางการเมืองในท้องถิ่น ทำให้คุณภาพของนักการเมืองระดับชาติสูงขึ้น ด้วยเหตุที่ได้รับความนิยมศรัทธาจากประชาชนจึงทำให้ได้รับเลือกตั้งในระดับสูงขึ้น

๒.๔.๔ ประเภทขององค์การปกครองท้องถิ่น

องค์การปกครองท้องถิ่นแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่^{๗๗}

๑. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแบบทั่วไปมี ๓ รูปแบบได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

๒. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแบบพิเศษมี ๒ รูปแบบได้แก่ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ตามบทบัญญัติในหมวด ๙ การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา ๒๘๑-๒๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่กล่าวถึงที่มาขององค์การปกครองท้องถิ่นโดยสรุปไว้ ดังนี้

๑. รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่

๒. การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจนสอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของ

^{๗๗} พูนศักดิ์ วาณิชวิเศษกุล, “การปกครองท้องถิ่นและพื้นฐานการพัฒนาประชาธิปไตย กรณีศึกษาสภาตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (คณะรัฐศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๒).

^{๗๘} สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๕๐), หน้า ๑๔๔.

ประเทศเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ไม่ได้

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหารการจัดบริการสาธารณะการบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย

๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๕. ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเห็นว่าสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไปให้มีสิทธิลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้จำนวนผู้มีสิทธิเข้าชื่อ หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อ การตรวจสอบรายชื่อ และการลงคะแนนเสียง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

๖. ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่นเพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้

๗. ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวได้ด้วย

๘. การแต่งตั้งและการให้ข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่น โดยการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีมาตรฐานสอดคล้องกัน และอาจได้รับการพัฒนาร่วมกันหรือสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้ รวมทั้งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นก่อน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

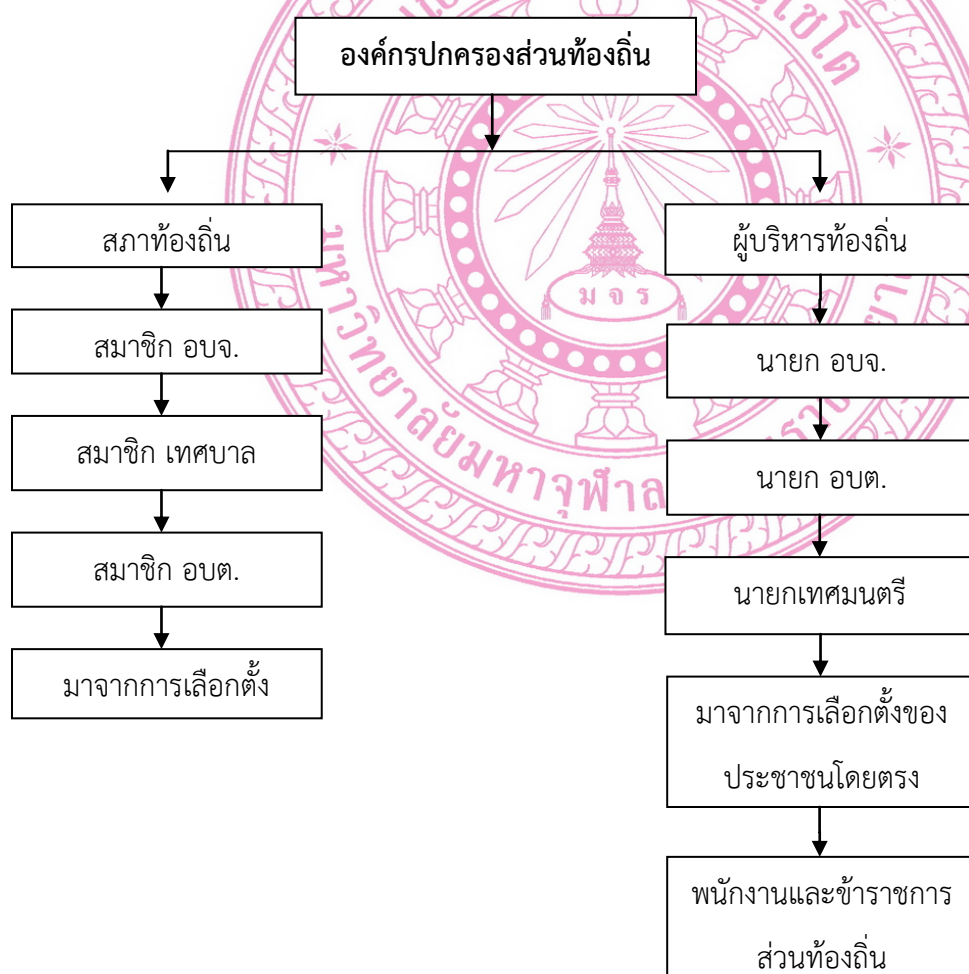
๙. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น จะเป็นข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นมิได้มีคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และ

วิธีการเลือกตั้งสมาชิกท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ในกรณีที่มีการยุบสภาท้องถิ่นหรือในกรณีที่สมาชิกสภาท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะและต้องมีการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นชั่วคราวมิให้นำบทบัญญัติตามวรรคสอง วรรคสาม และวรรคหก มาบังคับใช้ทั้งนี้ตามกฎหมายกำหนด

๒.๔.๕ โครงสร้างการปกครองส่วนท้องถิ่น

แสดงโครงสร้างการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พ.ศ. ๒๕๕๐^{๓๗}

แผนภาพที่ ๒.๑ โครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

^{๓๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕๐.

จากการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นคือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นจัดการปกครองและดำเนินการต่างๆ และดำเนินการเพื่อประโยชน์ของรัฐและผลประโยชน์ของท้องถิ่น โดยมีการจัดตั้งองค์การขึ้นทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นนั้นๆ องค์การนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติเป็นไปตามนโยบายของตนเองได้

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กและมีความใกล้ชิดกับประชาชน มีความสำคัญเนื่องจากเป็นองค์การที่วางรากฐานในระบอบประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน นอกจากนี้ยังสามารถที่จะตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของประชาชนได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง

๒.๔.๑ ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการจัดตั้งขึ้นครั้งแรกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๔๙๙ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ตำบลได้รับการจัดตั้งเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีรายได้ และจัดทำงบประมาณรายจ่ายของตนเอง สามารถดำเนินกิจการส่วนตำบลได้อย่างอิสระ โดยมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ส่งเสริมการศึกษา และการทำมาหากินของราษฎร ส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม ศิลธรรม เป็นต้น แต่ปรากฏว่าองค์การบริหารส่วนตำบลประสบปัญหาต่างๆ มากมายจึงถูกยกเลิกโดยประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๖ ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ และได้มีการประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘ โดยมีการประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๘ จนถึงปัจจุบัน^{๓๘}

^{๓๘} เชาวนวัศ เสนพงศ์, การเมืองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๐), หน้า ๓๕.

การจัดระเบียบราชการส่วนท้องถิ่นในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เป็นไปตาม บทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๔๖ ปัจจุบันใช้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒

๒.๔.๒ การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นบัญญัติว่า สภาตำบลที่มีรายได้โดย ไม่รวมเงินอุดหนุนใน ปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน ๓ ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ย ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศ ของกระทรวงมหาดไทย องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วน ท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลอาจเปลี่ยนฐานะเป็นเทศบาลได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา^{๔๐}

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลอาจรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตติดต่อกันภายใน เขตอำนาจเดียวกันได้ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตตำบลนั้น สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วน ตำบลอาจรวมกับหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกันได้ตาม เจตนารมณ์ของประชาชนในเขตตำบลนั้น โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย สภาตำบลทั้งหมด และองค์การบริหารส่วนตำบลใดที่มีจำนวนประชากรไม่ถึง ๒,๐๐๐ คน ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศยุบ โดยให้รวมพื้นที่เข้ากับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเขต ติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกันภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่มีเหตุดังกล่าว แต่หากองค์การบริหารส่วน ตำบลใดมีประชากรไม่ถึง ๒,๐๐๐ คน แต่มีสภาพพื้นที่เป็นเกาะโดยสภาพทางภูมิศาสตร์ไม่สามารถติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จะไปรวมได้โดยสะดวก กระทรวงมหาดไทยจะไม่ดำเนินการยุบองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นก็ได้

๒.๔.๓ การจัดระเบียบองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้^{๔๑}

^{๔๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗๔-๗๘.

^{๔๑} อ้างแล้ว, หน้า ๙๐.

๑) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิก ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๒ คน องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีหนึ่งหมู่บ้าน ให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ๖ คน และในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี ๒ หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ ๓ คน

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอายุคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่งซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และมีวาระการดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและการจัดการประชุมและงานอื่นใดตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ก. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร่างข้อบังคับงานงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ค. ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาตำบล ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

๒) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันเลือกตั้งและมีระยะการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

ก่อนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะเข้ารับหน้าที่ต้องแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่มีการลงมติภายใน ๓๐ วันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ให้นายอำเภอแจ้งให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำนโยบายแจ้งเป็นหนังสือส่งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุกคนภายใน ๗ วันรวมทั้งต้องจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล อาจแต่งตั้งรององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ไม่เกิน ๒ คน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ๑ คน

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลรองจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ก. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบายแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

ข. สั่ง อนุญาต อนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ค. แต่งตั้งและถอดถอนรององค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ง. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

จ. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

ฉ. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชารองจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

๓) การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลจัดแบ่งโครงสร้างการบริหารงานออกเป็น

๓.๑) สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานพิมพ์ดีด งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานการประชุม งานเกี่ยวกับการตราข้อบังคับตำบลงานนิติกร งานพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี งานขออนุมัติดำเนินการตามข้อบังคับ งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๓.๒) ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบถนน อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ ฯลฯ งานประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคารงานก่อสร้าง และซ่อมบำรุงอาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานควบคุมการก่อสร้าง งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๓.๓) ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักภาษีเงินได้ และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการโอนเงินเดือน งานรายงานเงินคงเหลือประจำวัน งบทรัพย์สิน หนี้สินงบโครงการเงินสะสม งานการจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุมเงินรายได้ รายจ่ายงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๓.๔) ส่วนอื่นๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น^{๔๒}

๒.๔.๔ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒, มาตรา ๖๗ กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำขององค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้^{๔๓}

๑) อำนาจหน้าที่ที่ต้องทำขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๑.๒) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

๑.๓) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑.๔) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑.๕) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

๑.๖) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๗) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๑.๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

๒) อำนาจหน้าที่ที่อาจทำขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๑) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

๒.๒) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

๒.๓) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

^{๔๒} วิเศษฐ์ ทวีเศรษฐ์, การเมืองและการปกครองไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๕), หน้า ๔๘๗.

^{๔๓} พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒, มาตรา ๖๗.

๒.๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ

๒.๕) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์

๒.๖) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

๒.๗) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

๒.๘) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

๒.๙) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๑๐) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

๒.๑๑) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

๒.๑๒) การท่องเที่ยว

๒.๑๓) การผังเมือง

๒.๔.๕ การทำการร่วมกับหน่วยงานอื่น

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำการร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

๒.๔.๖ รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑) องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้^{๔๕}

๑.๑) รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๒) รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๓) รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๔) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

๑.๕) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้

๑.๖) รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้

๑.๗) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

^{๔๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๘-๑๕๐.

๑.๘) รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลอาจแบ่งตามแหล่งที่มาได้ ๓ ประเภท คือ

- ๑.๘.๑) รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง
- ๑.๘.๒) รายได้ที่หน่วยงานอื่นจัดเก็บให้และจัดเก็บเพิ่มเติมให้
- ๑.๘.๓) รายได้จากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

๒) รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายจ่ายตามงบประมาณจำแนกออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ รายจ่ายงบกลาง และรายจ่ายตามแผนงาน

- ๒.๑) รายจ่ายงบกลาง หมายความว่า รายจ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาระผูกพันต้องจ่ายและเป็นรายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อจัดสรรให้หน่วยงานต่างๆ เบิกจ่าย
- ๒.๒) รายจ่ายตามแผนงาน หมายความว่า รายจ่ายซึ่งกำหนดรายละเอียดหมวดรายจ่ายไว้ในงานหรือโครงการตามแผนสำหรับหน่วยงานใดโดยเฉพาะ

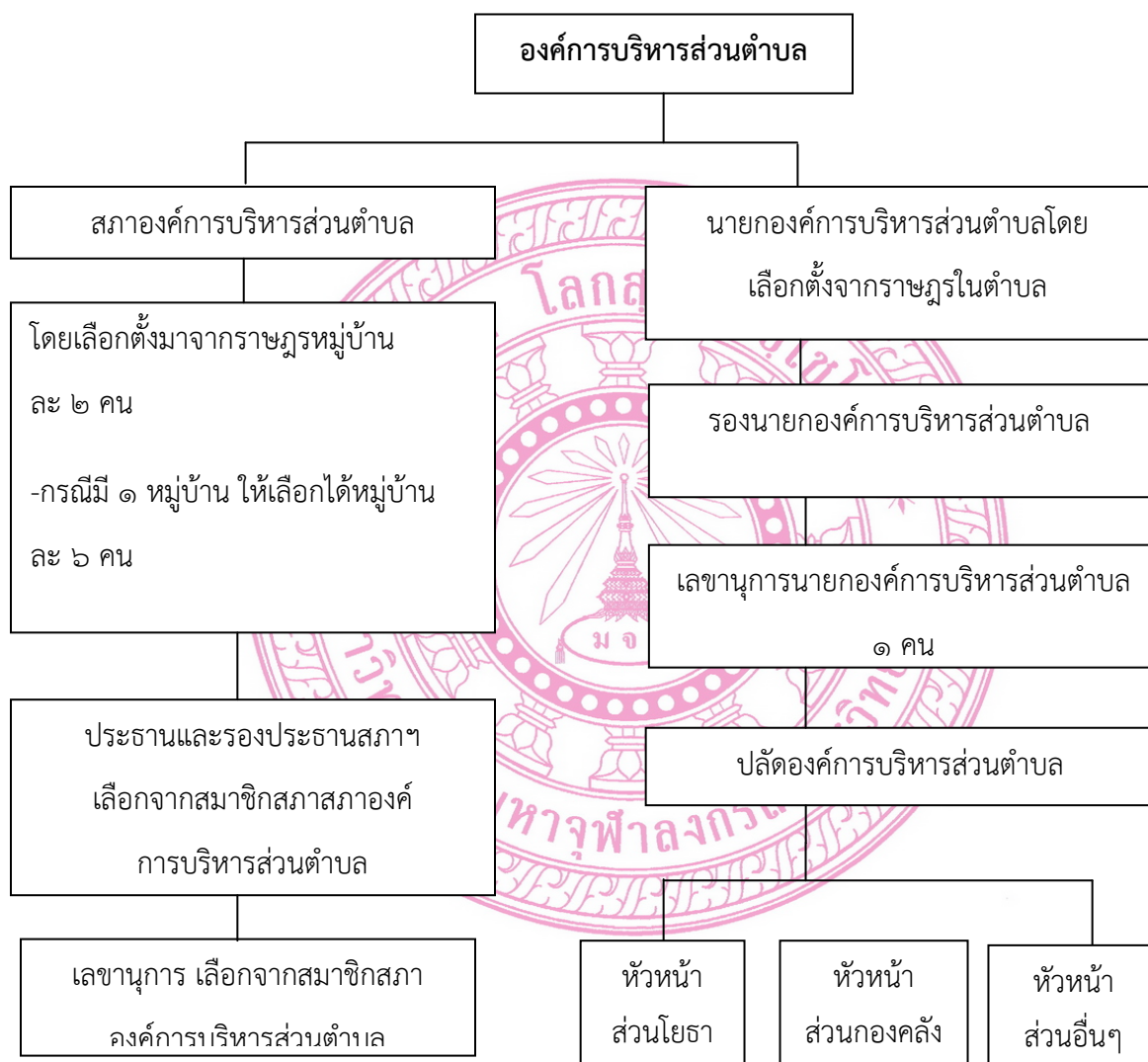
๒.๔.๓) การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม นายอำเภอจะรายงานเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อให้ยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ และผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้แสดงเหตุผลในคำสั่งด้วย

หากปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิการของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติ การไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งได้ตามคำแนะนำของนายอำเภอ

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

แผนภาพที่ ๒.๒ แสดงโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล^{๔๖}

^{๔๖} อ้างแล้ว, หน้า ๔๘๙.

บุคคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒ คน โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒ คน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ คน

จากการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อสร้างสุขภาวะที่ดีให้เกิดขึ้นในชุมชน เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม โดยกระทำกิจการที่ได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายกำหนด

๒.๕ ข้อมูลพื้นที่การวิจัย

๒.๕.๑ ประวัติความเป็นมา

อำเภอชะอวดเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช เดิมอยู่ในความปกครองของอำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และได้ยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๖ ดังปรากฏตามหลักฐานในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๐ หน้า ๑๑๐ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๖ ในสมัยพระสุนทรวรณารถ (พร้อม ณ ถลาง) เป็นนายอำเภอร่อนพิบูลย์ พระยารัษฎานุประดิษฐ์ (สิน เทพหัสดินทร์) เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอเจ้าฟ้ากรมขุนลพบุรีราเมศวร์ อุปราชปักษ์ใต้ อันเป็นสมัยระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการป้องกันและปราบปรามโจรผู้ร้ายเป็นส่วนใหญ่ มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ จำนวน ๑๓ ราย ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๙๖ ได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นอำเภอชะอวด จนถึงปัจจุบัน ซึ่งอำเภอชะอวดมีเนื้อที่ ๘๓๓.๐๐๒ ตารางกิโลเมตร สภาพอากาศโดยทั่วไปมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน อากาศร้อนมี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน

๒.๕.๒ ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอชะอวดตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภोजุฬาภรณ์ อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ และอำเภอเชียรใหญ่

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอหัวไทร

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอควนขนุน อำเภอป่าพะยอม (จังหวัดพัทลุง) และอำเภอห้วยยอด (จังหวัดตรัง)

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอทุ่งสง

๒.๕.๓ การแบ่งเขตการปกครอง

การแบ่งเขตการปกครองของอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ การปกครองส่วนภูมิภาคกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอชะอวดแบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น ๑๑ ตำบล ๘๗ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. ชะอวด (Cha-uat)	๑๐	หมู่บ้าน
๒. ท่าเสม็ด (Tha Samet)	๗	หมู่บ้าน
๓. ท่าประจ๊ะ (Tha Pracha)	๖	หมู่บ้าน
๔. เครี้ง (Khreng)	๑๑	หมู่บ้าน
๕. วังอ่าง (Wang Ang)	๙	หมู่บ้าน
๖. บ้านตุล (Ban Tun)	๕	หมู่บ้าน
๗. ขอนหาด (Khon Hat)	๙	หมู่บ้าน
๘. เกาะขันธุ์ (Ko Khan)	๑๐	หมู่บ้าน
๙. ควนหนองหงส์ (Khuan Nong Hong)	๖	หมู่บ้าน
๑๐. เขาพระทอง (Khao Phra Thong)	๗	หมู่บ้าน
๑๑. นางหลง (Nang Long)	๗	หมู่บ้าน

๒) การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอชะอวดประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๒ แห่ง ประกอบด้วย ๒ เทศบาล และ ๑๐ องค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

๑) เทศบาลตำบลชะอวด ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลชะอวดและบางส่วนของตำบลท่าประจ๊ะ

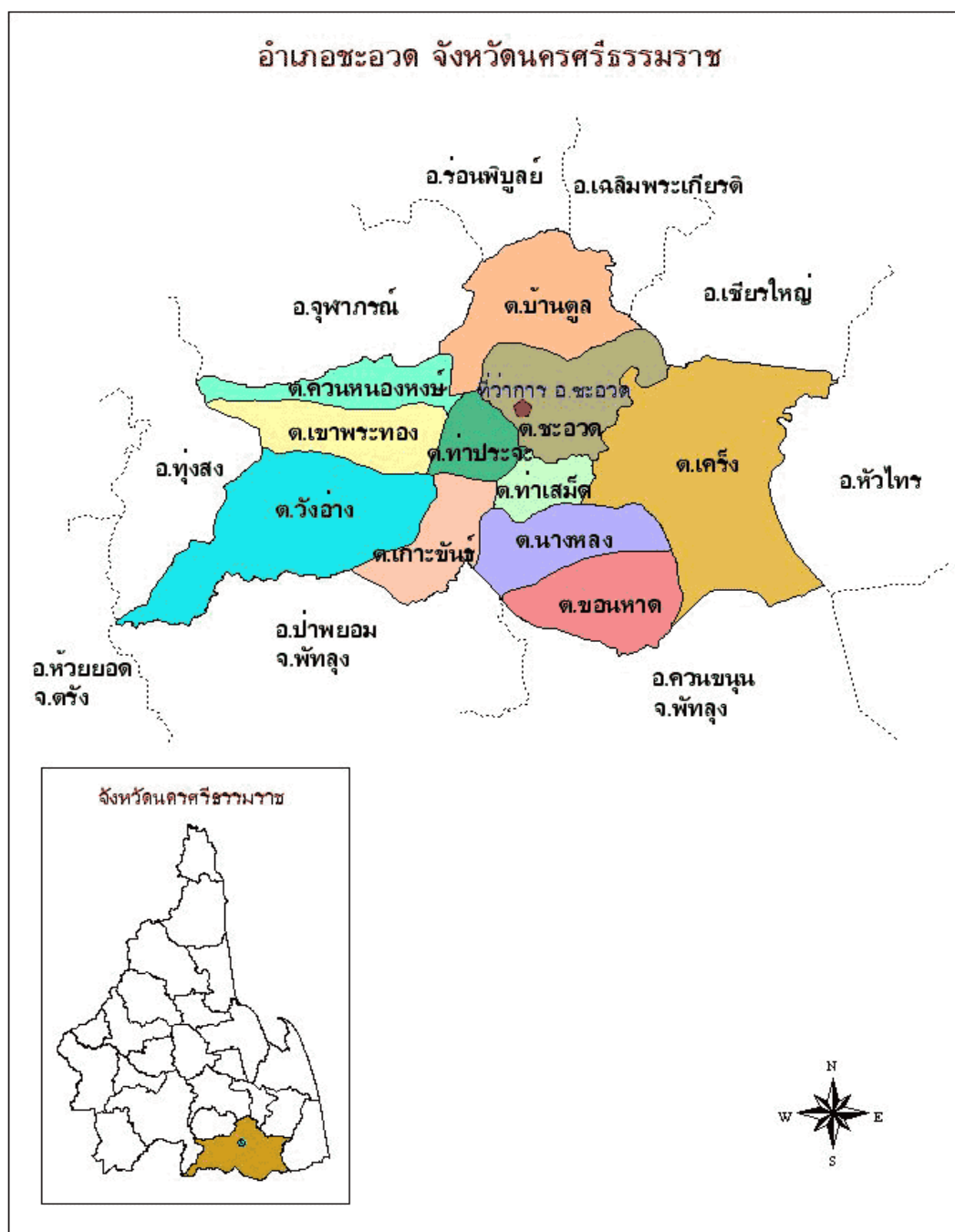
๒) เทศบาลตำบลท่าประจ๊ะ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลท่าประจ๊ะ (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบล ชะอวด)

๑) องค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด ครอบคลุมพื้นที่ตำบลชะอวด (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลชะอวด)

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสม็ด ครอบคลุมพื้นที่ตำบลท่าเสม็ดทั้งตำบล

- ๓) องค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเคิ่งทั้งตำบล
- ๔) องค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวังอ่างทั้งตำบล
- ๕) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านตุลทั้งตำบล
- ๖) องค์การบริหารส่วนตำบลขอนหาด ครอบคลุมพื้นที่ตำบลขอนหาดทั้งตำบล
- ๗) องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขันธุ์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเกาะขันธุ์ทั้งตำบล
- ๘) องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลควนหนองหงษ์ทั้งตำบล
- ๙) องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระทอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเขาพระทองทั้งตำบล
- ๑๐) องค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนางหลงทั้งตำบล

แผนภาพที่ ๒.๓ แผนที่องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒.๖ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๖.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ในการศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาวง อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี” มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้ ดังนี้

ยุทธนา สุขผลสาร ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเรื่อง “การกำกับดูแลและการตรวจสอบองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอ ลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการกำกับดูแลและตรวจสอบหลายรูปแบบ ทั้งมิติที่เป็นทางการ ผ่านอำนาจในกฎหมายระดับต่างๆ เช่น การกำกับดูแลและตรวจสอบจากส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาค การกำกับดูแลและตรวจสอบจากองค์กรอิสระ การกำกับดูแลและตรวจสอบจาก ประชาชน และมิติที่ไม่เป็นทางการซึ่งต้องศึกษาในระดับปฏิบัติงานว่า การกำกับดูแลและตรวจสอบทั้ง สามแบบดำเนินงานในทิศทางใด เช่น การกำกับดูแลและตรวจสอบจากส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค มีการ สื่อสารผ่านหนังสือราชการและหนังสือเวียน ซึ่งมีจำนวนมากและตีความกรอบกฎหมายมาให้ปฏิบัติตาม ด้วย การกำกับดูแลและตรวจสอบจากองค์กรอิสระ โดยเฉพาะสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีมาตรการ ที่ไม่ได้มาตรฐานทำให้การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาไม่มีความคล่องตัว ขาดความ ต่อเนื่องเนื่องจากเสียเวลาโดยไม่จำเป็น และต้องระดมสรรพกำลังคอยตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ ง่ายงบประมาณมากกว่าให้ความสำคัญกับการจัดเก็บรายได้ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญมากในการบริหารของ ท้องถิ่น และสุดท้ายการกำกับดูแลและตรวจสอบจากประชาชน พบว่า เรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง กลุ่มบุคคล ที่ได้รับคัดเลือกมักเป็นกลุ่มเดิมหรืออดีตข้าราชการ และมีความสัมพันธ์อันดีกับคณะผู้บริหารองค์การ บริหารส่วนตำบล ส่วนประเด็นการเปิดเผยข้อมูลในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา จากสถิติพบว่าในแต่ละปีมีประชาชนสนใจน้อยมากสะท้อนให้เห็นถึงการขาดความตื่นตัวในสิทธิหน้าที่ใน ส่วนนี้ของประชาชน ดังนั้น การกำกับดูแลและตรวจสอบองค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา โดยเฉพาะ จากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และองค์กรอิสระ ยังคงมีอำนาจจากกฎหมายหลายระดับ และยังขาด มาตรฐานก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานโดยรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกาซึ่ง ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา ส่วนการกำกับดูแลและ

ตรวจสอบโดยประชาชน ยังเป็นกระบวนการตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่างๆ ซึ่งในทางปฏิบัติยังไม่มี
ความเข้มแข็ง ขาดความสนใจอย่างจริงจังจากประชาชน^{๔๗}

วิเชียร เรืองบุญมา ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเรื่อง “การมีส่วนร่วม
ทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดลำปาง : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำปาง”
ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการไปเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น แต่เมื่อพิจารณาจากการมี
ส่วนร่วมในด้านอื่นๆ แทบจะไม่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
เลย รวมทั้งแทบจะไม่มีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งความ
เข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ความเข้าใจในโครงสร้างองค์การและการบริหาร
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาแนวทางในการเสริมสร้างให้ประชาชน
มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น โดยการประชาสัมพันธ์หรือกระตุ้นด้วยวิธีการต่างๆ^{๔๘}

อำนาจ เกราะมัญญ ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเรื่อง “รูปแบบความ
ร่วมมือในการจัดบริการสาธารณะระหว่างองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุทัยธานี” ผลการวิจัย
พบว่า ๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุทัยธานี เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบนที่มีขีด
ความสามารถในการให้บริการสาธารณะสูงกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่างคือเทศบาลและ
องค์การบริหารส่วนตำบล แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุทัยธานี มีรายได้จัดอยู่ในกลุ่ม ๑๐ จังหวัด
สุดท้ายของประเทศ จึงให้บริการสาธารณะ ได้ไม่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่กำหนดให้รับผิดชอบบริการ
สาธารณะขนาดใหญ่ ที่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด เทศบาลในจังหวัดอุทัยธานีมีขีดความสามารถในการ
ให้บริการสาธารณะแตกต่างกัน ๓ ระดับ เทศบาลที่มีขีดความสามารถในการให้บริการสาธารณะค่อนข้าง
สูง มี ๑ แห่งคือเทศบาลเมืองอุทัยธานี เทศบาลที่มีขีดความสามารถในการให้บริการสาธารณะปานกลาง
คือเทศบาลตำบลที่ยกฐานะมาจากสุขาภิบาล ๙ แห่ง ส่วนเทศบาลที่มีขีดความสามารถในการให้บริการ
สาธารณะค่อนข้างต่ำคือเทศบาลตำบลที่พึ่งยกฐานะมาจากองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๔ แห่ง ๒.
ความร่วมมือในการจัดบริการสาธารณะ ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับเทศบาลและองค์การ
บริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุทัยธานี เป็นความร่วมมือในด้านบริการที่มีการใช้เครื่องจักรกลเป็นหลัก ส่วน

^{๔๗} ยุทธนา สุขผลสาร, “การกำกับดูแลและการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี
องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การปกครอง, (คณะรัฐศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๓).

^{๔๘} วิเชียร เรืองบุญมา, “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในจังหวัดลำปาง : กรณีศึกษาองค์การ
บริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำปาง”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (วิทยาลัยการปกครอง :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๑).

ใหญ่ เป็นการให้บริการด้าน สาธารณูปการ ในงานพัฒนาแหล่งน้ำและซ่อมบำรุงถนน รองลงมาเป็น บริการด้านการบรรเทาสาธารณภัย การเป่าล้างบ่อบาดาล การแจกจ่ายน้ำสะอาดให้ประชาชน การให้บริการด้านบรรเทาสาธารณภัย การเป่าล้างบ่อบาดาล การแจกจ่ายน้ำสะอาดให้ประชาชน การให้บริการสูบน้ำแก่เกษตรกร ความร่วมมือมีรูปแบบสำคัญคือเกิดจาก “ความสมัครใจ” มีการตกลงอย่าง “ไม่เป็นทางการ” องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น “ผู้ให้บริการเอง” ทำงานร่วมกันมีลักษณะ “หุ้นส่วน” คือร่วมกันให้บริการร่วมกันออกค่าใช้จ่ายและความร่วมมือกันได้ออกให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรทั้งสองฝ่าย (win-win)^{๔๙}

ประเวช จังพล ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารท้องถิ่นเรื่อง “ความเป็นอิสระทางการคลังขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเปรียบเทียบกรุงเทพมหานครกับเทศบาล” ผลการวิจัยพบว่าการกระจายอำนาจทางการคลังแก่กรุงเทพมหานครและเทศบาลยังไม่สมบูรณ์ เนื่องจากไม่มีการมอบอำนาจให้ท้องถิ่นสามารถจัดสรรทรัพยากรในท้องถิ่นของตนได้อย่างอิสระ และการเปรียบเทียบความเป็นอิสระทางการคลังของกรุงเทพมหานครกับเทศบาลแล้วพบว่า กรุงเทพมหานครจะมีความเป็นอิสระทางการคลังมากกว่าเทศบาล เนื่องจากกรุงเทพมหานครถูกควบคุมทางการคลังน้อยกว่าเทศบาล เพื่อให้เทศบาลมีความเป็นอิสระทางการคลัง นอกจากการมอบอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรในท้องถิ่นของตนได้อย่างอิสระแล้ว ควรกำหนดให้เทศบาลมีอำนาจตรากฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเงินการคลังของตนเองได้ มิใช่ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ตราระเบียบข้อบังคับแบบดั่งเช่นปัจจุบัน และควรกำหนดขอบเขตและวิธีการใช้อำนาจควบคุมกำกับของผู้ว่าราชการจังหวัดและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไว้อย่างแน่ชัด เพื่อมิให้มีการใช้อำนาจควบคุมกำกับเกินขอบเขตของกฎหมายและเป็นไปในลักษณะการใช้อำนาจบังคับบัญชา^{๕๐}

นางสุตา วงษ์บุญงาม ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเรื่อง “การมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และชุมชนในการอนุรักษ์ถ้ำเขาหลวงจังหวัดเพชรบุรี” ผลการวิจัยพบว่าสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ธงชัย พระสงฆ์ แม่ชี และคณะกรรมการวัดบุญทวี มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ถ้ำเขาหลวงมากกว่าประชาชน เมื่อพิจารณาปัจจัยส่วน

^{๔๙}อำนาจ เลาภมัญญ, “รูปแบบความร่วมมือในการจัดบริการสาธารณะระหว่างองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุทัยธานี”, *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๒).

^{๕๐}ประเวช จังพล, “ความเป็นอิสระทางการคลังขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเปรียบเทียบกรุงเทพมหานครกับเทศบาล”, *วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๓๗).

บุคคลแล้ว พบว่าระดับการศึกษามีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ถ้าเขาหลงเฉพาะด้านการวางแผน และการปฏิบัติการ โดยประชากรที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จะมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน และการปฏิบัติกิจกรรมในการอนุรักษ์ถ้าเขาหลงมากกว่ากลุ่มประชากรที่จบการศึกษาในระดับ ประถมศึกษาและ ระดับอุดมศึกษา สถานภาพการสมรสมีนัยยะต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ถ้าเขา หลง โดยพบว่ากลุ่มที่เป็นโสดมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ถ้าเขาหลงระดับบุคคลในระดับดี แต่เพิกเฉยเมื่อ เห็นผู้อื่นละเมิดระเบียบในการเที่ยวชมถ้าเขาหลง และเมื่อพบเห็นสิ่งใดชำรุดเสียหายไม่ได้มีการแจ้ง เจ้าหน้าที่ หรือผู้รับผิดชอบ^{๕๑}

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการ ปกครองตนเองโดยให้มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารพัฒนาและให้บริการ ประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรหน่วยการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวนี้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายการ ตัดสินใจอิสระตามสมควรในการดำเนินงานปกครอง และจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ได้เอง เป็นการ ปกครองตนเองตามหลักของการปกครองระบอบประชาธิปไตยและดำเนินการภายใต้ขอบเขตของ กฎหมายของท้องถิ่นที่กำหนดไว้

กฎหมายหลักที่กำหนดรูปแบบ การปกครองท้องถิ่นของประเทศไทยในปัจจุบัน ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งได้กำหนดการจัดระเบียบบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น ในท้องถิ่นที่เห็นสมควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง อันเป็นการดำเนินการ จัดระเบียบบริหารราชการตามหลักการกระจายอำนาจ และได้กำหนดให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วน ท้องถิ่น

๒.๖.๒ งานวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

จากการทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้หลายท่าน ในที่นี้ ผู้วิจัยขอยกมาเฉพาะที่เห็นว่าน่าสนใจศึกษา ดังนี้

จินตนา กัลยาณพันธ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัด ชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า

๑. การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

^{๕๑} นาสุดา วงษ์บุญงาม, “การมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และชุมชนในการอนุรักษ์ถ้าเขา หลงจังหวัดเพชรบุรี”, รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, ๒๕๔๘).

๒. เพศและอายุที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอาชีพระดับการศึกษาและรายได้ที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ โดยพบว่า

๒.๑ อาชีพค้าขาย/ทำธุรกิจ/พนักงานบริษัท มีส่วนร่วมมากกว่าอาชีพรับจ้างส่วนอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ มีส่วนร่วมมากกว่าเกษตรกรและอาชีพรับจ้าง

๒.๒ ระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวช. มีส่วนร่วมมากกว่า ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ส่วนการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีส่วนร่วมมากกว่าประถมศึกษา

๒.๓ รายได้ต่ำกว่า ๓,๐๐๑ บาท กับ ๓,๐๐๑-๖,๐๐๐ บาท มีส่วนร่วมมากกว่ารายได้ ๖,๐๐๑-๙,๐๐๐ บาท^{๕๒}

ชลวิทย์ อ้วนศรี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางว่า การบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่มมีประสิทธิภาพสูง เห็นด้วยในระดับมากกว่า การบริหารการพัฒนาในปัจจุบันมีประสิทธิภาพสูงกว่าในอดีต และในอนาคตมีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิภาพสูงกว่าปัจจุบัน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลางว่า การบริหารพัฒนามีประสิทธิภาพสูงกว่าสำนักงานเขตอื่นในพื้นที่ใกล้เคียง สำหรับข้อเสนอแนะที่สำคัญ เช่น เพิ่มการพัฒนาบุคลากรทุกระดับ ปลุกฝังจิตสำนึกของการให้บริการ เพิ่มการมีส่วนร่วม และการควบคุมการปฏิบัติงานล้วนเป็นสิ่งจำเป็น^{๕๓}

ธิดารัตน์ ศิละวรรณโณ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักสังคหวัตถุ ๔ : กรณีศึกษา อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน” ผลการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนตำบลที่มีความคิดเห็นว่าการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริงทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันมีผลการ

^{๕๒} จินตนา กัลยาณพันธ์, “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, ๒๕๔๙).

^{๕๓} ชลวิทย์ อ้วนศรี, “ประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๙).

บริหารงานที่ดี รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอแม่สะเรียงมีขนาดเล็ก พนักงานในแต่ละแห่งมีจำนวนไม่มาก ผู้บริหารสามารถดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างทั่วถึง มีการบริหารงานเป็นระบบแบบครอบครัว แบบพี่ดูแลน้อง พ่อดูแลลูก พนักงานชั้นผู้น้อยสามารถพูดคุยซักถามกับผู้บริหารระดับสูงได้ และมีพนักงานบางส่วนที่ได้ให้แนวทางการพัฒนาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เพื่อการพัฒนางองค์กรให้ดียิ่งขึ้น^{๕๔}

พระคณพศ กิตติสารโ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางกรวยมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางกรวยมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้างต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางกรวย จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และประสบการณ์ทำงาน พบว่าผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางกรวย มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัญหาในการบริหารงานพบว่า บุคลากรบางส่วนยังไม่ทราบข้อกฎหมายหรือหลักธรรมาภิบาล เกี่ยวกับการบริหารงาน ในแต่ละส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรบางส่วนยังเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม และบางส่วนยังเห็นแก่พวกพ้องของตนเอง การทำงานในบางเรื่องไม่เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม บุคลากรบางส่วนปฏิบัติงานตามความรู้สึกของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลงานที่ออกมา การจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตการปกครอง^{๕๕}

พระมหาสุวิทย์ฯ สิริวัฒน์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอทุ่งสง

^{๕๔}ธิดารัตน์ ศิละวรรณโณ, “ความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักสังคหวัตถุ ๔ : กรณีศึกษา อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

^{๕๕}พระคณพศ กิตติสารโ, “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔).

จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริงทั้งนี้เนื่องจากการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอทุ่งสง มีการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานให้พนักงานมีส่วนร่วมในการบริหาร รับฟังความคิดเห็นของพนักงาน นำความคิดเห็นมาร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรียา เอี่ยมวิบูลย์ ได้ทำการวิจัยเรื่องศักยภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล มีความคิดเห็นต่อศักยภาพในการปฏิบัติงานในภาพรวมของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง^{๕๖}

พระภานุวัฒน์ จิตวินโย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ตามหลักธรรมาภิบาลของอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานจ้างทั่วไปที่มีต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ตามหลักธรรมาภิบาลของอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานจ้างทั่วไปมีความคิดเห็นการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาลของอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาลของอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า บุคลากรบางส่วนยังไม่ทราบข้อกฎหมายหรือข้อบัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารงานในแต่ละส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรบางส่วนยังเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ผู้บริหารขาดการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร ตลอดถึงความไม่เป็นกลางของผู้บริหารเป็นส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นด้านการจัดสรรคนให้ตรงกับงาน เรื่องการประเมินขั้น ประเมินตำแหน่ง และไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ดังนั้นผู้ใต้บังคับบัญชาต้องการให้ผู้บริหารมีความเป็นกลาง ควรดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้เกิดความสนุกสนานกับการทำงานด้วย ผู้บริหารต้องมีความกรุณาต่อผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน มีการจัดสรรงานให้เท่าๆ กัน และเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชามีความทุกข์ ต้องช่วยเหลือและหาวิธีหรือผ่อนจากหนักให้เป็นเบา พุดให้กำลังใจกับผู้ใต้บังคับบัญชาที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่รักชอบเฉพาะผู้ใต้บังคับบัญชาคน

^{๕๖} พระมหาสุวิทย์ฯ สิริวัฒนโน, “การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔).

ใดคนหนึ่ง และควรให้โอกาสทั้งสนับสนุนผู้ได้บังคับบัญชาในการที่ผู้ได้บังคับบัญชาจะมีความเจริญก้าวหน้า^{๕๗}

พระมหาเอกอมร จิตปญโญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักสาราณียธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสาราณียธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสาราณียธรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักสาราณียธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานีโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสาราณียธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แนวทางในการนำหลักสาราณียธรรมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ควรทำงานรับใช้ประชาชนอย่างเสมอต้นเสมอปลาย วางแผนการทำงานให้เหมาะสม เรียงลำดับความสำคัญของปัญหาโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ เว้นจากการแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองและพรรคพวกไม่รับสินบนไม่ทุจริต ให้การช่วยเหลือจัดสวัสดิการหรือแบ่งปันผลประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงเสมอภาคเท่าเทียมกัน^{๕๘}

พระยุทธภูมิ ธมฺมธโร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ตามความคิดเห็นของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอนาแก จังหวัดนครพนม” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ในอำเภอนาแก โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความคิดเห็นค่อนข้างดีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน

^{๕๗} พระภานุวัฒน์ จิตวินโย, “การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ตามหลักธรรมาภิบาลของอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔).

^{๕๘} พระมหาเอกอมร จิตปญโญ, “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักสาราณียธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔).

อำเภอนาแกตามหลักสังคหัตถ์ ๔ ทั้งนี้เพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการพัฒนาท้องถิ่นของตน โดยการทำโครงการต่างๆให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ปัญหาของประชาชนได้รับการตอบสนองและได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว ทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้าประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้แล้วองค์การบริหารส่วนตำบลยังกระจายผลประโยชน์ สิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงกัน และการเข้าไปใช้บริการขององค์การ ประชาชนก็ได้รับการบริการ ได้รับการแนะนำ การช่วยเหลือ ด้วยคำพูดที่ดี คำพูดที่ไพเราะเป็นกันเองกับประชาชน^{๕๙}

ภาณุพล ภูษา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลบางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นว่า ทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริการที่ดีแก่ประชาชนพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรภูมิ สิงห์นิล ได้วิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกองนาง อำเภอบางบ่อ จังหวัดหนองคาย” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลกองนาง อำเภอบางบ่อ จังหวัดหนองคาย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง^{๖๐}

เริงชัย ตั้งรุ่งเรืองอยู่ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่กิ่งอำเภอน้ำขุ่น จังหวัดกาฬสินธุ์” ผลการวิจัยพบว่า

๑. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวม และจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามีปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมและเป็นรายด้าน ๓ ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณ ด้านโครงสร้างและระบบงาน ส่วนด้านการบริหารงานพัสดุ มีปัญหาในการบริหารงานอยู่ใน ระดับน้อย

๒. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า มีปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวม และเป็นรายด้านอยู่ในระดับ

^{๕๙} พระยยุทธภูมิ ธรรมธโร, “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักสังคหัตถ์ ๔ ตามความคิดเห็นของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอนาแก จังหวัดนครพนม”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

^{๖๐} ภาณุพล ภูษา, “ทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔).

ปานกลางมีด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณ และมีปัญหาในระดับน้อยในด้านโครงสร้างและระบบงาน และการบริหารงานพัสดุส่วนคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล พบว่ามีปัญหาโดยรวมและด้านการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาระดับน้อยในด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณและโครงสร้างและระบบงาน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคล และโครงสร้างและระบบ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยในด้านการบริหารงานพัสดุ

๓. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า พบว่ามีปัญหาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกันสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นกับปัญหาในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

โดยสรุป ปัญหาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านการบริหารงานพัสดุมีปัญหาในการบริหารงานอยู่ในระดับน้อยแต่ในด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณ ด้านโครงสร้างและระบบงานอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อองค์การจะได้บริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป^{๒๑}

สุพจน์ เจริญขำ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปางมะค่า อำเภอกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์” ผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปางมะค่า ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งผู้บริหาร พนักงานราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างให้ความสำคัญในการใช้หลัก

^{๒๑} เรียงชัย ตั้งรุ่งเรืองอยู่, “ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่กิ่งอำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๗).

ธรรมาภิบาลในการบริหารงานได้ดีมีประสิทธิภาพ ทำให้การบริหารงานขององค์การประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย^{๖๒}

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นราชการส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ทำหน้าที่ดูแลทุกข์สุขของประชาชนในพื้นที่ ทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนได้รับการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องต่างๆ เป็นอย่างดี ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการปกครองได้ ซึ่งจะเห็นได้จากอดีตครั้งยังไม่มียุทธศาสตร์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้น ความเป็นอยู่ของประชาชนไม่ได้รับการเหลียวแลเอาใจใส่เท่าที่ควร ประชาชนมีความเป็นอยู่ตามอัตภาพ รัฐบาลไม่สามารถดูแลประชาชนในชนบทได้อย่างทั่วถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการเป็นไปอย่างมีข้อจำกัด แต่ปัจจุบันเมื่อมีราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้น ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ทั้งในด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการบริหารงานตลอดถึงสามารถตรวจสอบการทำงานของคณะผู้บริหารได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย

๒.๖.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “การบริหาร” ในการศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาวง อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา” มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้หลายคนแต่ผู้วิจัยขอยกมาเฉพาะสิ่งที่น่าสนใจดังนี้

สมบุญ กนกหงส์ ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า “การมีส่วนร่วมในการบริหารส่วนตำบล ๖ ด้าน คือด้านโอกาสและการพบปะแลกเปลี่ยน เพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของชุมชน ด้านลักษณะของความเป็นผู้นำ ด้านการให้ความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ด้านการมีส่วนร่วมการพึ่งตนเอง ด้านความสามัคคีและความร่วมมือในชุมชน”^{๖๓}

โกวิทย์ ธนการพานิช ได้วิจัยเรื่อง “ธรรมาภิบาลในการบริหารงานการไฟฟ้านครหลวง” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับธรรมาภิบาลในการบริหารงานการไฟฟ้านครหลวง ทั้ง ๖ หลัก

^{๖๒} สุพจน์ เจริญข้า, “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปางมะค่า อำเภอนครหลวง จังหวัดกำแพงเพชร”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔).

^{๖๓} สมบุญ กนกหงส์, “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๔).

คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่าพบว่า ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกหลัก ส่วนผลการเปรียบเทียบธรรมาภิบาลในการบริหารงานการไฟฟ้านครหลวง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาการทำงาน ระดับการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ ที่ต่างกันพบว่า มีความคิดเห็นต่อธรรมาภิบาลในการบริหารงานการไฟฟ้านครหลวง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทุกปัจจัยส่วนบุคคลจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๖๔}

ณทพงษ์ วิยะรินทร์ ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี” พบว่า ๑. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีอยู่ในระดับปานกลาง ๒. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ไม่แตกต่างกันระหว่างผู้มีรายได้ ๕,๐๐๐ บาทและต่ำกว่ากับตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ขึ้นไป ไม่มีความแตกต่างกัน อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นมากกว่าอายุ ๑๘-๓๐ ปี และ ๓๑-๕๙ ปี ระหว่างอาชีพเกษตรกร ค้าขาย พนักงานบริษัท ห้างร้าน โรงงานอุตสาหกรรม และรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความแตกต่างกัน และที่อยู่อาศัยหมู่ที่ ๑, ๒, ๓, ๕, ๖ และหมู่ที่ ๗ มีความคิดเห็นมากกว่าหมู่ที่ ๔^{๖๕}

นรินทร์ พูลสวัสดิ์ ได้วิจัยเรื่อง “ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีปัญหามากที่สุด ด้านที่มีปัญหารองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการติดตามผลและนิเทศการสอน ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรและด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ความพร้อมของครูในด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาเฉพาะ และข้อที่มีปัญหามากที่สุดในแต่ละด้านเรียงตามลำดับลงไป คือ การเชิญวิทยากรภายนอกมาสาธิตการสอนแก่ครูเป็นปัญหาในด้านการ ติดตามผลและนิเทศการสอน การพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นเป็นปัญหาในด้าน หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร และการจัดตั้งธนาคารข้อสอบเป็น

^{๖๔}โกวิทย์ ชนการพานิช, “ธรรมาภิบาลในการบริหารงานการไฟฟ้านครหลวง”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒).

^{๖๕}ณทพงษ์ วิยะรินทร์, “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, ๒๕๔๘).

ปัญหาสำคัญที่สุด ในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยคำนึงถึงประสบการณ์ของผู้บริหารโรงเรียนและขนาดของโรงเรียนแล้วพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕^{๖๖}

พระมหาจันเต็ม มะเตือ ศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร” พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ด้านการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายองค์การ ด้านการจัดทำข้อมูลตกลงเพื่อให้รับรู้ถึงเป้าหมาย ด้านการกำหนดตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายและผลการปฏิบัติงาน ด้านการจัดวางกลไกการตรวจสอบ ด้านการจัดระดับเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการวัดและการประเมินผลงาน และด้านการให้รางวัลและการยกย่องตามลำดับ

สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีอายุ ๓๖-๔๕ ปี และอายุ ๔๖-๕๕ ปี เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการบริหารงาน ด้านการจัดทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง ด้านการวัดผลและการประเมินผล ด้านการจัดกลไกการตรวจสอบมากกว่าสมาชิกที่มีอายุ ๒๕-๓๕ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น-ปลาย เห็นว่าประสิทธิภาพในการบริหารงานโดยรวม ด้านการจัดทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาเห็นว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่องมากกว่าสมาชิกที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารงาน โดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวม พบว่า พนักงาน/ลูกจ้าง/สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ขาดความเข้าใจ กฎระเบียบ ข้อบังคับ มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งส่วนใหญ่อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานที่ทุจริตและมี

^{๖๖} นรินทร์ พูลสวัสดิ์, “ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๓๓).

การบริหารงานที่ไม่มีความโปร่งใส มุ่งเข้าไปเพื่อที่จะแสวงหาผลประโยชน์มากกว่าการที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้เจริญอย่างแท้จริงและประชาชนในพื้นที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับรูปแบบโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ที่มีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นอย่างจำกัดทั้งทางด้านการติดตามและตรวจสอบ^{๖๗}

ภคจิรา ปกป้อง ศึกษาเรื่อง “การประเมินผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณี, องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร” พบว่า

๑) ด้านการร่วมคิด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ท่านเข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อร่วมเสนอปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน

๒) ด้านการร่วมตัดสินใจ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีส่วนร่วมมากที่สุด คือ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในหมู่บ้านท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหา

๓) ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีส่วนร่วมมากที่สุด คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยผ่านทางผู้ใหญ่บ้าน กำนัน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

๔) ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีส่วนร่วมมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเวทีประชาคมให้ประชาชนเสนอแนะปัญหาความต้องการ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

๕) ด้านการร่วมตรวจสอบ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ การตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐอย่างเดียว เช่น อำเภอ จังหวัด สตง.ปช.

๖) ด้านการร่วมปฏิบัติ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ๒ ข้อ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น

^{๖๗} พระมหาจันเดิม มะเตือ, “ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖).

วัยผู้สูงอายุ การป้องกันโรคไข้เลือดออกและเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในหมู่บ้านท่านมีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหาของหมู่บ้าน

ประชาชนที่มีความแตกต่างในเรื่องวุฒิการศึกษาและอาชีพ จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ ๐.๐๕ แต่ประชาชนที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน

โดยสรุปผลของการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง^{๖๘}

เชิงชัย ตั้งรุ่งเรืองอยู่ ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน เขตพื้นที่กิ่งอำเภอห้วยชัย จังหวัดกาฬสินธุ์” พบว่า

๑) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวม และจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า มี ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมและเป็นรายด้าน ๓ ด้าน อยู่ในระดับปาน กลาง คือ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณ ด้านโครงสร้างและระบบ ส่วนด้านการบริหารงานพัสดุมีปัญหาในการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย

๒) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วน ตำบล พบว่า มีปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับ ปานกลางมีด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณ และมีปัญหาในระดับ น้อยในด้านโครงสร้างและระบบงานและการบริหารงานพัสดุ ส่วนคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล พบว่า มีปัญหาโดยรวมและด้านการบริหารงานบุคคลอยู่ใน ระดับปานกลาง และมีปัญหาระดับน้อยในการ บริหารงานคลังและงบประมาณและโครงสร้างและระบบงานและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และโครงสร้างและระบบและมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยในการบริหารงาน พัก

๓) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระดับการศึกษาประถม ศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่าอนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่าพบว่า มีปัญหาในการ บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน สมาชิกองค์การบริหาร

^{๖๘} ภักจิรา ปกป้อง, “การประเมินผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการมีส่วนร่วม ของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณี : องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี”, วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๖).

รส่วนตำบลที่มีตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นกับปัญหาในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

โดยสรุป ปัญหาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตกิ่งอำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านการบริหารงานพัสดุมีปัญหาในการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย แต่ในด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณ ด้านโครงสร้างและระบบอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อองค์การจะได้บริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป^{๖๙}

จินตนา กัลยาณพันธ์ ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชาติการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชาติการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเพศและอายุ ที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้ที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕^{๗๐}

วิวิธน์ นาคคุณทรง ศึกษาเรื่อง “การศึกษากระบวนการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา” พบว่า

๑) บุคลากรฝ่ายบริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ กระบวนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

๒) บุคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เพศชายกับเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ กระบวนการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้านอีก ๖ ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่องค์การบริหารส่วนตำบล เพศหญิงเห็นว่ามีการร่วมมือประสานงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มากกว่าการบริหารส่วนตำบล เพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

^{๖๙} เรียงชัย ตั้งรุ่งเรืองอยู่, “ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่กิ่งอำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๗).

^{๗๐} จินตนา กัลยาณพันธ์, “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, ๒๕๔๙).

๓) บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล เพศชายกับเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ กระบวนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

๔) บุคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่าปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้านอีก ๔ ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นในด้านการวางแผนขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการจัดระบบองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบล และด้านการร่วมมือประสานงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๕) บุคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่าปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ กระบวนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้านอีก ๖ ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นในด้านการร่วมมือประสานงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๖) บุคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ๕ ปีหรือน้อยกว่า ๕ ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้านอีก ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นในด้านการวางแผนขององค์การบริหารส่วนตำบล และด้านกรบบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๗) บุคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ๕ ปีหรือน้อยกว่า ๕ ปี กับมากกว่า ๕ ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน^{๗๑}

นภตล จริยะกุล ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา” ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่สมรสแล้วมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนสูงกว่าคณะ

^{๗๑} วิวิธน์ นาคุณทรง, “การศึกษากระบวนการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๗).

กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพโสด และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนสูงกว่าคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอาชีพเกษตรกรรมค้าขายและรับจ้าง^{๗๒}

สยมพร ปุญญาคม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) กับหลักพุทธศาสนา” ได้กล่าวว่า บทพิสูจน์ที่สำคัญของการสร้างระบบการปกครองที่ดี ไม่อาจอาศัยคุณสมบัติเป็นคนดีอย่างเดียวมาเป็นผู้นำบริหารบ้านเมืองได้อีกต่อไป หากคนดีไม่ยึดหลักการปกครองโดยธรรมอย่างเต็มเปี่ยมด้วยศรัทธามั่นคง การปกครองที่ดีไม่ได้อยู่ที่กลไกการปกครองระบบการปกครองหรือวิธีการปกครอง หากแต่เน้นที่วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่จะบรรจุนั้นคือความเป็นธรรมในแผ่นดิน การมีจิตสำนึกของผู้นำผู้มีอำนาจทางคุณธรรม รูปแบบหรือกลไกปกครองจะเป็นอย่างไรก็ได้ แต่กลไกนั้นจะต้องใช้อำนาจโดยมีธรรมะเป็นสรณะ ซึ่งแตกต่างกับตะวันตกที่เป็นระบบการปกครองที่ดีโดยเป็นระบบประชาธิปไตยด้วยวิธีการเน้นสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลเป็นหลัก^{๗๓}

สุภัทรมาศ จริยะเวชวัฒนา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล พบว่า เทศบาลตำบลบ้านฉางมีความเสมอภาคและมีการกระจายการพัฒนาอย่างทั่วถึง ไม่มีการเลือกปฏิบัติและได้จัดตั้งคณะกรรมการชุมชนร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาและในเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างกระบวนการต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีการเปิดเผยตรงไปตรงมา พบว่ามีปัญหาในเรื่องของคณะกรรมการชุมชนที่ได้รับการแต่งตั้งเข้ามานั้นบางคนไม่เห็นแก่ประโยชน์ของชุมชนแต่เข้ามาเพื่อหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง^{๗๔}

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลประชาชนบางกลุ่มก็ยังต้องการเห็นความเจริญของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพราะเป็นสถานที่ใกล้ชิดกับตนเอง และประชาชนก็ยังมีการให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามกิจกรรมต่างๆ ที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้กำหนดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ที่มีปรากฏในพระราชกิจจานุเบกษา

^{๗๒} นกตล จริยะกุล, “การมีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๒).

^{๗๓} สยมพร ปุญญาคม, “การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) กับหลักพระพุทธศาสนา”, สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๑).

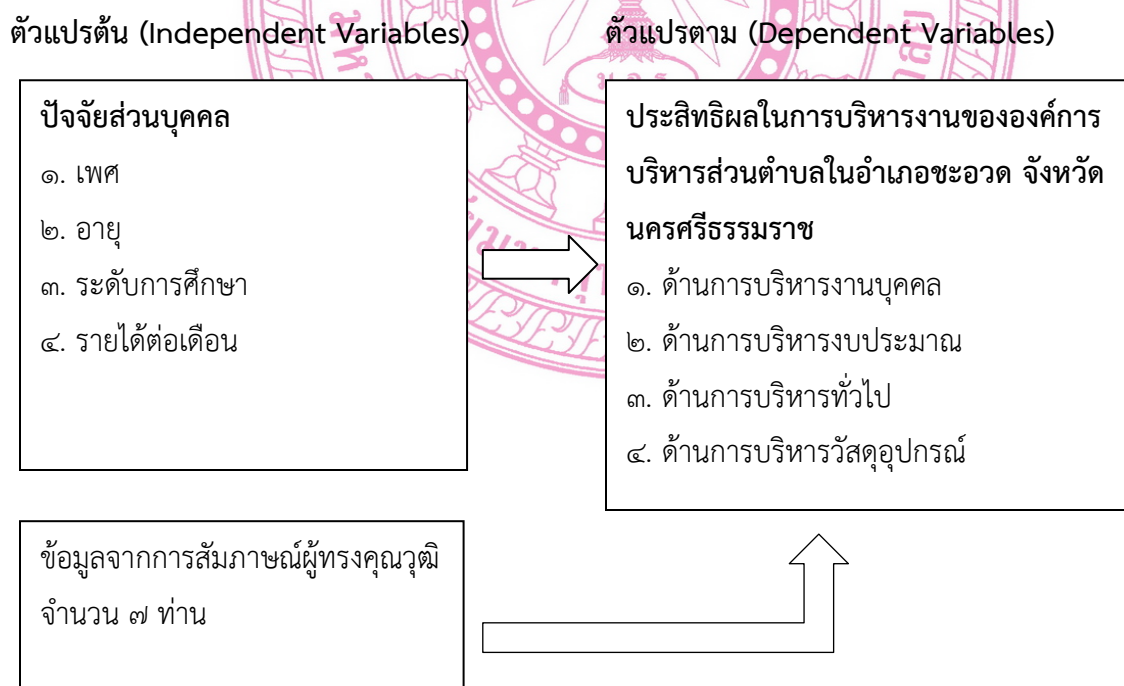
^{๗๔} สุภัทรมาศ จริยะเวชวัฒนา, “การบริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านฉาง”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, พ.ศ. ๒๕๔๗).

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดย กำหนดแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วยตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของบุคลากรทั้งหมดขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านการบริหารงานบุคคล ๒) ด้าน การบริหารงบประมาณ ๓) ด้านบริหารทั่วไป และ ๔) ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์^{๗๕} ดังแผนภาพข้างล่าง นี้

แผนภาพที่ ๒.๔ แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

^{๗๕} วัชร วัชรนิภาวรรณ, การบริหารและการจัดการเทศบาลในยุคนิรโทษกรรม, (กรุงเทพมหานคร : โพธิ์เพชร, ๒๕๔๖), หน้า ๗๘.

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mix Method Research) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ซึ่งผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mix Method Research) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง ๑๐ ตำบล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระทอง องค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสม็ด องค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง องค์การบริหารส่วนตำบลขอนหาด องค์การบริหารส่วนตำบลเค็ง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขันธ องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ องค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด ซึ่งมีบุคลากรจำนวน ๓๖๘ คน

๓.๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random Sampling) มาจากประชากรที่เป็นบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๘๖ คน ได้ดังนี้

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับ	องค์การบริหารส่วนตำบล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระทอง	๓๖	๑๙
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง	๔๔	๒๒
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสม็ด	๓๔	๑๗
๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด	๓๗	๑๙
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง	๓๘	๑๙
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลขนหาด	๓๑	๑๕
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลเค็ง	๓๘	๑๙
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล	๓๓	๑๗
๙.	องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขันธุ์	๔๑	๒๐
๑๐.	องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์	๓๖	๑๙
รวม		๓๖๘	๑๘๖

๓.๒.๓ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant)

๑. นายประดับ หมื่นจร	ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระทอง
๒. นายเจริญ ศรีภิมราช	ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์
๓. นายสุพจน์ คงศรี	ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสม็ด
๔. นายดิเรก หนูสาย	ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง
๕. พ.ต.ท. สมศักดิ์ จันทรมณี	ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง
๖. นางดวงพร ชุมเปีย	ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล
๗. นายคำนิง จันทรคง	ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

๓.๓.๑ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑) ศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒) กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

๓) กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๔) สร้างเครื่องมือการวิจัย

๕) นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

๖) นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความสัมพันธ์ความเชื่อมั่น (Reliability)

๗) นำเครื่องมือที่ได้จากการไปทดลองแจก (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน ๓๐ ชุด มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

๘) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

๙) รวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์

๓.๓.๒ ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

๑) แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้จำนวน ๔ ข้อ

ตอนที่ ๒ ข้อมูลประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของบุคลากร ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการบริหารงานบุคคล (Man) ๒) ด้านการบริหารงบประมาณ (Money) ๓) ด้านการบริหารงานทั่วไป (Management) และ ๔) ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ (Material) โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ๕ ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้น้ำหนักของคะแนนดังนี้^๑

- ๕ หมายถึง มีประสิทธิผล เห็นด้วยมากที่สุด
- ๔ หมายถึง มีประสิทธิผล เห็นด้วยมาก
- ๓ หมายถึง มีประสิทธิผล เห็นด้วยปานกลาง
- ๒ หมายถึง มีประสิทธิผล เห็นด้วยน้อย
- ๑ หมายถึง มีประสิทธิผล เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช มีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่เป็นปลายเปิด (Open ended Question) ให้เลือกตอบแบบเสรี

๒) แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๓.๓.๓ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑. แบบสอบถาม (Questionnaire) มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

๑.๑ ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

๑.๒ หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ ท่าน ได้แก่

^๑ชุดิระ ระบอบ และคณะ, **ระเบียบวิธีวิจัย**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๕๒), หน้า ๑๐๘.

๑) พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒) พระมหาสม กลยาโณ ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓) ผศ.ดร.ธัชชนันท์ อิศรเดช ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔) อาจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕) ผศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และ วัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) ได้ค่าระหว่าง ๐.๘๐ – ๑.๐๐ ขึ้นไปทุก ข้อ

๑.๓ หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)^๒ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .๙๕๐

๑.๔ นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบ และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริง ที่ใช้ในการ วิจัยต่อไป

๒. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือ ดังนี้

๑) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือที่สร้างไว้

๒) นำแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ให้คณะกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

^๒ สีน พันธุ์พนิจ, เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทจูนพับลิชชิ่งจำกัด, ๒๕๔๗), หน้า ๑๙๑.

๓) นำแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) มาปรับแก้ไขเพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อไป

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๓.๔.๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

๑) ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บข้อมูล โดยนำแบบสอบถามจำนวน ๑๖๙ ฉบับ โดยแจกกับบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง ๑๐ ตำบล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระทอง องค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสม็ด องค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง องค์การบริหารส่วนตำบลขนหาด องค์การบริหารส่วนตำบลเคื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขันธุ์ องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ องค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองแล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน ๑๖๙ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

๓) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

๓.๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังนี้

๑. ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้นำชุมชนในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์

๒. นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกไปทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอชะอวด จังหวัด

นครศรีธรรมราช จำนวน ๗ คน ช่วงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๕ วัน

๓. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์วิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบบริบท (Content Analysis Techniques)

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

๓.๕.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และพรรณนาระดับประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้

เกณฑ์ที่ใช้แปลผลข้อคำถามที่ได้จากการประเมินผลมีดังนี้

ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๔.๒๑ – ๕.๐๐	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๔๑ – ๔.๒๐	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๖๑ – ๓.๔๐	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๘๑ – ๒.๖๐	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๐๐ – ๑.๘๐	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด ^๓

สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือ การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความ

^๓ชูศรี วงศ์รัตน์, เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร : เทพเนรมิตรการพิมพ์, ๒๕๔๑), หน้า ๗๕.

แปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยการเขียนเป็นความถี่และร้อยละ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique)

๓.๕.๒ การวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ends Questions) โดยการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

๓.๕.๓ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ (In-Depth Interview) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Techniques)

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๘๖ ชุด มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอต่อไปนี้

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๔.๓ ผลการทดสอบสมมติฐานต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๔.๔ ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๔.๕ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๔.๖ สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑๘๖ คน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ แสดงด้วยความถี่และร้อยละ มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๑ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=๑๘๖)

ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	๕๓	๒๘.๕
	หญิง	๑๓๓	๗๑.๕
	รวม	๑๘๖	๑๐๐.๐
อายุ	น้อยกว่า ๓๐ ปี	๒๒	๑๑.๘
	๓๐-๓๙ ปี	๑๑๙	๖๔.๐
	๔๐-๕๐ ปี	๔๑	๒๒.๐
	มากกว่า ๕๐ ปี	๔	๒.๒
	รวม	๑๘๖	๑๐๐.๐
ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ)			
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๒	๑๑.๘
	ปริญญาตรี	๑๑๙	๖๔.๐
	สูงกว่าปริญญาตรี	๔๕	๒๔.๒
	รวม	๑๘๖	๑๐๐.๐
รายได้ต่อเดือน	๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท	๓๒	๑๗.๒
	๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท	๘๖	๔๖.๒
	๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท	๔๔	๒๓.๗
	๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท	๒๐	๑๐.๒
	มากกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	๔	๒.๒
	รวม	๑๘๖	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” จำแนกได้ดังนี้

เพศ จากการศึกษาพบว่า เพศผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวนจำนวน ๑๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๕ รองลงมาเป็นเพศชาย มีจำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕

อายุ จากการศึกษาพบว่า อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อยู่ระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี เป็นจำนวน ๑๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐ รองลงมาก็คือ อายุระหว่าง ๔๐-๕๐ ปี เป็นจำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐ รองลงมาก็คือ อายุต่ำกว่า ๓๐ ปี เป็นจำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘ และอายุมากกว่า ๕๐ ปี เป็นจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒

การศึกษา จากการศึกษาพบว่า การศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปริญญาตรี จำนวน ๑๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐ รองลงมามีวุฒิสองชั้นกว่าปริญญาตรี จำนวน ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒ และสุดท้ายมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘

รายได้ จากการศึกษาพบว่า รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ ๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๒ รองลงมามีรายได้ ๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗ รองลงมามีรายได้ ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒ รองลงมามีรายได้ ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒ และสุดท้ายมีรายได้มากกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒

๔.๒ ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๒ – ๔.๖ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อ
ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัด
นครศรีธรรมราช โดยภาพรวม

(n=๑๘๖)

ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ด้านการบริหารงานบุคคล	๓.๗๕	๐.๖๔๐	เห็นด้วยมาก
๒. ด้านการบริหารงบประมาณ	๓.๗๓	๐.๕๘๖	เห็นด้วยมาก
๓. ด้านการบริหารทั่วไป	๓.๘๔	๐.๕๗๒	เห็นด้วยมาก
๔. ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์	๓.๙๑	๐.๖๒๔	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม	๓.๘๑	๐.๕๒๙	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย
มาก ($\bar{X}$ = ๓.๘๑) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
ทุกข้อ

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อประสิทธิผล
ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัด
นครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานบุคคล

(n=๑๘๖)

ด้านการบริหารงานบุคคล	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลได้บรรจุแต่งตั้งบุคลากร เหมาะสมกับงาน	๓.๙๗	๐.๗๐๑	เห็นด้วย มาก
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาคุณภาพของ บุคลากร เช่น การฝึกอบรมและการศึกษาดูงาน	๓.๘๒	๐.๘๔๒	เห็นด้วย มาก
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลได้เชิญบุคลากรภายนอกมาให้ความ รู้และช่วยพัฒนาบุคลากร	๓.๑๓	๐.๙๗๘	เห็นด้วย ปานกลาง
๔. ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ปฏิบัติตัวเป็น แบบอย่างของผู้นำที่ดี	๓.๙๗	๐.๘๓๑	เห็นด้วย มาก
๕. การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลมี ประสิทธิผลสูง	๓.๘๖	๐.๗๒๙	เห็นด้วย มาก
รวม	๓.๗๕	๐.๖๔๐	เห็นด้วย มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานบุคคล โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = ๓.๗๕$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลได้เชิญบุคลากรภายนอกมาให้ความรู้และ
ช่วยพัฒนาบุคลากร สำหรับข้ออื่นๆ ที่เหลือมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อประสิทธิผล
ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัด
นครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงบประมาณ

(n=๑๘๖)

ด้านการบริหารงบประมาณ	ระดับประสิทธิผล		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับงบประมาณเพียงพอในการทำโครงการต่างๆ หรือการทำกิจกรรมต่างๆ	๓.๒๔	๐.๘๖๙	เห็นด้วยปานกลาง
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการชี้แจงการบริหารงบประมาณให้ประชาชนทราบ	๓.๘๑	๐.๗๖๘	เห็นด้วยมาก
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการชี้แจงการบริหารงบประมาณให้ประชาชนทราบ	๓.๙๒	๐.๗๕๓	เห็นด้วยมาก
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลได้สนับสนุนให้มีการตรวจสอบด้านการเงินทั้งจากภายในและภายนอก เช่น ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล	๓.๘๕	๐.๗๙๖	เห็นด้วยมาก
๕. การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพสูง	๓.๘๓	๐.๖๘๑	เห็นด้วยมาก
รวม	๓.๗๓	๐.๕๘๖	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = ๓.๗๓$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับงบประมาณเพียงพอในการทำโครงการต่างๆ หรือการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อประสิทธิผล
ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัด
นครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานทั่วไป

(n=๑๘๖)

ด้านการบริหารงานทั่วไป	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลใช้การบริหารงานแบบมุ่ง ผลสำเร็จมากกว่าการบริหารแบบมีขั้นตอนมากและยึด กฎระเบียบ	๓.๗๕	๐.๗๒๕	เห็นด้วย มาก
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีขั้นตอนการปฏิบัติงานด้วย การจัดให้บริการเสร็จสิ้นในจุดเดียว (One stop service) ทำให้การบริการประชาชนได้รวดเร็วขึ้น	๓.๖๓	๐.๘๙๓	เห็นด้วย มาก
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ผลประโยชน์ของประชาชน	๔.๐๖	๐.๖๕๙	เห็นด้วย มาก
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประสานงานภายในและ ภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๙๒	๐.๗๓๔	เห็นด้วย มาก
๕. ในภาพรวมการบริหารงานทั่วไปขององค์การบริหารส่วน ตำบลมีประสิทธิผลสูง	๓.๘๒	๐.๗๓๒	เห็นด้วย มาก
รวม	๓.๘๔	๐.๕๗๓	เห็นด้วย มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานทั่วไป โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}$ = ๓.๘๔) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์

(n=๑๘๖)

ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอและเหมาะสม	๓.๗๖	๐.๗๒๓	เห็นด้วยมาก
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลได้นำอุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เพื่อช่วยในการบริการประชาชนได้รวดเร็วขึ้น	๔.๐๔	๐.๘๑๕	เห็นด้วยมาก
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดหาอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น อุปกรณ์สำนักงาน หรืออื่นๆ	๓.๙๖	๐.๗๖๗	เห็นด้วยมาก
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบำรุงรักษา และควบคุมตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	๓.๘๕	๐.๗๔๒	เห็นด้วยมาก
๕. ในภาพรวมของการบริหารวัสดุอุปกรณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพสูง	๓.๙๕	๐.๖๘๔	เห็นด้วยมาก
รวม	๓.๙๑	๐.๖๒๔	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}$ = ๓.๙๑) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ

๔.๓ ผลการทดสอบสมมติฐานต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สมมติฐานที่ ๑ บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๗ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ

(n=๑๘๖)

เพศ						
ประสิทธิผลในการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอชะอวด จังหวัด นครศรีธรรมราช	ชาย(๕๓)		หญิง(๑๓๓)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการบริหารงานบุคคล	๓.๘๘	๐.๖๕๐	๓.๗๐	๐.๖๓๒	๑.๗๔๐	๐.๐๘๔
ด้านการบริหารงบประมาณ	๓.๗๗	๐.๖๐๘	๓.๗๒	๐.๕๗๙	๐.๕๖๗	๐.๕๗๒
ด้านการบริหารทั่วไป	๓.๘๗	๐.๖๐๔	๓.๘๒	๐.๕๖๒	๐.๕๔๓	๐.๕๘๘
ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์	๔.๐๓	๐.๖๐๔	๓.๘๗	๐.๖๒๘	๑.๕๙๒	๐.๑๑๓
รวม	๓.๘๙	๐.๕๒๙	๓.๗๘	๐.๕๒๗	๑.๒๙๙	๐.๑๙๖

จากตารางที่ ๔.๗ บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

- สมมติฐานที่ ๒** บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน
- ตารางที่ ๔.๘** การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามอายุ**

(n=๑๘๖)

ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการบริหารงานบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๗๒	๓	๐.๒๕๗	๐.๖๒๔	๐.๖๐๑
	ภายในกลุ่ม	๗๕.๐๙๓	๑๘๒	๐.๔๑๓		
	รวม	๗๕.๘๖๕	๑๘๕			
๒. ด้านการบริหารงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๘๓	๓	๐.๑๖๑	๐.๔๖๕	๐.๗๐๗
	ภายในกลุ่ม	๖๓.๐๓๖	๑๘๒	๐.๓๔๖		
	รวม	๖๓.๕๑๙	๑๘๕			
๓. ด้านการบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๖๔	๓	๐.๑๕๕	๐.๔๖๗	๐.๗๐๖
	ภายในกลุ่ม	๖๐.๓๐๒	๑๘๒	๐.๓๓๑		
	รวม	๖๐.๗๖๖	๑๘๕			
๔. ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	๑.๖๒๒	๓	๐.๕๔๑	๑.๔๐๐	๐.๒๔๔
	ภายในกลุ่ม	๗๐.๓๐๕	๑๘๒	๐.๓๘๖		
	รวม	๗๑.๙๒๘	๑๘๕			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	๐.๖๓๑	๓	๐.๒๑๐	๐.๗๔๙	๐.๕๒๔
	ภายในกลุ่ม	๕๑.๐๖๖	๑๘๒	๐.๒๘๑		
	รวม	๕๑.๖๙๗	๑๘๕			

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

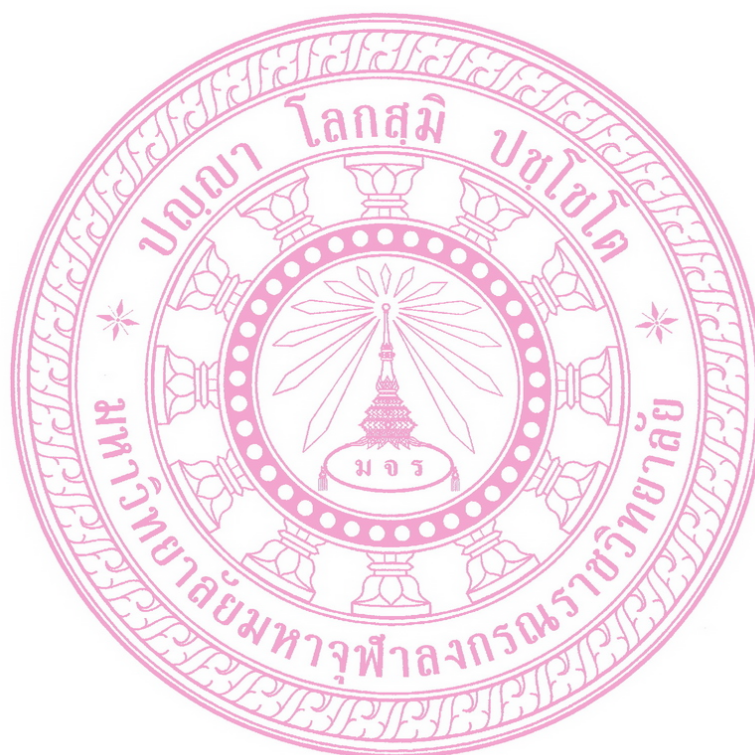
ตารางที่ ๔.๙ การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามระดับการศึกษา**

(n=๑๘๖)

ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการบริหารงานบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๓๘	๒	๐.๒๖๙	๐.๖๕๔	๐.๕๒๑
	ภายในกลุ่ม	๗๕.๓๒๗	๑๘๓	๐.๔๑๒		
	รวม	๗๕.๘๖๕	๑๘๕			
๒. ด้านการบริหารงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๓๘	๒	๐.๒๗๐	๐.๗๘๔	๐.๔๕๘
	ภายในกลุ่ม	๖๒.๙๘๐	๑๘๓	๐.๓๔๔		
	รวม	๖๓.๕๑๘	๑๘๕			
๓. ด้านการบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๖๗	๒	๐.๑๘๔	๐.๕๕๖	๐.๕๗๔
	ภายในกลุ่ม	๖๐.๓๙๙	๑๘๓	๐.๓๓๐		
	รวม	๖๐.๗๖๖	๑๘๕			
๔. ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๓๑	๒	๐.๗๑๕	๑.๘๕๗	๐.๑๕๙
	ภายในกลุ่ม	๗๐.๔๙๗	๑๘๓	๐.๓๘๕		
	รวม	๗๑.๙๒๘	๑๘๕			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๖๗	๒	๐.๒๓๓	๐.๘๓๓	๐.๔๓๖
	ภายในกลุ่ม	๕๑.๒๓๐	๑๘๓	๐.๒๘๐		
	รวม	๕๑.๖๙๗	๑๘๕			

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

- สมมติฐานที่ ๔** บุคลากรที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน
- ตารางที่ ๔.๑๐** การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามรายได้**

(n=๑๘๖)

ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการบริหารงานบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	๐.๖๗๓	๔	๐.๑๖๘	๐.๔๐๕	๐.๘๐๕
	ภายในกลุ่ม	๗๕.๑๙๒	๑๘๑	๐.๔๑๕		
	รวม	๗๕.๘๖๕	๑๘๕			
๒. ด้านการบริหารงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๖๙	๔	๐.๑๔๒	๐.๔๐๙	๐.๘๐๒
	ภายในกลุ่ม	๖๒.๙๕๐	๑๘๑	๐.๓๔๘		
	รวม	๖๓.๕๑๙	๑๘๕			
๓. ด้านการบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๔๒	๔	๐.๓๘๖	๑.๑๗๘	๐.๓๒๒
	ภายในกลุ่ม	๕๙.๒๒๓	๑๘๑	๐.๓๒๗		
	รวม	๖๐.๗๖๖	๑๘๕			
๔. ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๙๕	๔	๐.๓๙๙	๑.๐๒๖	๐.๓๙๕
	ภายในกลุ่ม	๗๐.๓๓๓	๑๘๑	๐.๓๘๙		
	รวม	๗๑.๙๒๘	๑๘๕			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๕๑	๔	๐.๑๓๘	๐.๔๘๗	๐.๗๔๕
	ภายในกลุ่ม	๕๑.๑๔๖	๑๘๑	๐.๒๘๓		
	รวม	๕๑.๖๙๗	๑๘๕			

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า บุคลากรที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๑ ผลสรุปโดยรวมการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการ
 บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ตามสมมติฐานที่ ๑-๔

สมมติฐาน	ตัวแปรทดสอบ	t	F	sig	ผลการศึกษา	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
๑.	เพศ	๑.๒๙๙	-	๐.๑๙๖	-	✓
๒.	อายุ	-	๐.๙๔๙	๐.๕๒๔	-	✓
๓.	ระดับการศึกษา	-	๐.๘๓๓	๐.๔๓๖	-	✓
๔.	รายได้	-	๐.๔๘๗	๐.๗๔๕	-	✓

จากตารางที่ ๔.๑๑ สรุปได้ว่า

บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

บุคลากรที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัด นครศรีธรรมราช

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกรายด้าน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๒๐ - ๔.๒๗

ตารางที่ ๔.๑๒ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานบุคคล

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรค	ความถี่	
		จำนวน	ร้อยละ
๑.	การจัดตำแหน่งบุคลากรไม่ตรงกับตำแหน่งของงานที่ทำ สืบเนื่องจากการใช้ระบบอุปถัมภ์ในการรับคนเข้าทำงานและขาดแคลนบุคลากรในบางตำแหน่ง	๓๕	๑๘.๘
๒.	การสรรหาบุคลากรในการทำงานส่วนมากจะมีการสอบบรรจุเข้าทำงานแต่ก็มีการอิงจากเส้นสายเป็นสำคัญจนทำให้ไม่ได้รับผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานในองค์การ	๒๕	๑๓.๔
๓.	บุคลากรขาดจิตสำนึกและคุณธรรมว่าตนเป็นผู้รับใช้ประชาชน ให้ความสะดวกในการบริการประชาชน	๑๐	๕.๓๘

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานบุคคล มากที่สุด คือ การจัดตำแหน่งบุคลากรไม่ตรงกับตำแหน่งของงานที่ทำ สืบเนื่องจากการใช้ระบบอุปถัมภ์ในการรับคนเข้าทำงานและขาดแคลนบุคลากรในบางตำแหน่ง จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘ รองลงมา คือ การสรรหาบุคลากรในการทำงานส่วนมากจะมีการสอบบรรจุเข้าทำงานแต่ก็มีการอิงจากเส้นสายเป็นสำคัญจนทำให้ไม่ได้รับผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานในองค์การจำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔ และน้อยที่สุด คือ

บุคลากรขาดจิตสำนึกและคุณธรรมว่าตนเป็นผู้รับใช้ประชาชน ให้ความสะดวกในการบริการประชาชนจำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๘

ตารางที่ ๔.๑๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช **ด้านการบริหารงานบุคคล**

ลำดับ	ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข	ความถี่	
		จำนวน	ร้อยละ
๑.	ควรคัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับงานที่ทำ โดยใช้ระบบการคัดเลือกบุคลากรโดยใช้ระบบคุณธรรมในการคัดเลือกบุคลากร	๒๘	๑๕
๒.	ควรจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การอบรม การดูงาน เป็นต้น	๑๕	๘.๐๖
๓.	ควรปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรมในการบริการประชาชน	๙	๔.๘๓

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานบุคคล มากที่สุด คือ ควรคัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับงานที่ทำ โดยใช้ระบบการคัดเลือกบุคลากรโดยใช้ระบบคุณธรรมในการคัดเลือกบุคลากร จำนวน ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕ รองลงมา คือ ควรจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การอบรม การดูงาน เป็นต้น จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๖ และน้อยที่สุด คือ ควรปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรมในการบริการประชาชน จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๓

ตารางที่ ๔.๑๔ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช **ด้านบริหารงบประมาณ**

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรค	ความถี่	
		จำนวน	ร้อยละ
๑.	งบประมาณจัดสรรจากรัฐน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อภาระงานที่เพิ่มมากขึ้นในการบริการประชาชน	๔๒	๒๒.๕๘
๒.	มีข้อจำกัดในการใช้งบประมาณ ในการบริหารงาน ต่างๆ	๓๐	๑๖.๑๒
๓.	งบประมาณกับการกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	๑๕	๘.๐๖

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงบประมาณมากที่สุด คือ งบประมาณจัดสรรจากรัฐน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อภาระงานที่เพิ่มมากขึ้นในการบริการประชาชน จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๘ รองลงมา คือ มีข้อจำกัดในการใช้งบประมาณ ในการบริหารงาน ต่างๆ จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๒ และน้อยที่สุด คือ งบประมาณกับการกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่สอดคล้องสัมพันธ์กัน จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๖

ตารางที่ ๔.๑๕ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช **ด้านการบริหารงบประมาณ**

ลำดับ	ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข	ความถี่	
		จำนวน	ร้อยละ
๑.	ควรจัดสรรงบประมาณให้มีความคุ้มค่าและเพียงพอต่อการบริหารงานเพื่อให้การบริหารงานสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	๓๘	๒๐.๔๓
๒.	ควรใช้จ่ายงบประมาณให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน	๒๗	๑๔.๕๑
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลควรลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด	๑๒	๖.๔๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงบประมาณ มากที่สุด คือ รัฐควรจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเพียงพอเพื่อให้การบริหารงานสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ จำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔๓ รองลงมา คือ ควรใช้จ่ายงบประมาณให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๑ และน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๔๕

ตารางที่ ๔.๑๖ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช **ด้านการบริหารทั่วไป**

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรค	ความถี่	
		จำนวน	ร้อยละ
๑.	ขาดการประสานงานที่ดีทำให้การทำงานไม่ราบรื่นและล่าช้า	๑๖	๘.๖๐
๒.	การทำงานมีความซับซ้อนไม่ชัดเจนในตำแหน่งของงาน	๑๔	๗.๕๒
๓.	ขั้นตอนวิธีการในการดำเนินงานมีกฎระเบียบมากเกินไปทำให้การทำงานล่าช้า	๑๓	๖.๙๘

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารทั่วไป มากที่สุด คือ ขาดการประสานงานที่ดีทำให้การทำงานไม่ราบรื่นและล่าช้า จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๖๐ รองลงมา คือ การทำงานมีความซับซ้อนไม่ชัดเจนในตำแหน่งของงาน จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๒ และน้อยที่สุด คือ ขั้นตอนวิธีการในการดำเนินงานมีกฎระเบียบมากเกินไปทำให้การทำงานล่าช้า จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๙๘

ตารางที่ ๔.๑๗ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช **ด้านการบริหารทั่วไป**

ลำดับ	ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข	ความถี่	
		จำนวน	ร้อยละ
๑.	ควรบริหารจัดการด้านการประสานงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความรวดเร็วในการบริหารงาน	๑๕	๘.๐๖
๒.	ควรปรับปรุงระบบการบริหารให้มีความยืดหยุ่นและให้มีความชัดเจนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	๑๓	๖.๙๘
๓.	ควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารต่างๆ	๗	๓.๗๖

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารทั่วไปมากที่สุด คือ ควรบริหารจัดการด้านการประสานงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความรวดเร็วในการบริหารงาน จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๖ รองลงมา คือ ควรปรับปรุงระบบการบริหารให้มีความยืดหยุ่นและให้มีความชัดเจนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๙๘ และน้อยที่สุด คือ ควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารต่างๆ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๖

ตารางที่ ๔.๑๘ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรค	ความถี่	
		จำนวน	ร้อยละ
๑.	วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานต่างๆ	๓๖	๑๙.๓๕
๒.	วัสดุอุปกรณ์ไม่ค่อยมีความทันสมัยเนื่องจากงบประมาณที่มีจำกัด	๑๙	๑๐.๒๑
๓.	การเก็บรักษาอุปกรณ์ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพทำให้วัสดุอุปกรณ์ใช้งานไม่ได้ไม่เกิดประโยชน์สูงสุด	๑๕	๘.๐๖

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ มากที่สุด คือ วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานต่างๆ จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๕ รองลงมา คือ วัสดุอุปกรณ์ไม่ค่อยมีความทันสมัยเนื่องจากงบประมาณที่มีจำกัด จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๑ และน้อยที่สุด คือ การเก็บรักษาอุปกรณ์ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพทำให้วัสดุอุปกรณ์ใช้งานไม่ได้ไม่เกิดประโยชน์สูงสุด จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๖

ตารางที่ ๔.๑๙ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช **ด้านการบริหาร วัสดุอุปกรณ์**

ลำดับ	ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข	ความถี่	
		จำนวน	ร้อยละ
๑.	รัฐควรมียึดหยุ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำหนด วัสดุ อุปกรณ์ในการบริหารงาน	๑๕	๘.๐๖
๒.	ควรอนุมัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยสะดวกรวดเร็วต่อการบริการประชาชน	๒๒	๑๑.๘๒
๓.	ควรกำหนดผู้รับผิดชอบดูแลรักษาซ่อมแซมเป็นการเฉพาะเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า	๑๑	๕.๙๑

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ มากที่สุด คือ ควรอนุมัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยสะดวกรวดเร็วต่อการบริการประชาชน จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘๒ รองลงมา คือ รัฐควรมียึดหยุ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำหนด วัสดุอุปกรณ์ในการบริหารงาน จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๖ และน้อยที่สุด คือ ควรกำหนดผู้รับผิดชอบดูแลรักษาซ่อมแซมเป็นการเฉพาะเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๑

๔.๕ สรุปผลการสัมภาษณ์บุคคลเชิงลึกเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ๗ ท่าน

โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวถึงประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป และด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

๑) ด้านการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ภารกิจ ตามอำนาจหน้าที่ว่ามีอะไรบ้าง แล้วทำผลไปกำหนดคนรองรับงาน โดยจัดทำแผนบุคลากร จัดหางบประมาณรองรับคน มีการสรรหา บรรจุ มีการอบรมพัฒนา มีการประเมินผลงานและให้ความชอบ โดยมีระเบียบวินัยและจรรยาบรรณ เป็นกรอบควบคุมการทำงาน^๑ การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เป็นสิ่งสำคัญในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพต้องมีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอและให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรเพื่อการบริหารงานมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติงานและนำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ^๒ ซึ่งแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลมีกระบวนการบริหารงานบุคคลไม่ค่อยแตกต่างกันมาก พอสรุปได้ดังนี้

๑. การออกแบบการวิเคราะห์และการวิเคราะห์เพื่อจัดแบ่งตำแหน่งงาน (task specialization process)
๒. การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (human resource planning)
๓. การสรรหาและการคัดเลือกพนักงาน (recruitment and selection process)
๔. การปฐมนิเทศบรรจุพนักงานและการประเมินผลการปฏิบัติงาน (induction or orientation and appraisal process)
๕. การฝึกอบรมและการพัฒนา (training and development process)
๖. กระบวนการทางด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และแรงงานสัมพันธ์ (health, safety maintenance process and labor relation)
๗. การใช้วินัยควบคุมตลอดจนการประเมินผล (discipline control and evaluation process)^๓

และที่สำคัญในการบริหารงานบุคคลตั้งแต่การสรรหาคือ ต้องหาคนดีคนเก่งเข้ามาทำงาน รวมทั้งเป็นคนดีมีคุณธรรมด้วย เมื่อรับเข้ามาแล้วต้องมีการพัฒนาให้เป็นคนดี คนเก่งยิ่งขึ้นไป

^๑สัมภาษณ์ นายประดัด หมีนจร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระทอง, ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

^๒สัมภาษณ์ นายสุพจน์ คงศรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสม็ด, ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

^๓สัมภาษณ์ นายเจริญ ศรีภูมิราช นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์, ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

อีก การที่จะพัฒนาให้เก่งขึ้นไปอีกต้องรู้ว่าเขาเป็นใคร เข้าใจความถนัด มีจุดแข็งจุดอ่อนอย่างไรก็ต้องไปทำสิ่งที่เรียกว่า Career Planning ทำ IDP หรือ Individual Development Plan ระบบพัฒนาเป็นเรื่องที่จำเป็นในการสร้างคน ต้องพัฒนาอย่างทั่วถึงทั้งองค์กร พัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น ตลอดถึงการจัดวางคนเข้าทำงานต้องใช้คนให้ตรงกับงาน หรือที่เรียกกันว่า Put the right man on the right job ให้ความสำคัญอิสระและมีส่วนร่วม ให้ทำงานได้อย่างเต็มศักยภาพ^๕ รวมทั้งการจัดการทางก้าวหน้าในอาชีพ การมีค่าตอบแทนที่เหมาะสม การสร้างความพึงพอใจและเป็นผู้รักองค์กรเพื่อเป็นการรักษาคณะคนเก่ง คนทำงานเป็น มีความชำนาญไว้กับองค์กร

๒) ด้านการบริหารงบประมาณ

การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้มีการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี เพื่อให้การจัดการด้านงบประมาณเป็นไปตามห้วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามแผนการที่ได้จัดทำไว้ และมีการจัดการบริหารงบประมาณอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด^๖ การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล นโยบายของรัฐบาล นโยบายผู้บริหาร ศึกษาบริบทของเนื้อที่สอบถามความต้องการของประชาชน ทำให้ไปสู่การจัดทำแผนพัฒนา กำหนดงบประมาณรองรับโครงการและงาน มีการจัดทำตามระเบียบพัสดุ การเบิกจ่ายงบประมาณ และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของงบประมาณในการใช้งบประมาณต่างๆ ต้องมีการวิเคราะห์ภารกิจที่สำคัญหรือโครงการต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อความต้องการของประชาชนและได้มีการวางแผนงบประมาณในการใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยยึดนโยบายของรัฐ และนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง มีการประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้งบประมาณที่ใช้จ่ายเกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ^๗ รวมทั้งต้องยึดหลักดังต่อไปนี้ เพื่อเป็นการพิจารณาในการใช้จ่ายงบประมาณ^๘

^๕สัมภาษณ์ นายคำนึ่ง จันทร์คง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด, ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

^๖สัมภาษณ์ พันตำรวจโทสมศักดิ์ จันทร์มณี นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง, ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

^๗สัมภาษณ์ นายดิเรก หนูสาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง, ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

^๘สัมภาษณ์ นางดวงพร ชุมเปีย ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล, ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

^๙สัมภาษณ์ นายคำนึ่ง จันทร์คง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด, ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

๑) มีลักษณะของการพัฒนาเป็นหลักงบประมาณที่ดีควรจะดำเนินการจัดสรรโดยยึดหลักการพัฒนาเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าเป็นหลัก ทั้งนี้เนื่องจากมีงบประมาณจำกัด จึงควรมีการพิจารณาจัดสรรงบประมาณตามหลักการพัฒนาที่ดีว่าด้านไหนควรมาก่อนหลัง ตามสถานการณ์และความจำเป็น

๒) การกำหนดเงินต้องสอดคล้องกับปัจจัยในการทำงาน การจัดงบประมาณในแผนงานต้องมี ความเหมาะสมในงานนั้น ๆ สามารถจัดทำกิจกรรมได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรืออีกนัยหนึ่ง คือการกำหนดเป้าหมายหรือผลที่จะได้รับต้องสอดคล้องกับงบประมาณและความเป็นไปได้

๓) มีลักษณะที่สามารถตรวจสอบได้หรือเป็นเครื่องมือที่จะใช้ตรวจสอบการบริหารงานของหน่วยงานได้การจัดงบประมาณในแผนงานต่าง ๆ ควรมีรายละเอียดของกิจกรรมต่าง ๆ อย่างพอเพียงและเกิดผลเป็นรูปธรรม

๔) มีระยะการดำเนินงานที่เหมาะสม ตามปกติงบประมาณที่ดีควรมีระยะเวลาเหมาะสมตามสถานการณ์ไม่สั้นไม่ยาวเกินไป โดยทั่วไปจะใช้ระยะเวลา ประมาณ ๑ ปี

๕) มีลักษณะช่วยให้เกิดการประหยัด ในการทำงบประมาณ ควรพยายามให้การใช้จ่ายเงินตามโครงการต่าง ๆ ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย โดยพยายามไม่ให้มีการใช้จ่ายเกินความจำเป็น ฟุ่มเฟือยหรือเป็นการใช้จ่ายที่สูญเปล่าไม่เกิดประโยชน์คุ้มค่า

๖) มีลักษณะชัดเจน งบประมาณที่ดีควรมีความชัดเจน เข้าใจง่ายเน้นถึงความสำคัญแต่ละโครงการได้ดีไม่คลุมเครือ ง่ายต่อการพิจารณาวิเคราะห์และเป็นประโยชน์ต่อผู้นำไปปฏิบัติด้วย

๗) มีความถูกต้องและเชื่อถือได้ งบประมาณที่ดีจะต้องเป็นงบประมาณที่มีความถูกต้องทั้งในรายละเอียดทั้งในด้านตัวเลขและรายละเอียดของโครงการต่าง ๆ หากงบประมาณมีข้อบกพร่องในด้านความถูกต้อง ซึ่งอาจจะเกิดจากความผิดพลาดหรือความไม่รอบคอบก็อาจเกิดผลเสียหายขึ้นได้และต่อไปงบประมาณอาจไม่ได้รับความเชื่อถือ

๘) จะต้องเปิดเผยได้ งบประมาณที่ดีจะต้องมีลักษณะที่สามารถจะเปิดเผยแก่สาธารณะหรือผู้เกี่ยวข้องทราบได้ไม่ถือเป็นความลับ เพราะการเปิดเผยเป็นการแสดงถึงความบริสุทธิ์และโปร่งใสในการบริหารหน่วยงาน

๙) มีความยืดหยุ่น งบประมาณที่ดีควรจะยืดหยุ่นได้ตามความจำเป็น หากจัดวางงบประมาณไว้อย่างเคร่งครัดจนขยับไม่ได้อาจจะก่อให้เกิดความไม่คล่องตัวในการทำงาน เพราะลักษณะของการทำงบประมาณเป็นการวางแผนการทำงานในอนาคต ซึ่งอาจมีปัจจุบันอื่นมากระทบ

ทำให้การบริหารงบประมาณผิดพลาด และอย่างไรก็ตาม ถ้ามีความยืดหยุ่นมากก็อาจเกิดปัญหาการใช้งบประมาณที่ไม่มีประสิทธิภาพ

๑๐) มีความเชื่อถือได้ในแง่ความบริสุทธิ์ งบประมาณที่ดีต้องสามารถตรวจสอบได้เพื่อป้องกันการทุจริต ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเชื่อถือได้ประหยัดและตรงตามวัตถุประสงค์

การบริหารจัดการด้านงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้น ควรใช้หลักในการทำ SWOT โดยการวางแผนการใช้งบประมาณ โดยอยู่ในรูปแบบแผนพัฒนาสามปีและยุทธศาสตร์การพัฒนารองการบริหารส่วนตำบล โดยการใช้การสำรวจความต้องการของประชาชน

๓) ด้านการบริหารงานทั่วไป

การบริหารงานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยฝ่ายการเมือง ฝ่ายราชการ ฝ่ายประกอบด้วยสภาและนายกสภา มีหน้าที่เห็นชอบข้อบัญญัติและตรวจสอบผู้บริหาร นายกทำหน้าที่ผู้บริหาร โดยมีข้าราชการและพนักงานจ้าง เป็นกลไกในการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็นสำนักปลัด ดูแลงานที่ไม่อยู่ในกองงานอื่น มีกองคลังดูแลการเบิกจ่ายเงิน กองช่างดูแลงานก่อสร้าง กองการศึกษาดูแลงาน มารยาท วัฒนธรรม และกองสาธารณสุข ดูแลงานเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆของประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล^๙ ทั้ง ๖ ข้อ คือ

๑. **หลักนิติธรรม** คือ เคารพและปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ แบบแผนและกฎหมายต่าง ๆ โดยไม่ละเมิดอย่างตั้งใจ หรือจงใจหลีกเลี่ยง หรือไม่ตั้งใจเพราะไม่รู้ โดยมีการยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมฉะนั้น ถ้าไม่แน่ใจต้องศึกษาก่อนว่าจะผิดหลักนิติธรรม ก่อนที่จะทำลงไปหรือไม่

๒. **หลักคุณธรรม** คือ การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยการรณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรหรือสมาชิกของสังคมถือปฏิบัติ ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความอดทนขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย โดยที่ได้กล่าวมานี้ การมีคุณธรรม จะช่วยยกคุณค่าความเป็นมนุษย์ให้

๓. **หลักความโปร่งใส** มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องรวดเร็วไม่บิดเบือน

^๙ สัมภาษณ์ นายประดัด หมั่นจร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระทอง, ๒๘ พฤศจิกายน

๔. หลักการมีส่วนร่วม คือ พิจารณากว่าตนเองเป็นข้าราชการขององค์กรนอกเหนือจากงานในหน้าที่แล้ว กิจกรรมอื่นที่มีผลดีต่อองค์กรจะต้องร่วมมือร่วมใจทำงานร่วมกันให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี อะไรที่ไม่ดีต้องแก้ไข

๕. หลักความรับผิดชอบ ต่องานที่ทำเอง ทำโดยกลุ่ม ทำในนามของหน่วยงาน ถ้าได้อยู่แล้วต้องทำให้ดีและถูกต้องยิ่งขึ้น ถ้าผิดพลาดบกพร่องต้องร่วมมือร่วมใจช่วยกันแก้ไข ไม่วางเฉยโดยถือว่าไม่ใช่เป็นงานของตัวเอง เพราะงานทุกอย่างที่ทำในหน่วยงาน ถือว่าทุกคนมีส่วนร่วมที่จะต้องร่วมมือร่วมใจกันรับผิดชอบงานที่ทำออกไป ซึ่งงานบางส่วนเป็นงานที่ทำออกไปในนามของหน่วยงาน ไม่ใช่ในนามของกลุ่มแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้หน่วยงานต้องมุ่งให้บริการแก่ผู้มารับบริการ และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่ผู้มารับบริการ และมีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

๖. หลักความคุ้มค่า ในแง่ของรูปธรรมและนามธรรม ที่สัมผัสจับต้องมองเห็นได้ หรือรู้สึกได้ว่าคุ้มค่าหรือไม่คุ้มค่า ถ้าทำตามหลักข้างต้นทั้ง ๕ มาครบถ้วนแล้ว แต่เมื่อพิจารณาถึงหลักความคุ้มค่าแล้วไม่ผ่าน ก็ควรทบทวนปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าต่อผลงานให้มากที่สุด

นอกจากนี้ยังต้องประกอบด้วยหลักการมีส่วนร่วม เพราะว่าองค์กรจะอยู่ได้หรือมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความร่วมมือของทุกคน ถ้อยทีถ้อยอาศัย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการประสานงาน และมีทัศนคติที่ดีต่อกัน และใช้การบริหารจัดการที่ดีคือหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร ทุกกระบวนการ^{๑๐} รวมทั้งเน้นการบริหารแบบพี่แบบน้อง ให้เกียรติซึ่งกันและกันในการทำงาน จะช่วยให้การทำงานไม่ตึงเครียดและทำให้การบริหารงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยยึดกฎระเบียบและข้อบัญญัติต่างๆ ของท้องถิ่น และเน้นการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในการประสานงานของทุกฝ่าย ยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน ถ้าบรรยากาศของการทำงานเป็นไปด้วยการทำงานก็จะประสบความสำเร็จด้วยดี^{๑๑}

๔) ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์

การบริหารวัสดุอุปกรณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้มีการวิเคราะห์งาน มีการจัดตั้งงบประมาณ เพื่อจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นและเหมาะสมกับองค์การ เช่น เครื่องมือการสื่อสาร เพื่อใช้ในกรณีเกิดเหตุในท้องถิ่น ซึ่งจะมีการตรวจเช็คความพร้อมอยู่เสมอ มีการรักษาซ่อมแซมบำรุง

^{๑๐}สัมภาษณ์ นายคำนึง จันทรงค์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด, ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

^{๑๑}สัมภาษณ์ นายเจริญ ศรีภูมิราช นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์, ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

อยู่เสมอ^{๑๒} เมื่อได้มาจากการซื้อหรือรับบริจาคมา จะต้องมีการลงทะเบียนทรัพย์สิน ระบุแหล่งที่มา และในการจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ จะเน้นในสิ่งที่มีความจำเป็นและเกิดประโยชน์ในการบริการประชาชนเป็นลำดับแรก^{๑๓} การให้ยืมมีเจ้าหน้าที่ดูแลซ่อมแซมรักษา รวมทั้งมีการบริการให้ประชาชนยืมใช้^{๑๔} การจำหน่าย มีการจัดทำบัญชีทั้งสิ้น เพื่อวัสดุอุปกรณ์ใช้ได้คุ้มค่ามากที่สุด

๔.๖ สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

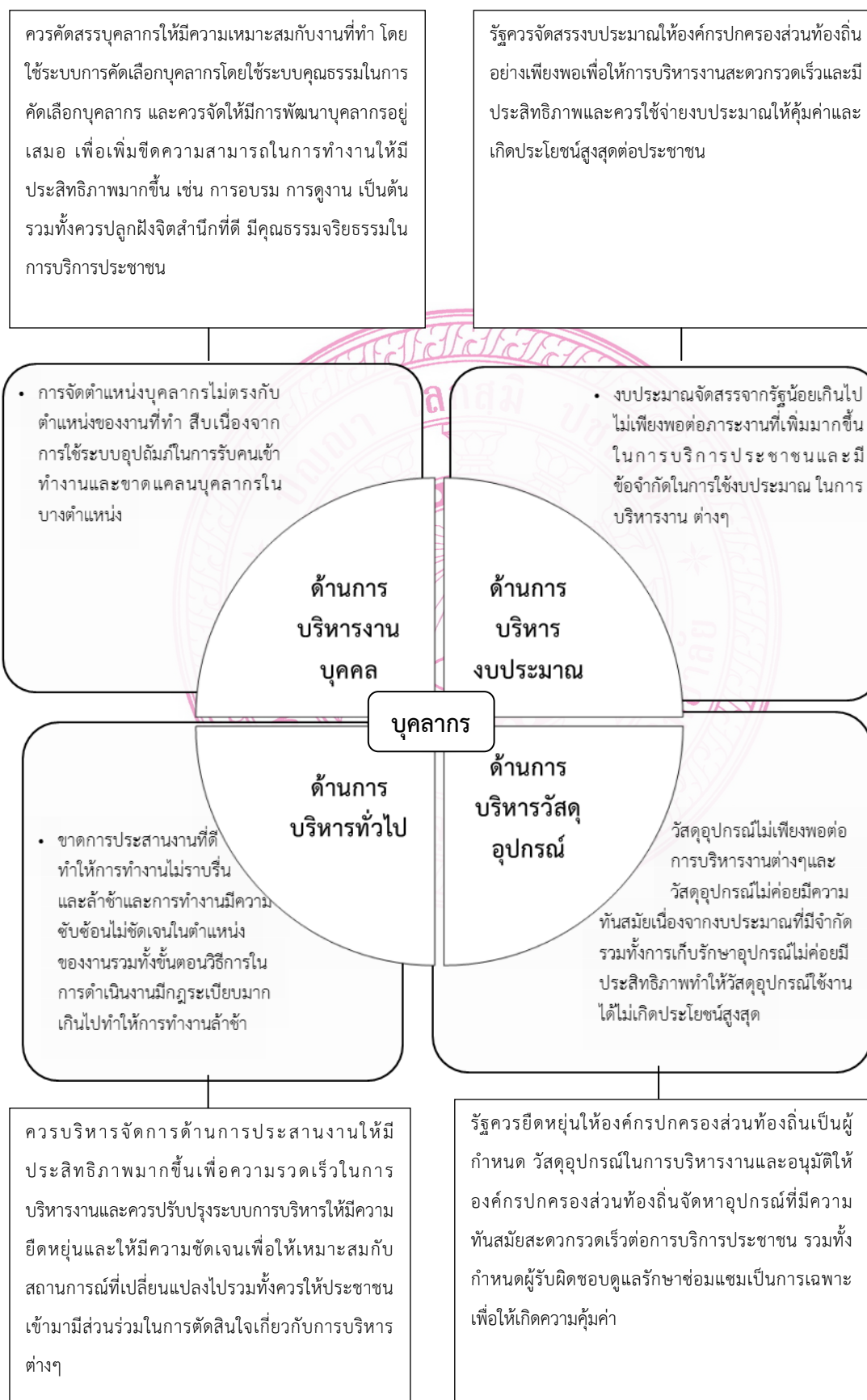
จากการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ ทำให้ทราบถึงการบริหารงาน ปัญหาอุปสรรคขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งนำไปสู่แนวทางในการแก้ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อการแก้ปัญหาในครั้งต่อไปสามารถสรุปเป็นแผนภาพองค์ความรู้ได้ ดังนี้

^{๑๒}สัมภาษณ์ นายสุพจน์ คงศรี, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสม็ด, ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

^{๑๓}สัมภาษณ์ พันตำรวจโทสมศักดิ์ จันทรมณี, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง, ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

^{๑๔}สัมภาษณ์ นางดวงพร ชุมเปีย, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล, ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖.

แผนภาพที่ ๔.๑ สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย คือ การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จะมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของบุคลากรและประชาชนในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชอย่างแท้จริงนั้น สิ่งสำคัญคือ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาต่างๆ ต้องสอดคล้องกับปัญหา จึงจะสามารถทำให้ปัญหานั้นลดลงหรือหมดไปได้ การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะประสบผลสำเร็จมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารและศักยภาพของหน่วยงานนั้น จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ดียิ่งขึ้นสรุปได้ ดังนี้

ด้านการบริหารงานบุคคล คือ การบริหารงานบุคคลนั้น ควรคำนึงถึงหลักความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นการสรรหาบุคลากรจากภายในหรือภายนอก ควรคัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับงานที่ทำ โดยใช้ระบบการคัดเลือกบุคลากรโดยใช้ระบบคุณธรรมในการคัดเลือกบุคลากร และควรจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การอบรม การดูงาน เป็นต้น รวมทั้งควรปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรมในการบริการประชาชน

ด้านการบริหารงบประมาณ คือ รัฐควรจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเพียงพอเพื่อให้การบริหารงานสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพและองค์การบริหารส่วนตำบลเองก็ควรใช้จ่ายงบประมาณให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

ด้านการบริหารทั่วไป คือ ควรบริหารจัดการด้านการประสานงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความรวดเร็วในการบริหารงานและควรปรับปรุงระบบการบริหารให้มีความยืดหยุ่นและมีความชัดเจนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปรวมทั้งควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารต่างๆ

ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ คือ รัฐควรยืดหยุ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำหนด วัสดุอุปกรณ์ในการบริหารงานและอนุมัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยสะดวกรวดเร็วต่อการบริการประชาชน รวมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบดูแลรักษาซ่อมแซมเป็นการเฉพาะเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ๒) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๓) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mix Research) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือบุคลากร อายุ ๑๘ ปีขึ้นไปเป็นบุคลากรในการศึกษา โดยเลือกบุคลากรที่อยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๓๖๘ คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๘๖ คน วิเคราะห์ข้อมูลโดย (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Different: LSD.) และการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเพศหญิง มีจำนวน ๑๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๕ เป็นเพศชาย มีจำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕ มีอายุระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี เป็นจำนวน ๑๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐ มีปริญญาตรี จำนวน ๑๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐ มีรายได้ส่วนใหญ่ ๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๒

๕.๑.๒ ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

๑) **ด้านการบริหารงานบุคคล** บุคลากรมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = ๓.๗๕$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลได้เชิญบุคลากรภายนอกมาให้ความรู้และช่วยพัฒนาบุคลากร สำหรับข้ออื่นๆ ที่เหลือมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก

๒) **ด้านการบริหารงบประมาณ** บุคลากรมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = ๓.๗๓$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับงบประมาณเพียงพอในการทำโครงการต่างๆ หรือการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

๓) **ด้านการบริหารทั่วไป** บุคลากรมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ

๔) **ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์** บุคลากรมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = ๓.๙๑$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ

๕.๑.๓ ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ เพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ บุคลากรมีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๒ บุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๓ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๔ บุคลากรที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

๕.๑.๔ สรุปปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ซึ่งจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า การจัดตำแหน่งบุคลากรไม่ตรงกับตำแหน่งของงานที่ทำ สืบเนื่องจากการใช้ระบบอุปถัมภ์ในการรับคนเข้าทำงานและขาดแคลนบุคลากรในบางตำแหน่งเลยทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ค่อยราบรื่นมากนัก

ด้านการบริหารงบประมาณพบว่า งบประมาณจัดสรรจากรัฐน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อภาระงานที่เพิ่มมากขึ้นในการบริการประชาชนและมีข้อจำกัดในการใช้งบประมาณ ในการบริหารงานต่างๆ เพราะว่าภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีมากมายในการบริการประชาชนจึงต้องใช้งบประมาณในการบริหารจำนวนมากและต้องสอดคล้องกับภาระงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านการบริหารทั่วไป พบว่า ขาดการประสานงานที่ดีทำให้การทำงานไม่ราบรื่นและล่าช้าและการทำงานมีความซับซ้อนไม่ชัดเจนในตำแหน่งของงานรวมทั้งขั้นตอนวิธีการในการดำเนินงานมีกฎระเบียบมากเกินไปทำให้การทำงานล่าช้า

ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ พบว่า วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานต่างๆ และวัสดุอุปกรณ์ไม่ค่อยมีความทันสมัยเนื่องจากงบประมาณที่มีจำกัดรวมทั้งการเก็บรักษาอุปกรณ์ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพทำให้วัสดุอุปกรณ์ใช้งานได้ไม่เกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการบริหารงานบุคคล ควรคัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับงานที่ทำ โดยใช้ระบบการคัดเลือกบุคลากรโดยใช้ระบบคุณธรรมในการคัดเลือกบุคลากร และควรจัดให้มีการพัฒนา

บุคลากรอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การอบรม การดูงาน เป็นต้น รวมทั้งควรปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรมในการบริการประชาชน

ด้านการบริหารงบประมาณ รัฐควรจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเพียงพอเพื่อให้การบริหารงานสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพและองค์การบริหารส่วนตำบลเองก็ควรใช้จ่ายงบประมาณให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนรวมทั้งต้องมีการจัดหางบประมาณจากที่ต่างๆ เพื่อมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้านการบริหารทั่วไป ควรบริหารจัดการด้านการประสานงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อความรวดเร็วในการบริหารงานและควรปรับปรุงระบบการบริหารให้มีความยืดหยุ่นและให้มีความชัดเจนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปรวมทั้งควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารต่างๆ

ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ รัฐควรยืดหยุ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารงานและอนุมัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยสะดวกรวดเร็วต่อการบริการประชาชน รวมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบดูแลรักษาซ่อมแซมเป็นการเฉพาะเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า

สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-Depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข ซึ่งจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า ด้านการสรรหาหรือคัดเลือกบุคลากรนั้นเข้ามาทำงานในองค์การบริหารส่วนจังหวัดแทบจะไม่เกิดปัญหา การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ภารกิจ ตามอำนาจหน้าที่ว่ามีอะไรบ้าง แล้วทำผลไปกำหนดคนรองรับงาน โดยจัดทำแผนบุคลากร จัดหางบประมาณรองรับคน มีการสรรหา บรรจุ มีการอบรม พัฒนา มีการประเมินผลงานและให้ความชอบ โดยมีระเบียบวินัยและจรรยาบรรณ เป็นกรอบควบคุมการทำงาน

ด้านการบริหารงบประมาณ พบว่า การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล นโยบายของรัฐบาล นโยบายผู้บริหาร ศึกษาบริบทของเนื้อที่สอบถามความต้องการของประชาชน ทำให้ไปสู่การจัดทำแผนพัฒนา กำหนดงบประมาณรองรับโครงการและงาน มีการจัดทำตามระเบียบพัสดุ การเบิกจ่ายงบประมาณ และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของงบประมาณ

ด้านการบริหารทั่วไป พบว่า การบริหารงานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยฝ่ายการเมือง ฝ่ายราชการ ฝ่ายประกอบด้วยสภาและนายกสภา มีหน้าที่เห็นชอบ

ข้อบัญญัติและตรวจสอบผู้บริหาร นายกทำหน้าที่ผู้บริหาร โดยมีข้าราชการและพนักงานจ้าง เป็นกลไกในการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็นสำนักปลัด ดูแลงานที่ไม่อยู่ในกองงานอื่น มีกองคลังดูแลการเบิกจ่ายเงิน กองช่างดูแลงานก่อสร้าง กองการศึกษาดูแลงาน มารยาท วัฒนธรรม และกองสาธารณสุข ดูแลงานเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆของประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร

ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ พบว่า การบริหารวัสดุอุปกรณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้มีการวิเคราะห์งาน มีการจัดตั้งงบประมาณ เพื่อจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นและเหมาะสมกับองค์การ เช่น เครื่องมือการสื่อสารเพื่อใช้ในกรณีเกิดเหตุในท้องถิ่น ซึ่งจะมีการตรวจเช็คความพร้อมอยู่เสมอ มีการรักษาซ่อมแซมบำรุงอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า ด้านการสรรหาหรือคัดเลือกบุคลากรนั้นเข้ามาทำงานในองค์การบริหารส่วนจังหวัดแทบจะไม่เกิดปัญหา การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ภารกิจ ตามอำนาจหน้าที่ว่ามีอะไรบ้าง แล้วทำผลไปกำหนดคนรองรับงาน โดยจัดทำแผนบุคลากร จัดหางบประมาณรองรับคน มีการสรรหา บรรจุ มีการอบรมพัฒนา มีการประเมินผลงานและให้ความชอบ โดยมีระเบียบวินัยและจรรยาบรรณ เป็นกรอบควบคุมการทำงาน

ด้านการบริหารงบประมาณ พบว่า การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล นโยบายของรัฐบาล นโยบายผู้บริหาร ศึกษาบริบทของเนื้อที่สอบถามความต้องการของประชาชน ทำให้ไปสู่การจัดทำแผนพัฒนา กำหนดงบประมาณรองรับโครงการและงาน มีการจัดทำตามระเบียบพัสดุ การเบิกจ่ายงบประมาณ และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของงบประมาณ

ด้านการบริหารทั่วไป พบว่า การบริหารงานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยฝ่ายการเมือง ฝ่ายราชการ ฝ่ายประกอบด้วยสภาและนายกสภา มีหน้าที่เห็นชอบข้อบัญญัติและตรวจสอบผู้บริหาร นายกทำหน้าที่ผู้บริหาร โดยมีข้าราชการและพนักงานจ้าง เป็นกลไกในการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็นสำนักปลัด ดูแลงานที่ไม่อยู่ในกองงานอื่น มีกองคลังดูแลการเบิกจ่ายเงิน กองช่างดูแลงานก่อสร้าง กองการศึกษาดูแลงาน มารยาท วัฒนธรรม และกองสาธารณสุข ดูแลงานเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆของประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร

ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ พบว่า การบริหารวัสดุอุปกรณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้มีการวิเคราะห์งาน มีการจัดตั้งงบประมาณ เพื่อจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นและเหมาะสมกับองค์การ เช่น เครื่องมือการสื่อสารเพื่อใช้ในกรณีเกิดเหตุในท้องถิ่น ซึ่งจะมีการตรวจเช็คความพร้อมอยู่เสมอ มีการรักษาซ่อมแซมบำรุงอยู่เสมอ

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ จะกล่าวถึงประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจและนำมาอภิปรายผล ดังนี้

๕.๒.๑ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะตรงกับความจริงเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีการดำเนินงานที่เหมาะสม มีการบูรณาการเรื่องเทคโนโลยีสมัยใหม่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทำให้การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลได้นำหลักการบริหาร ตามหลัก ๔ M มาใช้ในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลวิทย์ อวนศรี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีระดับการบริหารงาน ประกอบด้วยการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป และการบริหารวัสดุอุปกรณ์ ในภาพรวมระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานของสำนักงานเขตบึงกุ่มอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

๕.๒.๒ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกเป็นรายด้าน

๑) ด้านการบริหารงานบุคคล ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการบริหารงานบุคคลการสรรหาบุคลากรจากภายในหรือภายนอกมีการคัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับงานที่ทำ โดยใช้ระบบการคัดเลือกบุคลากรโดยใช้ระบบคุณธรรมในการคัดเลือกบุคลากรและควรจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การอบรม การดูงาน เป็นต้น รวมทั้งควรปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรมในการบริการประชาชนเป็นอย่างดี จึงทำให้การบริหารงานบุคคลมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จีรภรณ์ ปฐมกุลนิธิ^๑ ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทนิคมอุตสาหกรรมใน

^๑ จีรภรณ์ ปฐมกุลนิธิ, “การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทนิคมอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๖).

เขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า เกี่ยวกับกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทนิคมอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า การให้รางวัลทรัพยากรมนุษย์มีค่าคะแนนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปกป้องและธำรงรักษาทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ตามลำดับเมื่อพิจารณาในแต่ละหัวข้อย่อยของแต่ละด้านพบว่าด้านการให้รางวัลทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับมากทุกหัวข้อ โดยหัวข้อเกี่ยวกับรูปแบบประโยชน์และการให้บริการมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับมากทุกหัวข้อ โดยหัวข้อเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการปกป้องและธำรงรักษาทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับมากทุกหัวข้อ โดยหัวข้อเกี่ยวกับการดำเนินการเกี่ยวกับการร้องทุกข์มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์มีระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีหัวข้อที่เกี่ยวกับการเลือกมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด

๒) ด้านการงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชลวิทย์ อ้วนศรี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พบว่า ประสิทธิภาพด้านการบริหารงบประมาณ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลางว่า สำนักงานเขตบึงกุ่มมีประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาด้านการบริหารงบประมาณใน ๔ เรื่องได้แก่ ได้แก่ ๑) สำนักงานเขตบึงกุ่มได้รับงบประมาณเพียงพอในการทำโครงการต่างๆ หรือกิจกรรมต่างๆ ๒) สำนักงานเขตได้ใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ๓) สำนักงานเขตบึงกุ่มได้มีการชี้แจงงบประมาณให้ประชาชนทราบ ๔) สำนักงานเขตบึงกุ่มได้สนับสนุนให้มีการตรวจสอบด้านการเงินทั้งจากภายในและภายนอก โดยภาพรวมการบริหารงบประมาณอยู่ระดับปานกลาง แต่ยังไม่มีประสิทธิภาพสูงสุด^๒

๓) ด้านการบริหารทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธัญชนก บุตรโต ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านโครงสร้างในการบริหารงาน ด้านความสามารถในการบริหารงาน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านเทคโนโลยีและด้านบรรยากาศในองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปาน

^๒ชลวิทย์ อ้วนศรี, “ประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร”วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๕๙).

กลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะด้านเทคโนโลยี วัสดุอุปกรณ์ในสำนักงานไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน การใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศยังไม่เป็นระบบ และด้านบรรยากาศภายในองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลางเพราะว่าค่าตอบแทนในการบริหารงานของบุคลากรยังไม่เหมาะสมกับตำแหน่งงานจึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง”

๔) ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาผลงานวิจัยของ ชลวิทย์ อ้วนศรี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พบว่า ประสิทธิภาพด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ใน ๒ เรื่อง ได้แก่ สำนักงานเขตมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และมีการแจกจ่ายอย่างเพียงพอและสำนักงานเขตบึงกุ่มมีการบำรุงรักษาควบคุม ตรวจสอบการใช้อุปกรณ์ต่างๆ และมีความคิดเห็นระดับปานกลางใน ๒ เรื่อง ได้แก่ สำนักงานเขตบึงกุ่มได้จัดหาอุปกรณ์อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและสำนักงานเขตบึงกุ่มได้นำวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร ฯ เพื่อช่วยในการบริการประชาชนได้รวดเร็วขึ้น^๔

๕.๒.๓ การอภิปรายผลตามสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล จากการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาในแต่ละส่วนมีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปราย ดังนี้

๑) ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับความจริง ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การ

^๓ธัญชนก บุตรโต, “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์”, วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๐).

^๔ชลวิทย์ อ้วนศรี, “ประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๙).

บริหารส่วนตำบลได้บริหารงานให้กับองค์กรอาจมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระคณพศ กิตติสารโร (ประกอบเสียง) ^๕ ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางกรวยมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางกรวยมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้างต่อการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอ บางกรวย จังหวัดนนทบุรี” จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ที่อยู่ในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่าผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ บางกรวยมีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่องประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ ชะวอด จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) ด้านการบริหารงานบุคคล องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้มีการจัดให้มีการอบรม ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา โดยให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยการสร้าง จิตสำนึกให้มีความตระหนักในหน้าที่ โดยนาระบบคุณธรรม หรือหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การ บริหารส่วนตำบลให้มากกว่านี้

๒) ด้านการบริหารงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลควรได้รับบุดจากรัฐบาลให้ เพียงพอต่อการบริหารงานและสอดคล้องกับภาระงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

๓) ด้านการบริหารทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลควรปรับระบบการบริหารให้มีความ ยืดหยุ่นมากขึ้น เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการประชาชน

๔) ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีที่มีความทันสมัยที่เพียงพอต่อการใช้งาน

^๕พระคณพศ กิตติสารโร (ประกอบเสียง), “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี”วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑).

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- ๑) ด้านการบริหารงานบุคคล องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการนำปัญหาอุปสรรคต่างๆ และหาแนวทางแก้ไขในด้านการบริหารงานบุคคลไปปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป
- ๒) ด้านการบริหารงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลควรเน้นการบริหารงบประมาณโดยเน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน ใช้งบประมาณให้เกิดความคุ้มค่าต่อประชาชนมากที่สุด
- ๓) ด้านการบริหารทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการในการอบรมอย่างต่อเนื่อง มีการนำผลการดำเนินงานมาวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคเพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป
- ๔) ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบล ควรนำเอาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบำรุงรักษา การซ่อมแซม การจัดอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการบริหารงานมาใช้ให้มีความเพียงพอต่อไป

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- ๑) ควรศึกษาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอื่นๆ เพื่อจะได้เปรียบเทียบความแตกต่าง หรือความสอดคล้องกันในระดับของการบริหารองค์การบริหารตำบลต่างๆ
- ๒) ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ทราบแนวคิดใหม่ หรือวิธีการใหม่ในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- ๓) ควรมีการศึกษการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อที่จะนำหลักกรรมมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- ๔) ควรศึกษาในรายละเอียดส่วนย่อยของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในแต่ละด้านอย่างละเอียดเพื่อสนับสนุนข้อมูลการวิจัยให้ตรงกับความจริงมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

(๑) หนังสือภาษาไทย

กิตติมา ปรีดีติติก. **ทฤษฎีบริหารองค์การ**. กรุงเทพมหานคร : ธารณาการพิมพ์, ๒๕๓๙.

จรัส สุวรรณมาลา. **ศักยภาพการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล**. กรุงเทพมหานคร : สุขุมและบุตร, ๒๕๔๒.

จันทรานี สงวนนาม. **เอกสารประกอบการสอนบรรยายหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง**. (ม.ท.ป, ๒๕๓๖).

ชุตีระ ระบอบ และคณะ. **ระเบียบวิธีวิจัย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๕๒.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ชูศรี วงศ์รัตน์. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : เทพเนรมิตการพิมพ์, ๒๕๔๑.

เชาวน์วัศ เสนพงศ์. **การเมืองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๐.

ธงชัย สันติวงษ์. **องค์การและการบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช. ๒๕๔๓.

ธีระรัตน์ กิจจารักษ์. **เอกสารคำสอนวิชาการบริหารการศึกษา**. บัณฑิตวิทยาลัย : คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์, ๒๕๔๒.

นพพงษ์ บุญจิตราดุล. **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์, ๒๕๒๓.

ประทาน คงฤทธิศึกษากร. **การปกครองท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พีระพัฒนา, ๒๕๒๖.

ปิยะนุช เงินคล้าย. **การสำรวจทัศนคติและความพร้อมของประชาชนต่อการกระจายอำนาจ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๔๐.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). **พุทธวิธีในการบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

พระมหาภูติชัย วชิรเมธี (ว. วชิรเมธี). **คนสำราญงานสำเร็จ**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๕๐.

พระเมธีธรรมาภรณ์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). **คุณธรรมสำหรับนักบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๔๑.

บรรณานุกรม (ต่อ)

พิเชษฐ์ วงศ์เกียรติจักร. แนวคิด ยุทธศาสตร์ การบริหาร การพัฒนา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(อปท) ในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ปัญญาชน, ๒๕๕๒.

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒.

พุทธทาสภิกขุ. การบริหารธุรกิจแบบพุทธ. กรุงเทพมหานคร : เคล็ดไทย, มปป.

ภรณ์ กীরติบุตร. การพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียน สโตร์, ๒๕๒๙.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร :

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, ๒๕๔๖.

วัชร ไซยสาร. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์นิติธรรม, ๒๕๔๔.

วิรัช วิรัชนิการวรรณ. การบริหารและการจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง. กรุงเทพมหานคร :

โพธิ์เพชร, ๒๕๔๖.

วิเศษ ทีวีเศรษฐ. การเมืองและการปกครองไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, ๒๕๒๕.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ. ทฤษฎีองค์การ : ฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร.

๒๕๔๕.

ศุภชัย ยาวะประภา. นโยบายสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยพัฒนาการพิมพ์ธนบุรี, ๒๕๑๘.

สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๔๐. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร,

๒๕๔๐.

สิน พันธุ์พินิจ. เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บริษัทจูนพับลิชชิ่งจำกัด,

๒๕๔๗.

สุปรียา กมลาศน์และคณะ. กลยุทธ์การบริหาร. กรุงเทพมหานคร :มหาวิทยาลัย

ธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๔๕.

อดิศร เพียงเกษ. ศิลปะการพูด : วิธีเอาชนะใจคน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ มหาจุฬาลง

กรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อรุณ รักธรรม. ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่การบริหารองค์การ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๕.

อุทัย หิรัญโต. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๓.

(๒) วิทยานิพนธ์

กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพของโรงเรียน”.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๕.

โกวิทย์ อนุการพานิช. “ธรรมาภิบาลในการบริหารงานการไฟฟ้านครหลวง”. **วิทยานิพนธ์**

พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

จินตนา กัลป์ยานพันธ์. “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน

ตำบล : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอมะนัง จังหวัดชลบุรี”.

วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, ๒๕๕๙.

จินตนา กัลป์ยานพันธ์. “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน

ตำบล : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอมะนัง จังหวัดชลบุรี”.

วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, ๒๕๕๙.

ชลวิทย์ อ้วนศรี. “ประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร”.

วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๕๙.

ณทพงษ์ วียะรันตร์. “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตำบลหนองช้างคอก อำเภอมะนัง จังหวัดชลบุรี”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร**

มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, ๒๕๕๘.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ธิดารัตน์ ศิละวรรณโณ. “ความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักสังกัดหมวด ๔ : กรณีศึกษา อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.
- นภดล จริยะกุล. “การมีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา”. **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๒.
- นรินทร์ พูลสวัสดิ์. “ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี”. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๓๓.
- นาถสุดา วงษ์บุญงาม. “การมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และชุมชนในการอนุรักษ์ป่าเขาหลวงจังหวัดเพชรบุรี”. **รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, ๒๕๔๘.
- ประเวช จังพล. “ความเป็นอิสระทางการคลังขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเปรียบเทียบ กรุงเทพมหานครกับเทศบาล”. **วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๓๗.
- พระคณพศ กิตติสารโร. “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.
- พระภานุวัฒน์ ฐิตวินโย. “การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ตามหลักธรรมาภิบาลของอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.
- พระมหาจันเต็ม มะเตือ. “ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖.
- พระมหาสุวิทย์ฯ สิริวิฑูโน. “การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พระมหาเอกอมร จิตปญโญ. “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักสาราณีย
ธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอตอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี”.
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.
- พระยทุธภูมิ ธมมธโร. “การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักสังคหัตถ์ ๔ ตามความ
คิดเห็นของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอนาแก
จังหวัดนครพนม”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.
- พูนศักดิ์ วาณิชวิเศษกุล. “การปกครองท้องถิ่นและพื้นฐานการพัฒนาประชาธิปไตย กรณีศึกษาสภา
ตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร”. **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**.
คณะรัฐศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๒.
- ภักจิรา ปกป้อง. “การประเมินผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการมีส่วนร่วม
ของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณี : องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอคำเขื่อนแก้ว
จังหวัดยโสธร”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๖.
- ภาณุพล ภูเขา. “ทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณี
องค์การบริหารส่วนตำบลบางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ”.
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.
- ยุทธนา สุขผลสาร. “การกำกับดูแลและการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี
องค์การบริหารส่วนตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช”.
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๓.
- เริงชัย ตั้งรุ่งเรืองอยู่. “ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่กิ่งอำเภอ
ห้อยชัย จังหวัดกาฬสินธุ์”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๗.
- วิเชียร เรืองบุญมา. “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในจังหวัดลำปาง : กรณีศึกษา
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำปาง”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต**. วิทยาลัยการปกครอง มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๑.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิวิธน์ นาคคุณทรง. “การศึกษากระบวนการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัด นครราชสีมา”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๗.
- สมบูรณ์ กนกหงส์. “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ เมือง จังหวัดกาฬสินธุ์”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิต วิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๔.
- สยมพร ปุญญาคม. “การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) กับหลักพระพุทธศาสนา”. **สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๑).
- สัมฤทธิ์ ท่าเหล็กเจริญ. “ปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดปทุมธานี”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๒๕๔๖.
- สุพจน์ เจริญขำ. “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปางมะค่า อำเภอขามเฒ่าลักษ์บุรี จังหวัดกำแพงเพชร”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.
- สุภัทรมาศ จริยะเวชวัฒนา. “การบริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาเทศบาล ตำบลบ้านฉาง”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๗.
- อำนาจ เลรามัญ. “รูปแบบความร่วมมือในการจัดบริการสาธารณะระหว่างองค์การบริหารส่วน ท้องถิ่นในจังหวัดอุทัยธานี”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๒.

๓. อังกฤษ

(I) Book

- Amitai Etzioni. **Modern Organizations**. Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1964.
- Broady Preston. **Demonstrating Quality In Academic Libraries**. Newcastle : New Library World, 1999.
- Daniel Wit. **A Comparative Survey of Local Government and Administration**. Bangkok : Kurasapha Press, 1967.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Harris Mongtagu. **comparative Local Government**. Great Britain : William Brendon and Son Ltd., 1984

John Clark. **Outline of Local Government of The United Kingdom**. London : Sir Issac Pitman and Son Ltd., 1957.

Price, Alan. **Human Resource Management**. In a Business Context. 2 edition. London : Thomson Learning, 2004.

Richard M. Steers. **Managing Effective Organizations An Introduction**. Boston : Kent, 1985.

Schein H.E. **Organizational Psychology**. Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1970.

William A. Robson. **Local Government In Encyclopaedia of Social Science**. New York : The Macmillan Company, 1953.

๔. เว็บไซต์

องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด. <http://th.wikipedia.org/wiki/อำเภอชะอวด>. (เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖)

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ โทร.,โทรสาร ๐ - ๒๔๓๔ - ๒๑๒๓ (ภายใน ๒๑๓๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๓๔๓

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

ด้วย พระธีรพงศ์ ฉายา ธีรปณโณ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการสุตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ตรวจแก้ไขเครื่องมือวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว

4 อ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร

พ. ๖ / ๒๕๕๖

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ โทร.,โทรสาร ๐ - ๒๔๓๔ - ๒๑๒๓ (ภายใน ๒๑๓๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๓๔๓

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

นมัสการ อาจารย์ พระมหาสม กลยาโน,ดร.

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปณฺโณ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออาราธนา พระคุณท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทาง วิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนมัสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ตรวจ/แก้ไขแล้ว

ม. พ.ศ. ๕๖

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ โทร.,โทรสาร ๐ - ๒๔๓๔ - ๒๑๒๓ (ภายใน ๒๑๓๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๓๔๓

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

นมัสการ อาจารย์ พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปิโย,ดร.

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออาราธนา พระคุณท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนมัสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ขออภัยที่ส่งเรื่องช้าเกินไปขอโทษด้วย

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปิโย,ดร.)

๒๑/๗/๕๖

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ โทร.,โทรสาร ๐ - ๒๔๓๔ - ๒๑๒๓ (ภายใน ๒๑๓๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๓๔๓

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผศ.ดร.เดิมนัดดี ทองอินทร์

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปัญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล ส่วยพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

นางเจษฎา ๒๖/๗/๕๖
เจษฎา ๒๖/๗/๕๖
๒ พ.ย. ๒๕๕๖

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ โทร.,โทรสาร ๐ - ๒๔๓๔ - ๒๑๒๓ (ภายใน ๒๑๓๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๓๔๓

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผศ.ดร.รัชชนันท์ อิศรเดช

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา อธิปณโณ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัด นครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ทพท.ก. ธีระพงษ์

๑๓.๑.๕๖

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์เป็นรายชื่อ (Index of Item Objective Congruence)

เรื่อง

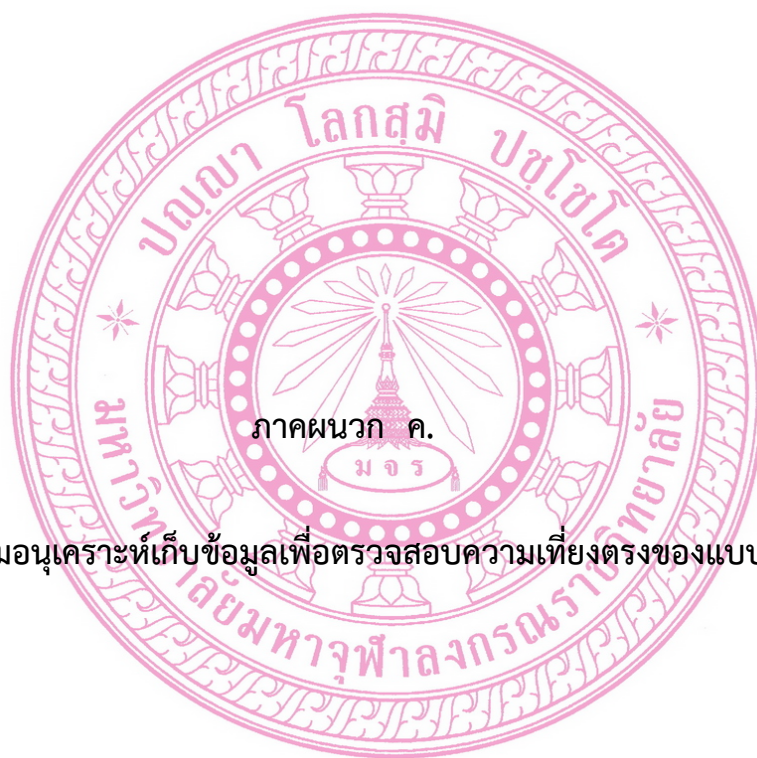
ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ ๑	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ ๒	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ ๓	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ ๔	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ ๕		
๑) ด้านการบริหารบุคลากร								
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้บรรจุแต่งตั้งบุคลากรเหมาะสมกับงาน	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาคุณภาพของบุคลากร เช่น การฝึกอบรมและการศึกษาดูงาน	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้เชิญบุคลากรภายนอกมาให้ความรู้และช่วยพัฒนาบุคลากร	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๔.	ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างของผู้นำที่ดี	๑	๑	๑	๑	๐	๐.๘๐	ใช้ได้
๕.	ในภาพรวมการบริหารบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพสูง	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๒) ประสิทธิภาพด้านการบริหารงบประมาณ								
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับงบประมาณเพียงพอในการทำโครงการต่างๆ หรือการทำกิจกรรมต่างๆ	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการชี้แจงการบริหารงบประมาณให้ประชาชนทราบ	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้

๙.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้สนับสนุนให้มีการตรวจสอบด้านการเงินทั้งจากภายในและภายนอก เช่น ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๐.	ในภาพรวมการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพสูง	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๓) ประสิทธิภาพด้านการบริหารงานทั่วไป								
๑๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลใช้การบริหารงานแบบมุ่งผลสำเร็จมากกว่าการบริหารแบบมีขั้นตอนมากและยืดหยุ่น	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีขั้นตอนการปฏิบัติงานด้วยการจัดให้บริการเสร็จสิ้นในจุดเดียว (One stop service) ทำให้การบริการประชาชนได้รวดเร็วขึ้น	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชาชน	๑	๑	๑	๑	๐	๐.๘๐	ใช้ได้
๑๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประสานงานภายในและภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๕.	ในภาพรวมการบริหารงานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพสูง	๑	๑	๐	๑	๑	๐.๘๐	ใช้ได้
๔) ประสิทธิภาพด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์								
๑๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอและเหมาะสม	๑	๐	๑	๑	๐	๐.๖๐	ใช้ได้
๑๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้นำอุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เพื่อช่วยในการบริการประชาชนได้รวดเร็วขึ้น	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้

๑๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดหาอุปกรณ์ อำนวยความสะดวก เช่น อุปกรณ์ สำนักงาน หรืออื่นๆ	๑	๑	๑	๑	๐	๐.๘๐	ใช้ได้
๑๙.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบำรุงรักษา และควบคุมตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆ ให้มี ประสิทธิภาพอยู่เสมอ	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๐.	ในภาพรวมของการบริหารวัสดุอุปกรณ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลมี ประสิทธิภาพสูง	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐	ใช้ได้

ดำรงเกียรติ
 (๐๓/๐๓/๖๕๖๓)
 ๑๓/๖๕๖๓

ภาคผนวก ค.

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๐

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านฝาง

รับที่ ๖๖๔๓ ๑๕
 วันที่ ๑๑ ส.ค. ๕๖
 เวลา ๑๓.๐๐ น.

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
 เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านฝาง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี
 สิ่งที่มาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
 หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
 จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของ
 ท่าน จึงขออนุมัติคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ให้สัตยาบันในการเก็บรวบรวมข้อมูลและ
 สนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
 ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความ
 เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียน นายก อบต.บ้านฝาง

- ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล
- เรื่อง ผลการดำเนินงาน
- พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ นิสิต
- เพื่อไปศึกษา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้อำนวยการศูนย์บัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร./โทรสาร ๐-๒๕๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

๑๑/๑๒/๕๖

๑๑/๑๒/๕๖

๑๑/๑๒/๕๖

๑๑/๑๒/๕๖

๑๑/๑๒/๕๖

ภาคผนวก ง.

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Try out)

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	75.60	153.628	.585	.949
a2	75.93	145.995	.605	.950
a3	76.30	139.941	.786	.946
a4	75.57	150.599	.595	.949
a5	75.63	149.826	.773	.947
b1	76.00	141.448	.834	.945
b2	75.67	150.713	.657	.948
b3	75.67	144.920	.833	.945
b4	75.67	150.644	.597	.949
b5	75.77	151.840	.757	.947
c1	75.83	151.454	.681	.948
c2	75.70	148.838	.697	.947
c3	75.53	152.189	.638	.948
c4	75.57	148.461	.768	.946
c5	75.63	146.723	.805	.946
d1	76.10	154.990	.517	.950
d2	75.57	152.944	.539	.950
d3	75.77	149.840	.619	.949
d4	75.73	148.616	.724	.947
d5	75.70	148.010	.737	.947

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 20

Alpha = .950

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ตึก : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระทอง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา อธิปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและสนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ อธิปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

(นายภักดี เรือนสุต)
หัวหน้าสำนักงานปลัด อบต.

ค.ป.
27 เม.ย. 56

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญา
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐
อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

องค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด
เลขที่รับ 1437
27 พ.ย. 2556

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุมัติครุฑเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา ศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของ
ท่าน จึงขออนุมัติครุฑจากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและ
สนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา ศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ขอแสดงความนับถือ

- เพื่อโปรดทราบ

- ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
ณ วันที่ ๒๗ มิ.ย. ๒๕๕๖

- ธีรปญโญ ฉายา ธีรปญโญ

28 พ.ย. 2556

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญา ศาสนศาสตร์

6 ธันวาคม ๒๕๕๖

- เพื่อโปรดทราบ

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๕๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๘

28 พ.ย. 56

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ระยะ : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุมัติขอรับข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุล อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปัญญา วิมลพรหม จีระพรหม ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของ
ท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและ
สนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๕๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปัญญา โทร. ๐๘๐-๕๐๐-๙๓๘๓

นางสาวท พึ่งเสน

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๔๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประศาสนศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๔ หมู่ ๑ ตำบลสำเภา อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของ
ท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและ
สนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญาประศาสนศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

รับมคอ. 1089 ลอ. ๕๗๖.๖๖
 (นางสาว ท.ใน) ๐๗๖๖๖

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงให้

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๖-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะจันทร์

เลขที่รับ ๒๐๕๕

๒๗ พย. ๒๕๕๖

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะจันทร์ อำเภอลำลูกเกด จังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอลำลูกเกด จังหวัดนครราชสีมา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและสนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ โทร. ๐๘๐-๕๐๐-๙๓๘๓

28 พ.ย. 2556

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา	องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์
สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับปริญญาตรี	7614
ภาคีศึกษารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ราชวิทยาลัย	28 พ.ย. 2556
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์	
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	
อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอร้อยน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๗	
โทร. ๐๒-๘๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘	

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา อธิปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและสนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ อธิปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

รับทราบ

(นางสาวรัชต์ฉวี บุญฤทธิ์)

เจ้าพนักงานธุรการ

28 พ.ย. 2556

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๔๓

องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์
ศูนย์บัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาการศึกษา การบริหารงาน และสังคมศาสตร์
ภาคการศึกษาระดับปริญญาโท
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๑๐
อยุธยา : ๗๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๓๗
โทร. ๐๒-๘๘๖-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา อธิปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของ
ท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและ
สนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)
ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
โทร/โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐
ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ อธิปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๔๓๘๓

รับ
3๓๓๓๓๓ ๒๐๔๔
(นางสาวรัชต์ฉวี นุญฤทธิ์)
เจ้าพนักงานธุรการ

24 HKB
2ms

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพื้นที่ และสาขาวิชาปรัชญาสังคมศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียน ๖๐๖ ชั้น ๖ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐
อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุมัติขอรับข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสม็ด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา อธิปัตย์ โสภณ รัชสประจำตวันนิสิต ๕๕๐๑๔๐๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของ
ท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและ
สนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

เรียน นายก อบจ. ชะอวด

- น.ส.ศุภมาส อิศรภักดี
สส. ชะอวด อบจ. ชะอวด
รองนายก อบจ. ชะอวด
เพื่อใช้ในการวิจัย
- จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ทศ

๒๓ พ.ย. ๕๖

ภาควิชาปรัชญาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๕๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ อธิปัตย์ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

Dr. S. S. S.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญาสังคมศาสตร์

- นายก อบจ. ชะอวด

๒๓ พ.ย. ๕๖

๒๓ พ.ย. ๕๖

๒๓ พ.ย. ๕๖

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาศาสนา

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรมาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ตึก : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุมัติขอรับข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของ
ท่าน จึงขออนุมัติขอรับข้อมูลจากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ฉันได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและ
สนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุยะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญาศาสนา

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

- ๐๙๓๓

(นายดิเรก ทุยสัย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง

Low.m.c. ๕๖

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แคว้นบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

องค์การบริหารส่วนตำบลเคร็ง

เลขที่รับ

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๕๖๐

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเคร็ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของ
ท่าน จึงขออนุญาตจากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและ
สนับสนุนข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

รศ.ดร.ธีระพงศ์

- นายธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ

รศ.ดร.ธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ

- นายธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

รศ.ดร.ธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

- นายธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

Dr.

รศ.ดร.ธีระพงศ์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๕๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

วันท

รศ.ดร.ธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ

1. รศ.ดร.ธีระพงศ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา “ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของแบบสอบถาม

ส่วนที่ ๒ ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ ๓ ความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ใคร่ขอความกรุณาจากทุกท่านได้โปรดตอบข้อมูลตามความเป็นจริง หรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยการตอบแบบสอบถามของท่านในครั้งนี้ไม่มีผลเสียหายต่อท่านแต่อย่างใด ใช้เพื่อการศึกษาและประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอเจริญพรขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

พระธีระพงศ์ ธีรบุญโญ (จันทนา)

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

๑. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

๒. อายุ

☐ ต่ำกว่า ๓๐ ปี

☐ ๓๐-๓๙ ปี

☐ ๔๐-๕๐ ปี

☐ มากกว่า ๕๑ ปี

๓. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

๔. รายได้ต่อเดือน

☐ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท

☐ ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท

☐ ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท

☐ ๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท

☐ มากกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท

ส่วนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือในแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถ หรือขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้กรอบแนวคิด ๔ M คือ MAN MONEY MANAGEMENT MATERAIL โดยตอบสนองความต้องการของประชาชนและประเทศชาติ

ที่	๒.๑ ประสิทธิภาพด้านการบริหารงานบุคคล	เห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้บรรจุแต่งตั้งบุคลากรเหมาะสมกับงาน					
๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาคุณภาพของบุคลากร เช่น การฝึกอบรมและการศึกษาดูงาน					
๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้เชิญบุคลากรภายนอกมาให้ความรู้และช่วยพัฒนาบุคลากร					
๔.	ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างของผู้นำที่ดี					
๕.	ในภาพรวมการบริหารบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพสูง					
๒.๓ ประสิทธิภาพด้านการบริหารงบประมาณ						
๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับงบประมาณเพียงพอในการทำโครงการต่างๆ หรือการดำเนินงานต่างๆ					
๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการชี้แจงการบริหารงบประมาณให้ประชาชนทราบ					
๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด					
๙.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้สนับสนุนให้มีการตรวจสอบด้านการเงินทั้งจากภายในและภายนอก เช่น ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล					
๑๐.	ในภาพรวมการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพสูง					

๒.๓ ประสิทธิภาพด้านการบริหารงานทั่วไป						
๑๑.	องค์การบริหารส่วนตำบลใช้การบริหารงานแบบมุ่งผลสำเร็จมากกว่าการบริหารแบบมีขั้นตอนมากและยืดหยุ่นระบียบ					
๑๒.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีขั้นตอนการปฏิบัติงานด้วยการจัดให้บริการเสร็จสิ้นในจุดเดียวทำให้การบริการประชาชนได้รวดเร็วขึ้น					
๑๓.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชาชน					
๑๔.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประสานงานภายในและภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ					
๑๕.	ในภาพรวมการบริหารงานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพสูง					
๒.๔ ประสิทธิภาพด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์						
๑๖.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอและเหมาะสม					
๑๗.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้นำอุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เพื่อช่วยในการบริการประชาชนได้รวดเร็วขึ้น					
๑๘.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดหาอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น อุปกรณ์สำนักงาน หรืออื่นๆ					
๑๙.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบำรุงรักษา และควบคุมตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ					
๒๐.	ในภาพรวมของการบริหารวัสดุอุปกรณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพสูง					

ส่วนที่ ๓ ความคิดเห็นต่อปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการบริหารงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑. ด้านการบริหารบุคลากร

๑.๑ ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

๑.๒ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

๒. ด้านการบริหารงบประมาณ

๒.๑ ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

๒.๒ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

๓. ด้านการบริหารงานทั่วไป

๓.๑ ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

๓.๒ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

๔. ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์

๔.๑ ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

๔.๒ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอเจริญพรและขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอมั่นขวัญ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๓๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายคำนึง จันทรง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้สืตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๕๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปณฺโณ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปณฺโณ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

- อนุชา

(นายดิเรก หนูสาย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง

Low. w.c. ๕๖

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
 ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์
 เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐
 อุตยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
 โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตุ่ม อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีรพงศ์ ฉายา ธีรบุญโณ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
 หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
 จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
 เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทาง
 วิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
 ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณในความ
 เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๕๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๖๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีรพงศ์ ธีรบุญโณ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

รับ
 มหุรักษ์ วัฒนโชค
 ๒๙/๑๑/๕๖

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๔๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายประดัด หมื่นจร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล ส่วยพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร./โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

(นายภักดี เรือนสุด)

หัวหน้าสำนักงานปลัด อบต.

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสม็ด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ฉันได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

อ. พ. พ. พ.
(จิตรพร จูเนอ)

27/พ.ย./56

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๙๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุคาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ระยะ : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรบุญโณ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

รณแก้ว.
เลขที่ 1089 ลอ. ๕๗๗, ๐๕๖.
(นางสาว ๓๒๖)
๐๕๗๗๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรบุญโณ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๔๓๘๓

28 พ.ย. 2556

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๗๔๔

องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มจรสาขารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร วิทยาเขตธนบุรี วัดศรีรัตนาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๖-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายเจริญ ศรีภูมิราช นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระธีระพงศ์ ฉายา ธีรปญโญ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๕๐๑๔๐๔๐๐๕ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะวอด
จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไป

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

โทร/โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๒๑๒๓ ภายใน ๒๑๓๐

ผู้ประสานงาน พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ โทร. ๐๘๐-๔๐๐-๙๓๘๓

รับพัสดุ

รับพัสดุ ๖๔๖

(นางสาวรัชตะวิทย์ บุญฤทธิ)

เจ้าหน้าที่งานธุรการ

วัดนวม จมก ๑๖๖

- วนอุทยานสัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จ.อุทัยธานี
อุทยานแห่งชาติเขาสก จ.สุราษฎร์ธานี

- เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์

วิจิตรพงศ์ บุตร

(นางสาวรัชต์วีย์ บุญฤทธิ)

- ผู้อำนวยการสำนักงาน
- นักวิชาการเกษตร จ.สุราษฎร์ธานี

(นางสาวรัชต์วีย์ บุตร)

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ จ.สุราษฎร์ธานี

- เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์

วิจิตรพงศ์ บุตร

- นายวิจิตรพงศ์ บุตร

สืบทอดจตุร

(ทรงวุฒิ ทองขาว)

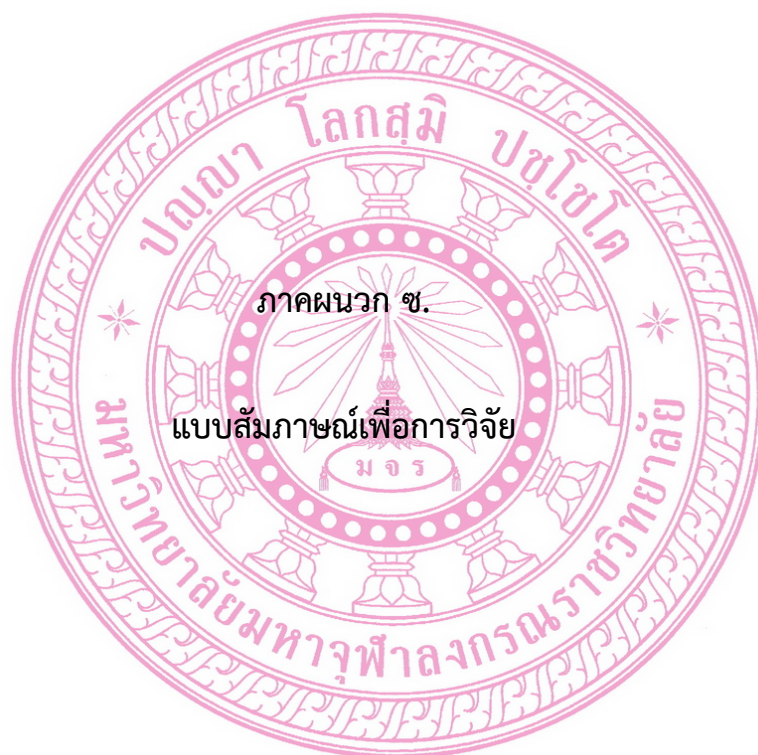
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

๑๖๖๖

วิจิตรพงศ์ บุตร

(นายเจริญ ศรีภูมิราษฎร์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงห้วย

ภาคผนวก ซ.
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ประกอบการศึกษาตามหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด

จังหวัดนครศรีธรรมราช

แบบสัมภาษณ์นี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสัมภาษณ์นี้ จะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม ซึ่งจะไม่มีผลเสียต่อผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ทั้งในหน้าที่และการปฏิบัติงานแต่อย่างใด

ตอนที่ ๑ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

สัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์ ผู้วิจัย

บันทึกข้อมูล ผู้วิจัย (จดบันทึก, บันทึกเสียง)

วันสัมภาษณ์

สถานที่

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด

จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดการบุคลากรหรือด้านทรัพยากรมนุษย์อย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารจัดการด้านงบประมาณอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

๓. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารจัดการด้านการบริหารองค์การอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

๔. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารจัดการด้านวัสดุอุปกรณ์อย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

๕. การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้ผลมากน้อยแค่ไหน พบปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไร?

.....

.....

.....

พระธีระพงศ์ ธีรบุญโญ (จันทนา)

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ : พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ (จันทนา)
- เกิด : วันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๒
- สถานที่เกิด : ๘๘ หมู่ ๕ ตำบลเขาพระทอง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
- การศึกษา : นักธรรมชั้นเอก
- : ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คณะสังคมศาสตร์
 สาขารัฐศาสตร์ (เอกการบริหารรัฐกิจ) พ.ศ. ๒๕๕๖
- อุปสมบท : วันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ วัดอัมพรสวรรค์วรวิหาร
 แขวงปากคลอง เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
- ที่อยู่ปัจจุบัน : วัดอัมพรสวรรค์วรวิหาร แขวงปากคลอง เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๖๐
- Email : moi_19_09@hotmail.com